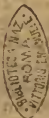
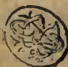

6
12
D
33

DIONYSII. Afri de ſitu orbis opus ſtudioſis ne/
ceſſariũ, quo gentes, populi, urbes, maria,
flumina explicantur, græce ſcriptũ.
Idem in latinitatẽ a Rhẽmnio grãmatico trãſ
latũ, falſo hactenus Priſciano adſcriptum,
in quò prope ducẽta loca caſtigauimus,
quæ et Plynio et reliqs geographis
plurimum accõmodabunt.
In idem annotamenta græcorũ more
latine ſcripta, in quibus aliquot
autorum caſtigationes
continentur.
Cœlii Calcagnini Annotatio ſuper
Anchiale, et Rhemniãi carminis pẽſitatio.

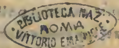

Ioãnes Maciochus Litteratis omnibus qui usq̃ sunt.S.

SCRIPSIT Dionysius Afer opus luculẽtũ, uarium, electum de orbis situ, Nationes, populos, mores, montes, maria, flumina eo amplexus, Trãstulit id in latinitatẽ Rhemnius Grãmaticus, licet hactenus pleriq; falso hoc Prisciano adscripserint. Fecit uaria sors transscri bentiũ, atq; ætatis iniuria, ut pleraq; exemplaria quæ uene runt ad posteros pluribus fere mendis q̃ uerbis scaterent, Nam et urbiũ, et gentiũ nomina ita interlita, implicita, de formata, subuersaq; inueniuntur, ut si autor ipse p̄carium spiritũ a Dis impetraret, frustra sit samiũ i samio (ut aiũt) quæsiturus. Cum uiderem itaq; a studiosis deploratum fer me opus uehemẽter desiderari, Quod ad Plynii, Ptolemei, Pomponii, Strabonis, Arriani, et cæterorum id genus qui orbem descripsere, Adde et historicorũ, poetarũq; lectio nem nihil æque cõmodum reperiri posse arbitrarentur. q̃ integram, et plane rediuiuam Dionysii, Rhemniiq; descri ptionem, Nam quod ea poeticis numeris constet, planius certiusq; rara illa, et seposta regionum, montium, amniũq; nomina colligi, et agnosci, ac retineri posse, Nihil existima ui me uobis optatius allaturum q̃ et Græcam Dionysii περιήγησιν.i. ambitũm (Sic enim ille opus inscripsit) et Rhem nii translationem q̃ fieri potuit detersam et pristino nito ri restitutam. Vtrumq; e Cœlii Calcagnini uiri græce et la tine doctissimi Bibliotheca adducimus. Quãdo nihil liben tius profitemur q̃ Clarissimorum uirorum adiumento in edendis inuulgandisq; autoribus ex hoc penu litterario uti solere. ut ita fiat sors ex usura. Illud accessit commodi.

quod ānotationes quasdā breues quidem, Sed probe eru/
ditas adiunximus quibus et Pomponii,et Ruffi Festi,qui et
ipse Dionysium uertit,Corruptissimusq; habetur,in mani/
bus,loca imo uulnera aliquot sanauimus. Eam uero operā
principem Rhemnio nauauimus,et prope ducēta loca uel
castigauimus, uel quēadmodum castigari possent, ostendi
mus,Quin hemistichia,et uersus etiā integros addidimus,
quosdam in ordinē, seriēq; redegimus non nostro iudicio,
sed ueteris codicis beneficio,et doctissimorum consilio usi.
Quod ut omnes facilius agnoscāt notas,et quasi asteriscos
affiximus,ne sibi lector data uerba existimet,quædā etiam
neq; attingenda neq; imutanda existimauimus,quod am/
bigua uiderentur,excerptā etiā ex ipsius Cœlii obseruatio
nibus annotatiunculam super Anchiale,quod ad rem præ
sentē.i.Rhemnii carmen pertinere intelligebamus,inseren
dam duximus.Dabunt igitur alii fortasse ampliora,Nos ne
plane asymboli prodeamus,hæc quantulacūq; in medium
proferimus,sed ingenua uolūtate,atq; animo candidissimo
οὐ γὰρ ἐν ὄλβῳ ἴσην μοῖραν ἅπασιν ἐπ᾽ ἀνδράσι θήκατο δαίμων.ut
egregie Dionysius noster dixit. Valete feliciter, et nostris
laboribus fauete.

DE DIONYSIO AFRO.

d IONYSIVS Afer genere fuisse dicitur. Nec obstat quod Sudas eum byzantium dixerit, habet enim et Africa suum byzantium locum toto terrarum orbe celebrem ob fertilitatem, utpote quod e modio, si sit aptum solum centenos quinquagenos modios reddat. Nec desunt, qui eum byzantii, quae deinde Cōstantinopolis dicta est, ortum e libya oriūdum contendant. Praeter periegesin. i. ambitum quam ad Posidonii imitationē scripsit et lithiaca et ornithiaca et bassarica scripsisse dicitur, e quibus bassarica ob difficultatē scabrūq; dicēdi stilum critici eius esse pernegarunt, atq; in Dionysium quendam samium retulerunt. Sicut et ornithiaca Dionysio Philadelpho adiudicarunt, quem ob sermonis improprietatem ὑπόκενον uocauere. Dicitur etiā Dionysius Afer περὶ θρηνῶν. i. de querimoniis librum scripsisse, opus scilicet epicediis contextum. In huius Dionysii περιήγησιν scripsit Eustathius Cōmentarios. Miror quosdam falso eū Corinthiū, quosdam milesium putasse, quom diuersi admodū fuerint. Et Dionysius quidem Corinthius aetia. Milesius uero argonautica scripserit.

Scripsit etiam Apollodorus aliquot uolumina περιηγήσεως, crebroq; eo titulo citatur a Stephano in libro τῶν ἐθνικῶν.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ.

ρχόμενος γαῖάν τε, καὶ εὐρέα πόν-
τον ἀείδειν,
καὶ ποταμοὺς, πόλιάς τε, καὶ ἀν-
δρῶν ἄκριτα φῦλα,
μνήσομαι ὠκεανοῖο βαθυῤῥόου. ἐν
γὰρ ἐκείνῳ
πᾶσα χθὼν, ἅτε νῆσος, ἀπείριτος ἐστεφάνωται.
οὐ μὴν πᾶσα διαπρὸ περίδρομος, ἀλλὰ διαμφίς
ὀξυτέρη βεβαυῖα, πρὸς ἠελίοιο κελεύθους.
σφενδόνῃ ἐοικυῖα. μίαν δέ ἑ καίπερ ἐοῦσαν,
ἄνθρωποι τρισσῇσιν ἐπ᾽ ἠπείροισι δάσαντο.
πρώτην μὲν λιβύην. μετὰ δ᾽ εὐρώπην ἀσίην τε.
ἀλλ᾽ ἤτοι λιβύη μὲν, ἀπ᾽ εὐρώπης ἔχει ὅρον,
λοξὸν ἐπὶ γραμμῇσι, γάδειρά τε καὶ στόμα νείλου.
ἔνθα βορειότατος πέλεται μυχὸς αἰγύπτοιο.
καὶ τέμενος περίπυστον ἀμυκλαίοιο κανώβου.
εὐρώπην δ᾽ ἀσίης, τάναϊς διὰ μέσσον ὁρίζει.
ὅς ῥά θ᾽ ἑλισσόμενος γαίης διὰ σαυροματάων,
σύρεται ἐς σκυθίην τε καὶ ἐς μαιώτιδα λίμνην
πρὸς βορέην. νότιον δὲ μεσούριον ἑλλήσποντος.
σῆμα δ᾽ ὑπερτέταται νοτιώτατον ἐς στόμα νείλου
ἄλλοι δ᾽ ἠπείροισι διὰ χθόνα νοσφίζουσιν.
ἰσθμὸς ἄνω τεταλαίτις ὑπέρτατος ἀσίδος αἴης
κασπίης τε μεσηγὺ καὶ εὐξείνοιο θαλάσσης.
κεῖνον δ᾽ εὐρώπης ἀσίης θ᾽ ὅρον ηὐδάξαντο.
ἄλλος δ᾽ αὖ μακρὸς καὶ ἀθέσφατος ἐς νότον ἕρπει

ἀῤῥαβικοῦ κόλποιο καὶ αἰγύπτοιο μεσηγύ,
ὅς ῥά τε νοσφίζῃ λιβύην ἀσιήτιδος αἴης.
Τοῖα μὲν ἀμφ' ἠπείροισι βροτοὶ διεφημίξαντο.
Πάντη δ' ἀκαμάτου φέρεται ῥόος ὠκεανοῖο.
εἷς μὲν ἐών, πολλῇσι δ' ἐπωνυμίῃσιν ἀρηρώς.
ἤτοι ὁ μὲν λοκροῖο παρ' ἐσχατιὴν ζεφύροιο,
ἄτλας ἑσπέριος κικλήσκεται. αὐτὰρ ὕπερθεν
πρὸς βορέην, ἵνα παῖδες ἀρειμανέων ἀριμασπῶν
πόντον μιν καλέουσι πεπηγότα τε κρόνιόν τε.
ἄλλοι δ' αὖ καὶ νεκρὸν ἐφήμισαν, εἵνεκ' ἀφαυρῶς
ἠελίου. βράδιον γὰρ ὑπεὶρ ἅλα τήνδε φαείνει.
αἰεὶ δὲ σκιερῇσι παχύνεται ἐν νεφέλῃσιν.
αὐτὰρ ὅθι πρώτιστα φαείνεται ἀνθρώποισιν,
ἠῷον καλέουσι καὶ ἰνδικὸν οἶδμα θαλάσσης.
ἄγχι δ' ἐρυθραῖόν τε καὶ αἰθιόπειον καλέουσι,
πρὸς νότον. ἔνθα δὲ πολλὸς ἀοικήτου χθονὸς αὐλὼν
ἐκτέταται, μαλεροῖσι κεκαυμένος ἠελίοισιν,
οὕτως ὠκεανὸς περιδέδρομε γαῖαν ἅπασαν,
τοῖος ἐὼν καὶ τοῖα μετ' ἀνδράσιν οὔνομα θ' ἕλκων,
κόλπους δ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἀπερεύγεται ἔνδοθι βάλλων
εἰς ἅλα. τυτθοὺς μὲν πλέονας. πίσυρας δὲ μεγίστους.
ἤτοι μὲν πρώτιστος, ὃς ἑσπερίην ἅλα τίκτει.
συρόμενος λιβύηθεν ἔσω παμφυλίδος αἴης.
δεύτερος αὖ τ' ὀλίγος μὲν, ἀτὰρ προφερέστατος ἄλλων.
ὅς τ' ἀποκιδνάμενος κρονίης ἁλὸς ἐκβορέαο,
κασπίην αἰπὺ ῥέεθρον ἐπιπροΐησι θαλάσσῃ.
ἥν τε καὶ ὑρκανίην ἕτεροι διεφημίξαντο.
τῶν δ' ἄλλων, οἵ τ' εἰσὶν ἀπαὶ νοτίης ἁλὸς ἄμφω,
εἷς μὲν ἀνώτερός ἐστι ὃ περσικὸν οἶδμα προχέων

ἀντία κασπίης τετραμμένος ἀμφιτρίτης.
ἄλλος δ' ἀῤῥάβιος κυμαίνεται ἐνδόθι κόλπος
εὐξείνου πόντου νοτιώτερον ὁλκὸν ἑλίσσων.
τόσσοι μὲν κόλποι βαθυκύμονος ὠκεανοῖο,
οἱ μείζους. ἄλλοι δέ τ' ἀπείρεσιοι γεγάασι.
Νῦν δ' ἄλλος ἑσπερίης ἐρέω πόρον, ἧτ' ἐπὶ πάσας
ἠπείρους λοξοῖσιν ἐπιστρέφεται πλαγέεσσιν.
ἄλλοτε μὲν νήσοισι περίδρομος. ἄλλοτε δ' αὖτε
ἢ ὀρέων ἢ πέζαν ὑποξύουσα πολήων.
ὑμεῖς δ' ὦ μοῦσαι σκολιὰς ἐνέποιτε κελεύθους
ἀρξάμεναι στοιχηδὸν ἀφ' ἑσπέρου ὠκεανοῖο.
ἔνθα τε καὶ στῆλαι περὶ τέρμασιν ἡρακλῆος,
ἑστᾶσιν. (μέγα θαῦμα) παρ' ἐσχατόωντα γάδειρα
μακρὸν ὑπὸ πρηῶνα πολυσπερέων ἀτλάντων.
ἧχί τε καὶ χάλκειος ἐς οὐρανὸν ἔδραμε κίων,
ἠλίβατος. πυκινοῖσι καλυπτόμενος νεφέεσσι
πόντος μὲν πρώτιστος ἰβηρικὸς ἀρχομένοισιν
ἐγκέχυται. ὅς πέρ τε καὶ εὐρώπης πέλει ἀρχή,
καὶ λιβύης. μέσσος γὰρ ἑλίσσεται ἀμφοτεράων.
στῆλαι δ' ἔνθα καὶ ἔνθα παρὰ πλευρῇσι κέονται,
ἡ μὲν, ἐπ' εὐρώπην, ἡ δ' ἐς λιβύην ὁρόωσα.
τὸν δὲ, μετεκδέχεται γαλάτης ῥόος. ἔνθά τε γαῖα
μασσαλίη τετάνυσται ἐπίστροφον ὅρμον ἔχουσα.
ἑξείης δ' ἐπὶ τοῖσι, λιγυστιάς ἕλκεται ἅλμη.
ἔνθ' ἰταλῶν υἷες ἐπ' ἠπείροιο νέμονται,
ἐκ διὸς αὐσονίηες, αἰεὶ μέγα κοιρανέοντες.
ἀρξάμενοι βορέηθεν ἔσω λευκὴν ἐπὶ πέτραν.
ἥ ῥά τε σικελίης ἐπὶ πορθμίδος ἐῤῥίζωται.
ἑξείης δ' ἐπὶ κύρνον ἐρεύγεται ἁλμυρὸν ὕδωρ.

τῆ δ' ἔπι, σαρδόνιος μορμύρεται ἐνδόθι πόντος
τὸν δὲ μετεκδέχεται τυρσηνίδος οἶδμα θαλάσσης
πρὸς νότον. αὐτὰρ ἔπειτα πρὸς αὐγὰς ἠελίοιο
κυρτὸς ἐπιστρέφεται σικελὸς ῥόος. αὐτὰρ ἔνερθεν
ἐγκέχυται καὶ μέχρι πολυκλύστοιο παχύνου,
καὶ κρήτης ἄκρης. ἥ τ' εἰς ἅλα πουλὺ νένευκε
πάρ θ' ἱερὴν γόρτυναν, καὶ ἠπειρῶτιδα φαιστὸν.
προσπρηνὴς κριοῖο παραυγάζουσα κάρηνον.
τοὔνεκά μιν καὶ κριοῦ ἐφημίξαντο μέτωπον.
ναὶ μὴν καὶ τελάνυσται ἰηπυγίην ἐπὶ γαῖαν.
κεῖθεν δ' ἀρρωθεῖσα, τιταίνεται ἀδριὰς ἅλμη,
πρὸς βορέην. αὖθις δὲ πρὸς ἑσπέριον μυχὸν ἕρπει,
ἥν τε καὶ ἰονίην περιναιέται αὐδάξαντο.
δισσὰς δ' ἠπείρους ἀπερεύγεται. ἐς μὲν ἰόντι,
δεξιτερὴν κατὰ χεῖρα φαείνεται ἰλλυρὶς αἶα.
δαλματίη δ' ἐφύπερθεν ἐνυαλίων πέδον ἀνδρῶν
σκαιῇ δ' αὐσονίων παραπέπταται ἄσπετος ἰσθμὸς
πουλυτενής. τρισσῇσι περίδρομος ἀμφιτρίταις.
τυρσηνῇ, σικελῇ τε, καὶ ἀδριάδι πληθούσῃ.
Ἡ μία δ' εἰς ἄνεμον τεκμαίρεται ὁλκὸν ἑκάστη.
τυρσηνὴ ζέφυρον. σικελὴ νότον. ἀδριὰς εὖρον.
αὐτὰρ ὑπὲρ σικελῆς χθονὸς ἕλκεται οἶδμα κορύσσων,
πόντος ἔσω λιβύης νοτίην περὶ σύρτιν ἑλίσσων
τὴν ἑτέρην, ἥν πέρ τε καὶ ἀρυτέρην ἐνέπουσιν.
ἄλλη δ' ἥ τις ἀφαυρὸν ἔχει πόρον ἔνδον ἐοῦσα,
τηλόθεν ἐρχομένην δέχεται πλημμυρίδα πόντου
ὡς οἱ μὲν, βοόωσιν ἑλισσόμενοι δύο κόλποι,
ἐκ δ' ὀρέων σικελῶν, κρήτης ἀναπέπταται οἶδμα
μακρὸν ἐπ' ἀντολίην σαλμωνίδος ἄχρι καρήνου.

ἣν κρήτης ἐνέπουσιν ἑώϊον ἔμμεναι ἄκρην.
δοιαὶ δ' ἑξείης προτέρω φορέονται θάλασσαι,
ἰσμαρικοῦ πνοιῇσιν ἐλαυνόμεναι βορέαο,
ὀρθὸν φυσιόωντος. ἐπεὶ κατεναντία κεῖνται.
ναῦται δὲ πρώτην φαρίην ἅλα κικλήσκουσιν
ὕστατον ἐς πρηῶνα τιταινομένην κασίοιο
σιδονίην δ' ἑτέρην, ὅθι τείνεται ἐς μυχὰ γαίης
ἰσσοῦ ἄχρι πόλιος κιλίκων χώραν παραμείβων.
ἰσσικὸς ἑλκόμενος βορέην ἐπὶ κόλπος ἀπείρων.
οὐ μὲν πολλὸν ἄνωθεν ἰσόδρομος. ἄχρι δ' ἤδη
ὑσπλῆσι δυσφερῆ κιλίκων ἀποπαύεται αἴης.
τῆμος δ' ἐπὶ ζέφυρον στρεπτὴν ἀπερεύγεται ἅλμην
ὡς ἢ δράκων βλοσυρωπὸς ἑλίσσεται ἀγκύλος ἕρπων
νωθής, τῷ δ' ὑπὸ πᾶσα βαρύνεται οὔρεος ἄκρη
ἐρχομένῳ, τὼς κεῖνος ἑλίσσεται εἰν ἁλὶ κόλπος
νήχυτος. ἔνθα καὶ ἔνθα βαρυνόμενος προχοῇσι.
τοῦ μὲν ἐπὶ προβολῇ παμφύλιοι ἀμφινέμονται.
ὅσσον ἐπὶ προβέβηκε χελιδονίων μυχὰ νήσων.
σῆμα δ' ἔχει ζεφύρου παταρηΐδα τηλόθεν ἄκρην
φράζεο δ' ἐκείνου τετραμμένος αὖθις ἐπ' ἄρκτους
αἰγαίου πόντοιο πλατὺν ῥόον. ἔνθα τε κῦμα
ἐκχεόμενον νήσοισι περιβρέεται σποράδεσσιν.
οὐ γάρ τις κείνῳ ἐναλίγκια κύματ' ὀφέλλει.
ὑψόθι μορμύρων ἕτερος πόρος ἀμφιτρίτης.
οὖρον δ' ἐς τένεδον τεκμαίρεται ἐσχατόωσαν,
ἴμβρον ἔχων ἑτέρωθεν. ὅθεν στεινὸς ἔρχεται αὐλὼν
συρόμενος βορέην δὲ προποντίδος ἔνδοθι πάσης
τῆς δ' ὕπερ ἄσπετα φῦλα τιταίνεται ἀσίδος αἴης
πρὸς νότον. ἠπείρου γὰρ ἐπιπλατὺς ἔρχεται ἰσθμὸς

τῇ δ' ἐπὶ θρηικίου στόμα βοσπόρου. ὃν πάρος ἰὼ
ἥρης ἐν νεσίῃσιν ἐνήξατο πόρτις ἐοῦσα.
στεινότατος δὴ κεῖνος ἁπάντων ἔπλετο πορθμὸς
τῶν ἄλλων, οἵ τ' εἰσὶ πολυκλύστοιο θαλάσσης.
κυανέας ὅθι μῦθος ἀναιδέας εἰν ἁλὶ πέτρας
πλαζομένας καναχηδὸν ἐπ' ἀλλήλῃσι φέρεσθαι.
ἐκ δὲ τοῦ, οἰγόμενος παραπέπταται ἐγγύθι πόντος.
πολλὸς ἐὼν, καὶ πολλὸν ἐπ' ἀντολίης μυχὸν ἕρπων.
τοῦ δ' ἤτοι λοξαὶ μὲν ἐπιτροχάουσι κέλευθοι
αἰεὶ πρὸς βορέην τε καὶ ἀντολίην ὁρόωσαι.
μέσσαι δ' ἔνθα καὶ ἔνθα δύο ἀνέχουσι κολῶναι.
ἡ μὲν, ὑπερνοτίη. τήν, τε καλέουσι κάραμβιν.
ἡ δὲ, βορειοτέρη γαίης ὕπερ εὐρωπείης.
τήν ῥα περικτιόνες κριοῦ καλέουσι μέτωπον.
αἵ τ' ἄμφω ξυνίασιν ἐναντίαι. οὐ μὲν ἐοῦσαι
ἐγγύθεν. ἀλλ' ὅσσον ὁλκὰς ἐπὶ τρίτον ἦμαρ ἀνύσσαι
ἐκ τοῦ δ' ἂν καὶ πόντον ἴδοις διθάλασσον ἐόντα
τόρνῳ ἐειδόμενον περιηγέος ἄμματι τόξου.
ἀλλ' εἴκ νευρᾶς σημήϊα δεξιὰ πόντου,
ἰθὺ, διαγραφέντα. μέση δ' ἐπὶ κάραμβις
γραμμῆς ἐκτὸς ἐοῦσα καὶ ἐς βορέην ὁρόωσα.
σῆμα δ' ἔχει κεράων σκαιὸς πόρος. ὅς τ' ἐπὶ δισσὸν
εἰλεῖται στροφάλιγγα βιοῦ κεράεσσιν ἐοικώς.
τοῦ καὶ πρὸς βορέην μαιώτιδος ὕδατα λίμνης
ἐγκέχυται. τῇ μέν τι πέρι σκύθαι ἀμφινέμονται
ἄνδρες ἀπειρέσιοι. καλέουσι δὲ μητέρα πόντου.
ἐκ τῆς γὰρ πόντοιο μυχίον ἕλκεται ὕδωρ
ὀρθὸν κιμμερίου διὰ βοσπόρου. ᾧ πάρα πολλοὶ
κιμμέριοι ναίουσιν ὑπὸ ψυχρῷ ποδὶ ταύρου.

τοίη μὲν μορφὴ κυαναυγέος ἀμφιτρίτης.
Νῶϊ δέ τοι ἠπείρου μυθήσομαι εἶδος ἁπάσης.
ὄφρα καὶ οὐκ ἐσιδὼν περ ἔχοις ἄφρασον ὀπωπήν.
ἐκ τοῦ δ' ἂν γεραρός τε καὶ αἰδοιέστερος εἴης,
ἀνδρὶ παρ' ἀγνώσσοντι πιφασκόμενος τὰ ἕκαστα.
ἤτοι μὲν λιβύη τετανυσμένη ἐς νότον ἕρπει.
ἐς νότον. ἀντολίην τετραπεζίῳ εἶδος ὁμοίη.
ἀρξαμένη πρώτιστα γαδειρόθεν. ἧχί περ ἄκρη
εἰς μυχὸν ὀξυνθεῖσα τιταίνεται ὠκεανοῖο.
οὖρον δ' ἀρραβίης τεκμαίρεται ἄχρι θαλάσσης.
ἀρύτερον. τόθι γαῖα κελαινῶν αἰθιοπήων,
τῶν ἑτέρων. τῶν, ἄγχι τιταίνεται οὖδας ἐρεμβῶν.
παρδαλέῃ δέ μιν ἄνδρες ἐπικλείουσιν ὁμοίην.
ἡ γὰρ διψηρή τε καὶ αὐχμήεσσα τέτυκται.
τῇ καὶ τῇ κυανέῃσι κατέστικτος φολίδεσσιν.
ἀλλ' ἤτοι πυμάτην μὲν ἀπὸ γλωχῖνα νέμονται
ἄγχου στηλάων μαυρουσίδος ἔθνεα γαίης.
τοῖσιν ἀπὸ νομάδων παραπέπταται ἄσπετα φῦλα
ἔνθα μασαισύλιοί τε καὶ ἀγρόνομοι μασυλῆες,
βόσκονται σὺν παισὶν ἀν' ἤπειρόν τε καὶ ὕλην.
μαιόμενοι βιότοιο κακὴν καὶ ἀεικέα θήρην.
οὐ γὰρ γειομόροιο τομὴν ἐδάησαν ἀρότρου.
κείνοις δ' οὔποτε τερπνὸς ἀκούεται ὁλκὸς ἁμάξης.
οὐδὲ βοῶν μυκηθμὸς ἐς αὔλιον ἐρχομενάων.
ἀλλ' αὔτως ἅτε θῆρες ἀνὰ δρία βουκολέονται.
νήϊδες ἀσταχύων καὶ ἀπαθέες ἀμήτοιο.
τοῖς δ' ἐπὶ καρχηδὼν πολυήρατον ἀμπέχει ὅρμον.
καρχηδὼν, λιβύων μὲν, ἀτὰρ πρότερον φοινίκων.
καρχηδὼν, ἣν μῦθος ὑπαὶ βοΐ μετρηθῆναι.

ἑξείης δ' ἐπὶ σύρτις ἀγάρροος ὁλκὸν ἑλίσσει
βαιοτέρη, μετὰ τήνδε πρὸς αὐτὰς ἔρχεται ἄλλη
ἄσπετος εὐρυτέρῃσι βαρυνομένη προχοῇσι.
ἔνθα κορυσσομένης τυρσηνίδος ἀμφιτρίτης
ἄλλοτε μὲν πλημμυρὶς ἐγείρεται ἄλλοτε δ' αὖτε
ἄμπωτις ξηρῇσιν ἐπιτροχάει ψαμάθοισι.
τάων δ' ἀμφοτέρων μεσάτη πόλις ἐστήρικται.
ἣν ῥά τε κικλήσκουσι νέην πόλιν. ἣ ὑπὲρ ἄλλων,
λωτοφάγοι ναίουσι φιλόξεινοι γεγαῶτες.
ἔνθα ποτ' αἰολόμητις ἀλώμενος ἦλθεν ὀδυσσεύς.
κεῖνον δ' αὖ περὶ χῶρον ἐρημωθέντα μέλαθρα
ἀνδρῶν ἀθρήσειας ἀποφθιμένων νασαμώνων.
οὓς διὸς οὐκ ἀλέγοντας ἀπώλεσεν αὐσονὶς αἰχμή.
ἀσβύσται δ' ἐπὶ τοῖσι μεσήπειροι τελέθουσι.
καὶ τέμενος λιβυκοῖο θεοῦ ψαμάθῳ ὑπὸ πολλῇ.
κυρήνη τ' εὔιππος ἀμυκλαίων γένος ἀνδρῶν.
ἄγχι δὲ μαρμαρίδαι προνενευκότες αἰγύπτοιο
γαιτοῦλοι τ' ἐφύπερθε καὶ ἀρχίγειοι νίγρητες
ἑξείης δ' ἐπὶ τοῖς φαυρούσιοι, ὧν ὑπὲρ ἄλλων
ναίουσιν γαράμαντες ἀπείριτοι. ἐν δὲ μυχοῖσι
βόσκοντ' ἠπείροιο πανύστατοι αἰθιοπῆες
αὐτῷ ἐπ' ὠκεανῷ πυμάτης παρὰ τέμπεα κέρνης.
τῆς πάρος αἰθαλέων βλεμύων ἀνέχουσι κολῶναι
ἔνθεν πιοτάτοιο κατέρχεται ὕδατα νείλου.
ὅς δή τοι λιβύηθεν ἐπ' ἀντολίην πολὺς ἕρπων,
σίηνις ὑπ' αἰθιόπων κικλήσκεται. οἱ δὲ συήνης
ἐνναέται στρεφθέντα μετ' οὔνομα νεῖλον ἔθεντο.
κεῖθεν δ' ἐς βορέην τετανυσμένος ἄλλυδις ἄλλη,
ἑπτὰ διὰ στομάτων εἱλισσόμενος εἰς ἅλα πίπτει

ὕδασι πιαίνων λιπαρὸν πέδον αἰγύπτοιο.
οὐ γάρ τις ποταμῶν ἐναλίγκιος ἔπλετο νείλῳ.
οὔτ' ἰλὼ βαλέειν, οὔτε χθονὸς ὄλβον ἀέξειν.
ὅς ῥά τε καὶ λιβύην ἀποτέμνεται ἀσίδος αἴης.
ἐς λίβα μὲν λιβύην, ἐς δ' αὐγὰς, ἀσίδα γαῖαν.
τῶ, παρναιετάουσιν ἀριπρεπέων γένος ἀνδρῶν,
οἳ πρῶτοι βιότοιο διεστήσαντο κελεύθους.
πρῶτοι δ' ἱμερόεντος ἐπειρήσαντο ἀρότρου.
καὶ σπόρον ἰθυτάτης ὑπὲρ αὔλακος ἁπλώσαντο.
πρῶτοι δὲ γραμμῇσι πόλον διεμετρήσαντο
θυμῷ φρασσάμενοι λοξὸν δρόμον ἠελίοιο.
τῶν δέκεν αὐδήσαιμι καὶ αὐτῆς πείρατα γαίης
καὶ μορφήν, οὐ μὲν γὰρ ὀλίζονος ἔμμορε τιμῆς.
οὐδὲ μὲν οὐδ' ὀλίγη μέγεθος πέλει. ἀλλά τις ἄλλων
ἄβροτος εὐλείμων τε καὶ ἀγλαὰ πάντα φέρουσα.
σχῆμα μὲν οὖν τελεσῇσιν ἐπὶ πλευρῇσι βέβηκεν.
εὐρὺ μὲν ἀμφ' ἀκτὰς βορεήτιδας. ὀξὺ δ' ἐπ' ἠῶ.
ἑλκόμενον καὶ μέχρι βαθυκρήμνοιο συήνης.
οὔρεσιν ἀμφοτέροισιν πελιοσκεπέεσσιν ἐρυμνόν.
τῶν μέσα καλλιρόοιο κατέρχεται ὕδατα νείλου.
καὶ τὴν μὲν πολλοί τε καὶ ὄλβιοι ἄνδρες ἔχουσιν.
ἢ μὲν ὅσοι θήβην ἐρικυδέα ναιετάουσι.
θήβην ὠγυγίην ἑκατόμπυλον. ἔνθα γεγωνὼς
μέμνων ἀντέλλουσαν ἑὴν ἀσπάζεται ἠῶ
ὅσσοι θ' ἑπτὰ πόλιν μεσάτην ἤπειρον ἔχουσιν.
ἠδ' ὅσοι νοτερῇσιν ἐπ' ἠιόνεσσι θαλάσσης.
παραλίην ναίουσιν ἔσω σερβωνίδος ἅλμης.
τῆς, πρὸς μὲν ζεφύροιο, μακηδόνιον πτολίεθρον
ἔνθα σινωπίταο διὸς μεγάλοιο μέλαθρον

χρυσῷ τι μήνῃ τι κεκασμένον. οὐκ ἂν ἐκείνου
νηὸν ἐν ἀθανάτοισι θεώτερον ἄλλον ἴδοιο.
οὐδὲ μὲν ἀφνειὴν ἑτέρην πόλιν, ἧχί περ ἄκραι
φαίνονται σκοπιαὶ παλληνίδος εἰδοθεείης.
τὴν δέ, μετ' ἀντολίην δὲ παρὰ κασιώτιδα πέτρην.
πηλούσιο πτολίεθρον ἐπώνυμον ἄνδρες ἔχουσι.
ἔξοχα ναυτιλίης δεδαημένοι. οἱ μὲν ἐκεῖνοι
ἄνδρες ἐν λιβύεσσιν ἀρίθμιοι. οἳ δὲ ἐς αὐγὰς
ἑσπέρου νείλοιο νενεσμένον ἔλασχον ἄστυ.
ἄλλοι δὲ πλεῖστοι τήνδε χθόνα ναιετάουσιν.
οἱ μέν, ἐπ' ὠκεανῷ. οἱ δ' ἠπείρους ἀνὰ μέσσας.
οἱ δ' ἀμφ' αἰρείης τριτωνίδος ὕδατα λίμνης.
ἥ τε μέση λιβύης ἀμφέλκεται ἱερὰ κόλπου.
τοίη μὲν λιβύης μορφὴ τε σχῆμα τέτυκται.
εἰ δὲ καὶ εὐρώπης ἐθέλεις τύπον, ὅτι σοὶ καίθω.
αὐτὸς μὲν λιβύης ῥυσμὸς πέλει, ἀλλά μετ' ἄρκτους
ἐστράπται. καὶ τοῖο ἐπ' ἀντολίην πάλιν ἕρπει
οἷος καὶ λιβύης νοτίης ἐπὶ τέρμα βέβηκεν.
ἄμφω δ' ἶσον ἔχουσιν ἐπ' ἀσίδα νείατον ἴχνος.
ἡ μὲν πρὸς βορέαν. ἡ δ' ἐς νότον. εἰ δὲ κεθείης
ταύτας ἀμφοτέρας γαῖαν μίαν, ἤκεν ἐπιπρὸ
σχῆμα πέλοι κώνου παραρῆς ἴσον ἀμφοτέρῃσιν.
ὀξὺ μὲν ἑσπέριον. πλατὺ δ' ἀντολίην ὑπὸ μέσσην.
τοὔνεκά μοι τοιοῦτον ἰδὼν πόρον ἀμφοτεράων
ἠπείρων, ῥέα τέρμα κιχήσεαι εὐρωπείης.
τῆς ἤτοι πυμάτην μὲν ὑπὸ γλωχῖνα νέμονται
ἀγχοῦ στηλάων, μεγαθύμων ἔθνος ἰβήρων
μῆκος ἐπ' ἠπείροιο τεταμμένον, ἧχι βορείου
ὠκεανοῦ ψυχρὸς κέχυται ῥόος, ἔνθα βρετανοὶ

λαυκά τε φῦλα νέμονται ἀρειμανέων γερμανῶν.
ἑρκυνίου δρυμοῖο παραθρώσκοντες ὀρόγκους.
ἤπειρον κείνην ἰκέλην ἐνέπουσι βοείη.
Τοῖς δ' ἐπὶ πυρηναῖον ὄρος καὶ δώματα κελτῶν
ἀγχόθι πηγάων καλλιρόου ἠριδανοῖο.
οὗ ποτ' ἐπὶ προχοῇσιν ἐρημαίην ἀνὰ νύκτα
ἡλιάδες κώκυσαν ὀδυρόμεναι φαέθοντα.
κεῖθι δὲ κελτῶν παῖδες ὑφήμενοι αἰγείροισι
δάκρυ ἀμέλγονται χρυσαυγέος ἠλέκτροιο.
Τοῦ δὲ μεθ' ἑξείης τυρσηνίδος ἤθεα γαίης.
Τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην ἀναφαίνεται ἄλπιος ἀρχή
Τῆς διὰ μεσσατίης κατασύρεται ὕδατα ῥήνου.
ὑστάτιον ποτὶ χεῦμα βορειάδος ἀμφιτρίτης.
ῥήνῳ δ' ἑξείης ἐπιτέλλεται ἱερὸς ἴστρος.
ἴστρος ἐς ἀντολίην τετραμμένος ἄχρι θαλάσσης.
εὐξείνου. Τόθι πᾶσαν ἐρεύγεται ὕδατος ἄχνην.
πεντεπόροις προχοῇσιν ἑλισσόμενος περὶ πεύκην.
Τοῦ μὲν πρὸς βορέην τετανυσμένα φῦλα νέμονται
πολλὰ μάλ' ἑξείης μαιώτιδος ἐς στόμα λίμνης.
γερμανοί, σαρμάται τε, γέται θ' ἅμα βαστάρναι τε
δακῶν δ' ἄσπετος αἶα καὶ ἀλκήεντες ἀλανοί.
Ταῦροι θ' οἳ ναίουσιν ἀχιλλῆος δρόμον αἰπύν.
στεινὸν ὁμοῦ δολιχόν τε καὶ αὐτῆς ἐς στόμα λίμνης
τῶν θ' ὑπερεκτέταται πλείστων φῦλον ἀλανῶν
ἔνθα μελάγχλαινοί τε καὶ ἀνέρες ἱππημολγοί.
νευροί θ' ἱππόποδές τε γελωνοί τ' ἠδ' ἀγάθυρσοι
ἧχι βορυσθένεος ποταμοῦ τετανυσμένον ὕδωρ,
μίσγεται εὐξείνου κριοῦ προπάροιθε μετώπου.
ὀρθὸν ὑπὸ γραμμαῖς κατεναντία κυανέων.

κεῖθι καὶ ἀλδήσκοιο καὶ ὕδατα παντικάπαο.
ῥιπαίοις ἐν ὄρεσσι διάνδιχα μορμύρουσι.
τῇ δέ, παρὰ προχοῇσι παγέντος ἔνδοθι πόντου,
ἠδυφανὴς ἤλεκτρος ἀέξεται, οἷά τις αὐγή.
μήνης ἀρχομένης. ἀδάμαντά τε παμφανόωντα
ἔνθεν ἀθρήσειας ὑπὸ ψυχροῖς ἀγαθύρσοις.
ἴστρου μὲν βορῆδε βορειότεροι γεράασι.
πρὸς δὲ νότου γέῤῥαι τε καὶ νωρίκι ἄστε ἐρυμνά.
παννόνιοι μυσοί τε βορειότεροι θρηΐκων,
αὐτοί τε θρήϊκες ἀπείρονα γαῖαν ἔχοντες.
οἱ μέν, ἐπὶ πλευρῇσι προποντίδος ἀμφιτρίτης.
οἱ δ' ὑπὲρ ἑλλήσποντον ἀγάῤῥοον. οἱ δ' ὑπὲρ αὐτῆς.
αἰγαίης βαθὺ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
ἔνθα μελισσοβότοιο κατὰ σκοπιὰς παλλήνης,
φύεται ἀστέριος καλὸς λίθος οἷά τε ἀστὴρ.
μαρμαίρει· λύχνις τε πυρὸς φλογὶ πάμπαν ὁμοίη.
ἴστρον μὲν ποταμόν, τόσοι περιναιετάουσι.
φράζεο δ' ἀρκτῴης λοιπὸν πόρον. ὅς τ' ἐπὶ τερσὴν
ἐκτέταται κρηπῖδα πρὸς ἠώ. τὴν μέν, ἰβήρων
τὴν δέ, πανελλήνων, τὴν δ' ἐσθλῶν αὐσονιήων.
ἀλλ' ἤτοι πυμάτη μὲν ἀγαυῶν ἔστιν ἰβήρων.
κεῖται ὠκεανοῖο πρὸς ἑσπέρου. ἐν δέ οἱ ἄκρη
στηλάων ἀλύβη κεῖται μία. τῆς δ' ὑπένερθεν,
ταρτησσὸς χαρίεσσα. εὐηφενέων πέδον ἀνδρῶν.
κεμψοί θ' οἳ ναίουσιν ὑπαὶ πόδα πυρηναῖον.
μέσση δ' ἀμφοτέρων παραπέπταται αὐσονὶς αἶα
πουλυτελής. τὴν μέν τε μέσην ὄρος ἄνδιχα τέμνει
ὀρθὸν ἅτ' ἐκ στάθμης ἰθυμμένον. οὐκ ἂν ἐκεῖνο
ἴδρις μωμήσαιτο σοφῆς ὑποεργὸς ἀθήνης.

οὔνομ' Ἀπεννῖνον κικλήσκουσι. ἐκ δὲ βορείης
Ἄλπιος ἀρχόμενον, Σικελὴν ἐπὶ πορθμίδα λήγει
πολλὰ δέ οἱ φῦλ' ἀμφὶ, τά τοι ῥέα πάντ' ἀγορεύσω
ἀρξάμενος πλευρῆς ζεφυρείτιδος ἐκ βορέαο.
Τυρρηνοὶ μὲν πρῶτ' ἐπὶ δέ σφισι φῦλα Πελασγῶν
οἵ ποτε Κυλλήνηθεν ἐφ' ἑσπερίην ἅλα βάντες,
αὐτόθι ναιήσαντο σὺν ἀνδράσι Τυρρηνοῖσι.
Τοῖς δ' ἐπὶ μέρμερον ἔθνος ἀγαυῶν ἐστι Λατίνων
γαῖαν ναιετάοντες ἐπήρατον. ἧς διὰ μέσσης
θύβρις ἑλισσόμενος καθαρὸν ῥόον εἰς ἅλα βάλλει
θύβρις ἐϋρρείτης ποταμῶν βασιλεύτατος ἄλλων
θύβρις, ὃς ἱμερτὴν ἀποτέμνεται ἄνδιχα ῥώμην.
ῥώμην, τιμήεσσαν ἐμῶν μέγαν οἶκον ἀνάκτων.
μητέρα πασάων πολίων. ἀφνειὸν ἔδεθλον.
Τῇ δ' ἐπὶ Καμπανῶν ἱερὸν πέδον. ἧχι μέλαθρον
ἁγνῆς παρθενόπης σταχύων βεβριθὸς ἀμάλλαις.
παρθενόπης, ἣν πόντος ἑοῖς ὑπεδέξατο κόλποις.
πρὸς δὲ νότον μάλα πολλὸν ὑπὲρ σφηνῖδα πέτρην,
φαίνονται προχοαὶ πικεντίνου σιλάροιο.
ἄγχι δὲ λευκανοὶ καὶ βρέττιοι ἄνδρες ἔασι.
τοσσάτιον ναίοντες, ὅσην λευκὴν ἐπὶ πέτρην.
κεῖνο δ' ἐς βορέην ζεφύρου παραφαίνεται ἄκρη.
Τῇ δ' ὑπὸ λοκροὶ ἔασιν, ὅσοι προτέροις ἐτέεσσιν
ἦλθον ἐπ' αὐσονίην σφετέρῃσι μιχθέντες ἀνάσσαις.
τῶν, καὶ νῦν γένος ἐστὶ προχοῇσιν ἄληκος.
Τούς δε μεθ' ἑξείης μεταπόντιοι. ἠΰθι δὲ σφῶν
ἱμερτὸν πτολίεθρον αἰστεφάνοιο κρότωνος
ναιόμενον, χαρίεντος ἐπ' αἰσάρου προχοῇσιν
ἔνθά κεν αἰπὺν ἴδοιο λακινιάδος δόμον ἥρης.

ἔστι δέ τοι κἀκεῖθι διὸς μέγα χωσαμένοιο
δειλαίη σύβαρις ναέτας στενάχουσα πεσόντας
μηνσαμένους ὑπὲρ αἶσαν ἐπ' ἀλφειοῦ γεράεσσι.
καὶ μαρσῶν θοὰ φῦλα. τάρας δ' ἄλλος ἐς ὕθι κεῖται
ἥν ποτ' ἀμυκλαίων ἐπολίσσατο καρτερὸς ἄρης.
ἑξείης δ' ἐπὶ τοῖσι καλαβρεῖδος ἤθεα γαίης.
φῦλα τε ἰαπύγων τετανυσμένα μέσφ' ὑρείοιο
παραλίης, ὑρίου τόθι σύρεται ἀδριὰς ἅλμη
πόντου ἐς ἀγχίπορον ἀκυλήϊον. ἔνθα μένασαι
ἄστυ τεγεσσαίων μυχάτοις ἐπὶ πείρασι πόντου.
τόσσα μὲν αὐσονίη περιβόσκεται ἔθνεα γαῖαν.
κεῖθεν δ' εἰς αὐγὰς στρεπτὴν περισύρεται ἅλμην.
θῖνας ὑπεξύουσα λιβυρνίδας, ἀμφί τ' ἐρυμνὴν
ὑλλείων χθόνα πᾶσαν ὅση παρακέκλιται ἰσθμῷ.
βουλιμέων τ' ἀκτάς. ἐπὶ δ' ἄσπετον ὄλκον ἄγουσα
ἰλλυρικὴν περὶ χέρσον ἑλίσσεται ἄχρι κολώνης
οὐρέων τ' ἠλιβάτων. τὰ κεραύνια κικλήσκουσι.
κεῖνον δ' ἂν περὶ κόλπον ἴδοις ἐρικυδέα τύμβον
τύμβον, ὃν ἁρμονίης κάδμοιό τε φῆμις ἐνίσπει
κεῖθι γὰρ εἰς ὀφίων σκολιὸν δέμας ἠλλάξαντο
ὁππότ' ἀπ' ἰσμηνοῦ λιπαρὸν μετὰ γῆρας ἵκοντο
ἔνθα σφιν τέρας ἄλλο θεοὶ θέσαν. ἀμφὶ γὰρ αἶαν
κείνην ἀμφοτέρωθεν ἐρειδέδαται δύο πέτραι.
αἵ τ' ἄμφω σωίασι δονάμεναι, εὖτέ τις ἀλκὴ
γίνεται ἐνναέτησι κυλινδομένοιο κακοῖο.
Πρὸς δὲ νότον μάλα πολλὸν ὑπὲρ θρήκην ἐρίβωλον
ὠρικίην θ' ὑπὲρ αἶαν ἐρείδεται ἑλλάδος ἀρχή.
πολλὸν ἀνερχομένη δισσῇ ζωσθεῖσα θαλάσσῃ.
αἰγαίη σικελῆ τ' ἄνεμον δέ τοι ἤλαχ' ἑκάστη

ἑσπέριον σικελή. τόν τε ζέφυρον καλέουσιν.
αἰγαίη δ' αὖρον. πέλοπος δ' ἐπὶ νῆσος ὀπηδεῖ.
εἰδομένη πλατάνοιο μυουρίζοντι πετήλῳ.
ἄκρῳ μὲν γὰρ ἔοικεν ἐεργόμενος στενὸς ἰσθμὸς,
πρὸς βορέην. καὶ ξυνὸν ἐφ' ἑλλάδος ἴχνος ἐρείδων
φύλλῳ δ' ἤπειρος πολυδινήτῳ περίμετρος.
κόλποις εἰναλίοις ἐστεμμένη ἔνθα καὶ ἔνθα.
τῆς μὲν πρὸς ζέφυρον τριφυλλίδος ἤθεα γαίης
ἔνθ' ἐρατεινότατος ποταμῶν ἀλφειὸς ὁδεύει
σχιζόμενος προχοῇσι μεσηνίου ἀγρώταο.
οἵτ' ἄμφω ἀσίηθεν ἀναβλύζουσι ῥέεθρα
ἄλλ' ὁ μὲν, ἠλείων ὁ δ' ἀμυκλαίων χθόνα τέμνει.
καδδὲ μέσην νῆσον κοίλην χθόνα ναιετάουσιν
ἀρκάδες ἀπιδανῆες ὑπὸ σκοπιὴν ἐρυμάνθου.
ἔνθα μέλας. ὅθι κρᾶθις. ἵνα ῥέει ὑγρὸς ἰάων.
ἧχι καὶ ὠγύγιος μηκύεται ὕδασι λάδων.
Ἀγχοῦ δ' ἀργείων ἄροσις καὶ γαῖα λακώνων.
ἡ μὲν, ἐς ἀντολίην, ἡ δ' ἐς νότον ὁρόωσα.
δοιαὶ δ' ἴσθμια νῶτα περὶ βρομέουσι θαλάσσαι.
ἥτ' ἐφύρης ἀντικρὺ ποτὶ ζόφον. ἥτε πρὸς αὐγὰς
ἑλκομένη. τὴν πέρ τε σαρωνίδα κικλήσκουσι.
νέρθε γεμὴν ἰσθμοῖο πρὸς αὐγὰς ἀττικὸν οὖδας

τοῦ, διὰ θεσπεσίου φέρεται ῥόος ἰλισσοῖο.
ἔνθεν καὶ βορέης ποτ' ἀνήρπασεν ὠρείθυιαν.
τῷ δ' ἐπὶ βοιωτῶν τε πέδον καὶ λοκρῶν ἄρουρα
θεσσαλίη δ' ἐπὶ τοῖσι μακηδονίης τε πόληες.
ταῖς δ' ἐπὶ φαίνονται κορυφαὶ χιονώδεες αἵμου
θρηϊκίου. τοῦ δ' ἄντα πάλιν ῥιπὴν ζεφύροιο
δω [illegible]

τῆς δ' ὕπερ ἐς νότον εἰσὶ μετὰ σκοπιὴν ἀρακίνθου
ἀνδρῶν αἰτωλῶν πεδίον μέγα. τοῦ διὰ μέσσου
σύρεται ὁλκὸν ἄγων ἀχελώϊος ἀργυροδίνης.
τεινακρίης ἀπὸ πόντον ἑλισσόμενος διὰ μέσσων
νήσων. ἃς καλέουσιν ἐχινίδας. ἧσιν ὁμήρων
ἕσπεται ἄλλυδις ἄλλα κεφαλλήνων πτολίεθρα.
τῷ δ' ἐπὶ φωκὶς ἄρουρα πρὸς ἀντολίην τε καὶ ἠῶ
ἑλκομένη βορέηνδε κατὰ στόμα θερμοπυλάων
παρνησοῦ νιφόεντος ὑπὸ πτυχί. τῆς διὰ μέσσης
κηφισσοῦ μέγα χεῦμα κατερχόμενον κελαρύζει
τῷ, πάρα, πυθῶνος θυόεν πέδον. ἦχι δράκοντος
δελφύνης τειπόδεσσι θεοῦ παρακέκλιται ὁλκός.
ὁλκὸς ἀπειρεσίην ἐπιφρίσσων φολίδεσσιν
μηκῷ ἐν ἱμερτῷ. τόθι πολλάκις αὐτὸς ἀπόλλων
ἢ ἀπὸ μιλήτου, ἢ ἐκλάρου ἄρτι βεβηκὼς,
ἱστάμενος χρυσέης ἀναλύεται ἅμμα φαρέτρης.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἰλήκοι. σὺ δέ μοι διὸς ἔννεπε μοῦσα,
νήσων πασάων ἱερὸν πόρον. αἵτ' ἐνὶ πόντῳ
ἀνδράσι φαίνονται τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλαι.
ἤτοι μὲν κατὰ μέσσον ὑφ' ἑσπερίων στηλάων,
ἐσχατόωντα γάδειρα φαείνεται ἀνθρώποισι
νήσου ἀπ' ἀμφιρύτης, ἐπὶ τέρμασιν ὠκεανοῖο.
ἐνθάδε φοινίκων ἀνδρῶν γένος ἐνναίουσιν,
ἀζόμενοι μεγάλοιο διὸς γόνον ἡρακλῆα.
καὶ τὴν μὲν, ναέτηρες ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων
κληζομένην κοτίνουσαν, ἐφημίξαντο γάδειρα.
νῆποι δ' ἑξείης γυμνήσιαι. ἄγχι δ' ἐβοῦσος.
σαρδώ τ' εὐρυτάτη, καὶ ἐπήρατος εἰν ἁλὶ κύρνος
ἣν ῥά τε κορσίδα φῶτες ἐπιχθόνιοι καλέουσιν.

ὕλη δ' ἀμφιλαφὴς, ὅ τις τόσον ὅσον ἐκείνει.
τήνδε μετ' αἰόλου εἰσὶ περίδρομοι εἰν ἁλὶ νῆσοι,
αἰόλου ἱπποτάδαο φιλοξείνου βασιλῆος,
αἰόλου, ὃς θνητὰ μετ' ἀνδράσιν ἔλαχε δῶρα,
κοιρανίην ἀνέμων κλονεόντων θ' ἱσαμένων τε.
ἑπτὰ δέ οἱ ταί γ' εἰσὶν ἐπώνυμοι ἀνδράσι πλωταὶ
οὕνεκα μέσον ἔχουσι περίπλοον ἀμφιέλικτον.
Τεινακίη δ' ἐπὶ τῇσιν ὑπὲρ πέδον αὐσονιήων.
ἐκτέταται πλευρῇσιν ἐπὶ τρισὶν ἑστηκυῖα.
ἄκρα δέ οἱ πάχυνός τε πελωρίς τε λιλύβη τε.
ἀλλ' ἤτοι λιλύβη μὲν ἐπὶ ῥιπὴν ζεφύροιο
εἰσανέχει. πάχυνος δὲ πρὸς αὐγάς. αὐτὰρ ἐπ' ἄρκτους
ἠνεμόεσα πελωρὶς ἐς αὐσονίην ὁρόωσα
τῆς, πρὸς μὲν βορέην, ὀλοὴ ναύτῃσι κέλαδος.
στεινή τε σκολιή τε καὶ ἄσχετος. ἔνθα θάλασσα
συρομένη, μακρῇσι περιβρέμεται σπιλάδεσσιν.
ἀονίῳ τμηθεῖσα πολυγλώχινι σιδύρῳ.
πρὸς δὲ νότον λιβυκός τε πόρος ἢ σύρτιδος ἀρχὴ
τῆς ἑτέρης· ἑτέρην δ' ἂν ἴδοις προτέρωσε περήσας,
ἑσπερίην. τῆς πρόσθε δύω νησῖδες ἔασι.
μῆνιξ καὶ κέρκινα λιβυστικὸν ὅρμον ἔχουσαι
ἀλλ' ὁπότ' ἀδριάδος σκαιὸν πόρον ἀμφιτρίτης
εἰσελάσῃς ἐπὶ νηὸς ἰηπυγίην ἐπὶ γαῖαν,
δήεις ἰφθίμου διομήδεος αὐτίκα νῆσον.
ἔνθ' ἥρως ἀφίκανε χαλεψαμένης ἀφροδίτης.
ὁππότε τελλίσων μετεκίαθεν ἔθνος ἰβήρων.
ἧς ἀλόχου βουλῇσι κακόφρονες αἰγιαλείης.
ἐξείης δὲ πόροιο πρὸς αὐγὰς ἠελίοιο,
ἀψύρτων νήσων ἀναφαίνεται ἄσπετος ὁλκὸς,

Τάς ποτε κόλχων υἷες ἐπέδραμον. αἵ τ' ἐμόγησαν
ἴχνια μαστεύοντες ἀλήμονος αἰητίνης.
ἑξείης δ' ἐπὶ τοῖσι λιβυρνίδες ἐρρίζωνται.
πρὸς δὲ νότον μετὰ δρυμὰ κεραύνια μὴ θεούσῃ,
νῆσοι κεν φαίνοιντο περαιόθεν ἀμπρακιώτων.
καὶ λιπάρη κέρκυρα φίλον πέδον ἀλκινόοιο.
τῇ δ' ἐπὶ νηελιής ἰθάκης ἕδος ἐστήρικται.
νήσων τ' ἀλλάων ὅσσας τ' ἀπὸ χαλκίδος ἕρπων
δίνης ἀργυρέης ἀχελώϊος ἀμφελίσσει.
πολλαὶ δ' ἀμνισοῖο βορειότεραι ὁρόωνται.
αἴγυλά τ' ἠδὲ κύθηρα καλάβεια τε τρηχεῖα.
κάρπαθος αὖθ' ἑτέρωθι ποτὶ νότον. εὐθὺ δ' αὐτῆς,
κρήτη τιμήεσσα, διὸς μεγάλοιο τιθήνη.
πολλή τε λιπαρή τε καὶ ἄβοτος. ἧς ὕπερ ἴδη,
ἴδη καλλικόμοισιν ὑπαὶ δρυσὶ τηλεθόωσα.
καὶ τῆς τοι μέγεθος πελώσιον, ἄντα δὲ πέζης
αἰγυπτίης, ῥόδος ἐστὶν ἰηλυσίων ἕδος ἀνδρῶν.
τήνδε μετ' ἀντολίην τε, χελιδονιαὶ γεγάασι
τρεῖς νῆσοι μεγάλης παταρηΐδος ἔνδοθεν ἄκρης
κύπρος δ' εἰς αὐγὰς παμφυλίου ἔνδοθι κόλπου
κλύζετ' ἐπήρατον ἄστυ διωναίης ἀφροδίτης.
ἄγχι δὲ φοινίκης ἄραδος μεγάλῳ ἐνὶ πόντῳ.
πρόσθε δὲ σουνιάδος κορυφῆς ἐφ' ὕπερθεν ἀβάντων
φαίνονται σαλαμίς τε καὶ αἰγίνης πελίεθρον.
ἐντὸς δέ τις ἔοι βαθὺς πόρος αἰγαίοιο
ἐντὸς ἔχων ἑκάτερθεν ἀπειρεσίων στίχα νήσων.
ὅσσον ἀπὸ στεινωποῦ ὕδωρ ἀθαμαντίδος ἕλλης.
σηστὸς ὅπη καὶ ἄβυδος ἐναντίον ὅρμον ἔθεντο.
ἀρῴωης δ' αἱ μὲν, λαιῆς ὑπὸ νεύμασι χειρός.

ἑῷον θ' ἑξείης ἀσίης δ' ἐπὶ δεξιὰ κεῖνται
μῆκος ἐπ' ἀρκτῴοιο τιταινόμεναι βορέαο.
ἀρκτώης δ' ἤτοι μὲν ἀβαντιὰς ἔπλετο μάκρις.
σκῦρος τ' ἠνεμόεσσα καὶ αἰπεινὴ πεπάρηθος.
ἔνθεν καὶ λῆμνος κραναὸν πέδον ἡφαίστοιο,
πέπταται ὠγυγίη τε θάσος δημήτερος ἀκτή.
ἴμβρος θρηϊκίη τε σάμος, κορυβάντιον ἄστυ.
αἱ δ' ἀσίης πρώτην αἶσαν λάχον ἀμφὶς ἐοῦσαι,
δῆλον ἐκυκλώσαντο. καὶ οὔνομα κυκλάδες εἰσί.
ῥύσια δ' ἀπόλλωνι χοροὺς ἀνάγουσιν ἅπασαι
ἀρχομένου γλυκεροῦ νέον εἴαρος εὖτ' ἐν ὄρεσσιν
ἀνθρώπων ἀπάνευθε κύει λιγύφωνος ἀηδών.
νῆσοι δ' ἑξείης σποράδες περιπαμφανόωσιν.
οἷον ὅτ' ἀνεφέλοιο δι' ἠέρος εἴδεται ἄστρα
ὑγρὰ νέφη κρυμνοῖο βιησαμένου βορέαο.
ταῖς δ' ἐπὶ νῆσοι ἔασιν ἰωνίδες. ἔνθα δὲ κῶος
καὶ σάμος ἱμερόεσσα πελασγίδος ἕδρανον ἥρης.
καὶ χίος ἠλιβάτοιο πελιναίου ὑπὸ πέζαν.
κεῖθεν αἰολίδων ἀναφαίνεται οὔρεα νήσων.
λέσβου τ' ἀργυρώροιο καὶ ἱμερτῆς τενέδοιο.
κεῖθι μέλας τε κόλπος ἐφ' ἑλλήσποντον ἵκησιν
ἀφρὸν ἐρευγόμενος. βορέην δ' ἐπὶ πολλὸν ἰόντι
πέπταται ἔνθα καὶ ἔνθα προποντίδος οἶδμα θαλάσσης
ἔστι δέ τις καὶ σκαιὸν ὑπὲρ πόρον εὐξείνοιο
ἄντα βορυσθένεος πολυώνυμος εἰν ἁλὶ νῆσος
ἡρώων λευκήν μιν ἐπωνυμίην καλέουσιν
οὕνεκά οἱ τὰ πέρ ἐστι κινώπετα λευκὰ τέτυκται.
κεῖθι δ' ἀχιλλῆός τε καὶ ἡρώων φάτις ἄλλων
ψυχὰς εἱλίσσεσθαι ἐρημαίας ἀνὰ βήσσας.

τοῖς δ' ἀρετήεσσι διὸς πάρα δῶρον ὀπηδεῖ,
ἀντ' ἀρετῆς· ἀρετὴ γὰρ ἐπήρατον ἔλλαχε τιμήν.
κιμμέριον δ' ἄρα τοι διὰ βόσπορον αὖθις ἰόντι,
ἄλλη ἀπειρεσίη νῆσος πέλει· ἱερά τε λίμνης
ἔνδοθι δεξιτερῆ μαιώτιδος ἐστήρικται.
ἧς ἔπι φαναγόρη τε καὶ ἄκτιστος ἑρμώνασσα.
ἔνθα τε ναιετάουσιν ἰωνίδος ἔκγονοι αἴης.
αἵδε μὲν ἀνθρώποισιν ἀγακλεές εἰν ἁλὶ νῆσοι.
ἄλλαι δ' ὠκεανοῖο παρὰ ῥόον ἐστεφάνωνται.
τάων δ' αὖ περίσημον ἐγὼ θέσιν ἐξενέποιμι.
ὁπποτέρου δ' ἀνέμοιο παρὰ σφυρὸν εἰσὶν ἑκάστη.
ἤτοι μὲν ναίουσι βοοτρόφον ἀμφ' ἐρύθειαν,
ἄτλαντος περὶ χεῦμα θεουδέες αἰθιοπῆες
μακροβίων υἷες ἀμύμονες· οἵ ποθ' ἵκοντο
γηρύονος μετὰ πότμον ἀγήνορος. αὐτὰρ ἐπ' ἄκρην
ἱερὴν ἣν ἐνέπουσι κάρην ἔμεν εὐρωπείης,
νήσους θ' ἑσπερίδας, ὅτι κασσιτέροιο γενέθλη
ἀφνειοὶ ναίουσιν ἀγαυῶν παῖδες ἰβήρων.
ἄλλαι δ' ὠκεανοῖο παραὶ βορεήτιδας ἀκτὰς,
δισσαὶ νῆσοι ἔασι βρετανίδες ἀντία ῥήνου.
κεῖθι γὰρ ὑστατίην ἀπερεύγεται εἰς ἅλα δίνην.
τάων τοι μέγεθος περιώσιον. οὐδέ τις ἄλλη
νήσοις ἐν πάσῃσι βρετανίσιν ἰσοφαρίζει.
ἄγχι δὲ νησιάδων ἕτερος πόρος, ἔνθα γυναῖκες
ἀνδρῶν ἀντιπέρηθεν ἀγαυῶν ἀμνιτάων.
ὀρνύμεναι τελέθουσι κατὰ νόμον ἱερὰ βάκχῳ
στεψάμεναι κισσοῖο μελαμφύλλοιο κορύμβοις,
ἐννύχιαι. παταγῆς δὲ λιγύθροος ὄρνυται ἠχή.
οὐχ οὕτω θρήικες ἐπ' ἠιόσιν ἀψύνθοιο

βισονίδες καλέουσιν ἐρίβρομον εἰραφιώτην.
οὐδ' οὕτω σὺν παισὶ μελανδίνην ἀνὰ γαῖαν,
ἰνδοὶ κῶμον ἄγουσιν ἐρισβρεμέτῃ διονύσῳ,
ὡς κεῖνον κατὰ χῶρον ἀλαλάζουσι γυναῖκες.
πολλὴν δὲ προτέρωσε ταμὼν ὁδὸν ὠκεανοῖο,
νῆσον κεν θούλην εὐεργεῖ νηῒ περήσαις.
ἔνθα μὲν ἠελίοιο βεβηκότος ἐς πόλον ἄρκτων,
ἦμαθ' ὁμοῦ καὶ νύκτας ἀειφανὲς ἐκκέχυται πῦρ.
λοξοτέρη γὰρ τῆμος ἐπιστρέφεται στροφάλιγξ
ἀκτίνων ἰθεῖαν ἐπὶ κλίσιν ἐρχομενάων
μέσφ' ἐπὶ κυανέους νοτίην ὁδὸν αὖτις ἐλάσσῃ.
ἀλλ' ὁπόταν σκυθικοῖο βαθὺν ῥόον ὠκεανοῖο
καὶ τάμυος, προτέρω δὲ πρὸς ἠώην ἅλα κάμψῃς,
χρυσείην τοι νῆσον ἄγῃ πόρος. ἔνθα καὶ αὐτὸς,
ἀντολίῃ καθαροῖο φαείνεται ἠελίοιο.
κεῖθεν δὲ στρεφθεὶς νοτίης προπάροιθε κολώνης
αἶψα κωλιάδος μεγάλην ἐπὶ νῆσον ἵκοιο
μητέρα ταπροβάνην ἀσιηγενέων ἐλεφάντων.
ἧς ὕπερ οὐρανίῃσιν ἀειρόμενος στροφάδεσσι,
δινεῖται κατὰ κύκλον ἐν αἰθέρι καρκίνος αἴθων.
αὐτὴ δ' ἀργυλάτη μέγεθος πέλει. ἀμφὶ δὲ πάντῃ
κήτεα θῖνες ἔχουσιν ἐρυθραίου βοτὰ πόντου
οὔρεσιν ἠλιβάτοισιν ἐοικότα. τῶν δ' ὑπὲρ ἄκρων
τετρήχει νώτων στειμήκεος ὁλκὸς ἀκάνθης.
δυσμενέων τοι παῖδες ἐλισσόμενοι περὶ πόντον,
κείνοις ἀντήσειαν ἀλώμενοι. οὐ γὰρ ἐρωὴ
λυγροῖς ἐν στομάτεσσιν. ἐπεὶ μέγα χάσμα τέτυκται·
πολλάκι δ' αὖ καὶ νῆα σὺν αὐτοῖς ἀνδράσι νηὸς,
κεῖνα καταβρώξειε τεράατα. τοῖς γὰρ ἀλιτροῖς

εἰν ἁλὶ καὶ γαίῃ κακὰ μυρία θήκατο δαίμων.
ἔστι δέ τοι προτέρω καρμανίδος ἔκτοθεν ἄκρης
ὤγυρις· ἔνθα τε τύμβον ἐρυθραίου βασιλῆος.
ἐκ τῆς δ' αὖ πράσειας ἐπὶ στόμα περσίδος ἅλμης
ὁρμηθεὶς βορέηνδε, καὶ ἴκαρον εἰσαφίκοιο.
ἴκαρον εἰναλίην· ὅθι ταυροπόλοιο θεοῖο
βωμοὶ κνισσήεντες, ἀδαυκέα καπνὸν ἔχουσι.
τόσσας μὲν νήσους ἐπίχει ῥόος ὠκεανοῖο
ἀρυτέρας. ἕτεραι δ' ἀπειρέσιοι γεγάασιν.
αἱ μὲν, ἐπὶ προχοῇσι λιβυστίδος ἀμφιτρίτης.
αἱ δ' ἀσίης. αἱ δ' αὖτε περὶ κλίσιν εὐρωπείης.
ἄλλαι δ' ἄλλοθι νῆσοι ἀπείριτοι. αἱ μὲν, ὑπ' ἀνδρῶν
ναιόμεναι καὶ νηυσὶν ἐπήρατον ὅρμον ἔχουσαι.
αἱ δὲ, βαθυκρήμνοί τε καὶ οὐ ναύτῃσιν ἑτοῖμαι.
τῶν οὐ ῥηΐδιόν μοι ἐνισπεῖν οὔνομα πασάων.
Σχῆμα δέ τοι ἀσίης, ῥυσμὸς πέλει ἀμφοτεράων.
ἠπείρων ἑτέρωθεν ἀλίγκιον εἴδεϊ κώνου
ἑλκόμενον κατὰ βαιὸν ἐπ' ἀντολίης μυχὰ πάσης
ἔνθα τε καὶ στῆλαι θηβαιγενέος διονύσου,
ἑστᾶσι πυμάτιον παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο.
ἰνδῶν ὑστατίοισιν ἐν οὔρεσιν. ἔνθα τε γάγγης
λευκὸν ὕδωρ νυσαῖον ἐπὶ πλαταμῶνα κυλίνδει.
ἀλλ' οὐ καὶ τόσον μέγεθος πέλοι ἀσίδος αἴης
οὐδ' ἔμεν εἶδος ἔοικεν ἀλίγκιον. ἐν γὰρ ἐκείναις
ἠπείροις, εἷς πόντος ἀπείριτος ἡγεμονεύει.
ἐνθ' ἀσίῃ, πολὺς ὠκεανός. τέσσαρας γὰρ ἑλίσσων
κόλπους κυμαίνοντας ἐρεύγεται ἔνδοθι βάλλων
περσικὸν, ὑρκάνιόν τε καὶ ἀράβιον βαθυδίνην.
τοὺς δύο μὲν νοτίους. τὸν δ' ἐς βορέην ὁρόωντα.

εἰς βορέην ὁρόωντα καὶ ἐς λίβα γείτονα πόντου
ἀξείνου. τόθι φῶτες ἀπείριτοι ἀμφινέμονται.
μέσον δ' ἀμφοτέρων χθονὸς ἄσπετος ἰσθμὸς ὀρίζει.
τῇ καὶ τῇ μακροῖσι τιταινόμενος πεδίοισι.
μέσσα γε μὴν πάσης ἀσίης ὄρος ἀμφιβέβηκεν.
ἀρξάμενον γαίης παμφυλίδος ἄχρι ἐς ἰνδῶν.
ἄλλοτε μὲν λοξόν τε καὶ ἀγκύλον. ἄλλοτε δ' αὖτε
ἴχνεσιν ὀρθότερον. Ταῦρον δέ ἑ κικλήσκουσιν
οὕνεκα ταυροφανές τε καὶ ὀξυκάρηνον ὁδεύει
οὔρεσιν ἐκταδίοισι πολυσχιδὲς ἔνθα καὶ ἔνθα.
ἐκ τοῦ, ἀπειρέσιοι ποταμοὶ καναχηδὸν ἔουσιν.
οἱ μὲν, πρὸς βορέην. οἱ δ' ἐς νότον. οἱ δ' ἐπὶ ῥιπὴν
εὔρου ἐς ζεφύροιο. τίς ἂν πάντ' οὐνόματ' εἴπῃ.
οὐ μὲν ἐπωνυμίην μίαν λάχεν. ἀλλ' ἐνὶ ἑκάστῃ
οὔνομ' ἔχει στροφάλιγγι. τὰ δ' ἂν κείνοισι μέλοιτο
ἀνδράσιν, οἳ κατὰ χῶραν ὁμούριον οἶκον ἔθεντο
νῦν γε μὴν ἔθνεα πάντα διίξομαι ὅσσ' ἀΐδηλα
ἐνναίει. μοῦσαι δ' ἰθύτατον ἴχνος ἄγοιεν.
ἤτοι μὲν λίμνης μαιώτιδος ἄχρι νέμονται,
αὐτοὶ μαιῶται τε καὶ ἔθνεα σαυρομάταων
ἐσθλὸν ἐνυαλίου γένος ἄρεος, ἐκ γὰρ ἐκείνης
ἰφθίμου φιλότητος ἀμαζονίδων ἐγένοντο
τήν ποτε σαυρομάτῃσιν ἐπ' ἀνθρώποισι μιγεῖσαι
πλαγχθεῖσαι πάτρηθεν ἀπόπροθι θερμώδοντος·
τούνεκα καὶ παῖδες μεγαλήτορες ἐξεγένοντο,
ὕλην ναιετάοντες ἀπείριτον. ἧς διὰ μέσσης
συρόμενος τάναϊς μαιώτιδος ἐς μυχὰ πίπτει.
ὅς τε καὶ εὐρώπην ἀποτέμνεται ἀσίδος αἴης,
ἐς δύσιν εὐρώπην, ἐς δ' αὐγὰς, ἀσίδα γαῖαν.

τοῦ δ' ἤτοι πηγαὶ μὲν ἐν οὔρεσι καυκασίοισι
τηλόθι μορμύρουσιν. ὁ δὲ, πλατὺς ἔνθα καὶ ἔνθα
ἐσσυμένος, σκυθικοῖσιν ἐπιτροχάει πεδίοισι.
τοῦ δ' ἂν κυμαίνοντος ἀπείριτον ἐκ βορέαο,
πηγετὸν ἀθρήσειας ὑπὸ κρυμμοῖο παγέντα.
σχέτλιοι, οἳ περὶ κεῖνον ἐν οἰκία χῶρον ἔχουσιν.
αἰεί σφι ψυχρή τε χιὼν κρυμμός τε δυσαής.
καὶ δέ κεν ἐξ ἀνέμων ὁπόταν πλεῖστον κρύος ἔλθῃ
ἢ ἵππους θνήσκοντας ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶνται
ἠὲ καὶ ἡμιόνους ἢ ἀγραύλων γένος οἰῶν.
οὐδὲ μὲν οὐδ' αὐτοί κεν ἀπήμαντοι τελέθοιεν
ἀνέρες, οἳ κείνῃσιν ὑπὸ ῥιπῇσι μένοιεν.
ἀλλὰ γὰρ ἠλάσκουσιν ὑποζεύξαντες ἀπήνας
χώρην εἰς ἑτέρην. λείπουσι δὲ γαῖαν ἀήταις
χειμερίοις. οἵ τέ σφι κακῇ θύοντες ἀέλλῃ,
γαῖαν τε κλονέουσι καὶ οὔρεα παχνήεντα.
τόσσοι μὲν ποταμὸν τάναϊν παραναιετάουσι.
σαυρομάτας δ' ἐπέχουσιν ἐπασσύτεροι γεγαῶτες
σινδοί, κιμμέριοί τε, καὶ οἳ πέλας εὐξείνοιο
κερκέτιοι τ' ὀρέται τε καὶ ἀλκήεντες ἀχαιοί.
τοὺς ποτ' ἀπὸ ξάνθοιο καὶ ἰδαίου σιμόεντος,
πνοιαὶ ἐνοσφίσαντο νότοιό τε καὶ ζεφύροιο.
ἑσπομένους μετὰ δῆριν ἀρητιάδῃ βασιλῆϊ.
τοῖς δ' ἐπὶ ναιετάουσιν ὁμούριον αἶαν ἔχοντες,
ἡνίοχοι ζύγιοί τε πελασγίδος ἔκγονοι αἴης.
πὰρ δὲ μυχὸν πόντοιο μετὰ χθόνα τυνδαριδάων
κόλχοι ναιετάουσι μετήλιδες αἰγύπτοιο
καυκάσου ἐγγὺς ἐόντες. ὃς ὑρκάνιον περὶ πόντον
οὔρεσιν ἠλιβάτοισιν ἀέξεται. ἔνθα τε φᾶσις

κιρκαίου κατὰ νῶτον ἑλισσόμενος πεδίοιο
ἀξείνου ποτὶ χεῦμα θοὴν ἀπερεύγεται ἄχνην
ἀρξάμενος τὸ πρῶτον ἀπ' οὔρεος ἀρμενίοιο.
τοῦ δὲ πρὸς ἀμβλίην βορέην τ' ἐπικέκλιται ἰσθμὸς
ἰσθμὸς κασπίης τε καὶ ἀξείνοιο θαλάσσης.
Τῷ δ' ἔπι ναιετάουσιν ἑωθινὸν ἔθνος ἰβήρων.
οἵ ποτε πυῤῥήνηθεν ἐπ' ἀντολίην ἀφίκοντο
ἀνδράσιν ὑρκανίοισιν ἀπεχθέα δῆριν ἔχοντες.
καὶ καμαριτάων φῦλον μέγα. τοί ποτε βάκχον
ἰνδῶν ἐκ πολέμοιο δεδεγμένοι ἐξείνισαν,
καὶ μετὰ ληνάων ἱερὸν χορὸν ἐστήσαντο,
ζώματα καὶ νεβρίδας ἐπὶ στήθεσι βαλόντες,
εὐοῖ βάκχε λέγοντες. ὁ δὲ, φρεσὶ φίλατο δαίμων
κείνων ἀνθρώπων γενεὴν καὶ ἤθεα γαίης.
Τοῖς δ' ἐπὶ κασπίη κυμαίνεται ἀμφιτρίτη.
ῥεῖα δέ τοι καὶ τήνδε διαγράψαιμι θάλασσαν
οὐ μὲν ἰδὼν ἀπάνευθε πόρους, οὐ νηὶ περήσας,
οὐ γάρ μοι βίος ἐστὶ, μελαινάων ἐπὶ νηῶν,
οὐδέ μοι ἐμπορίη πατρώιος, οὐδ' ἐπὶ γάγγην
ἔρχομαι. οἷά τε πολλοὶ ἐρυθραίου διὰ πόντου
ψυχῆς οὐκ ἀλέγοντες, ἵν' ἄσπετον ὄλβον ἕλωνται
οὐδὲ μὲν ὑρκανίοις ἐπιμίσγομαι. οὐδ' ἐρεείνω
καυκασίας κνημῖδας ἐρυθραίων ἀρικνῶν.
ἀλλά με μουσάων φορέει νόος. αἵ τε δύνανται
νόσφιν ἀλημοσύνης πολλὴν ἅλα μετρήσασθαι
οὔρεα τ' ἤπειρόν τε καὶ αἰθερίην ὁδὸν ἄστρων.
ἀλλ' εἴη τοι σχῆμα περίδρομον ἀμφιελικτὸν
πάσης κασπίης μεγάλης ἁλός. οὐκ ἂν ἐκείνην
νηὶ περήσειας τριτάτης ἐπὶ κύκλα σελήνης

τόσσος γὰρ πόρος ἐστὶν ἀμείλιχος. ἂψ δὲ μετ' αὖτις
ἑλκόμενος, προχοῇσιν ἐπιμίσγεται ὠκεανοῖο.
ἐν δὴ πολλὰ μὲν ἄλλα μετ' ἀνδράσι θαύματ' ἀέξει
φύει μὲν κρύσταλλον. ἰδ' ἠερόεσσαν ἴασπιν
ἐχθρὴν ἐμπούσῃσιν καὶ ἄλλοις εἰδώλοισι.
πάντα δέ τοι ἐρέω, ὅσα μὲν περὶ φῦλα νέμονται
ἀρξάμενος πλευρῆς ζεφυρείτιδος ἐκ βορέαο.
πρῶτοι μὲν σκύθαι εἰσὶν ὅσοι κρονίης ἁλὸς ἄγχι
παραλίην ναίουσιν ἀνὰ στόμα κασπίδος ἅλμης.
οὖννοι δ' ἑξείης ἐπὶ δ' αὐτοῖς κάσπιοι ἄνδρες.
ἀλβανοί τ' ἐπὶ τοῖσιν ἀρήϊοι. οἵ θ' ὑπὲρ αἶαν
τρηχεῖαν ναίουσι καδούσιοι. ἄγχι δὲ μάρδοι.
ὑρκάνιοί τ' ἄπυροί τ' ἐπὶ δὲ σφίσιν ὁλκὸν ἑλίσσει
μάρδος, δερκεβίων τε καὶ ἀφνειῶν πόμα βάκτρων.
ἀμφοτέρων γὰρ μέσος ἐς ὑρκανίην ἅλα βάλλει.
ἀλλ' ἤτοι βάκτροι μὲν ἐπ' ἠπείροιο νέμονται
χώρην ἀρυτέρην κρημνοῖς ὑπὸ παρνησοῖο.
δερκέβιοι δ' ἑτέρωθεν ἐφ' ὕδασι κασπίοισι.
τοὺς δὲ, μετ' ἀντολίηνδε πέρην κελάδοντος ἀράξεω
μασσαγέται ναίουσι θοῶν ῥυτῆρες ὀϊστῶν.
ἀνέρες, οἷς μήτ' αὐτὸς ἐγὼ, μήθ' ὅστις ἑταῖρος
ἐμπελάσοι. μάλα γάρ τε κακοξεινότεροι ἄλλων.
οὐ γάρ σφιν. σίτοιο μελίφρονός ἐστιν ἐδωδή.
οὐ δὲ μὲν οὐδ' οἶνος μεταδήμιος. ἀλλὰ γὰρ ἵππων
αἵματι μίσγοντες λευκὸν γάλα δαῖτα τίθενται.
τοῖσι δ' ἔπι πρὸς βορέην χωράσμιοι. οἷς ἐπὲ γαῖα
σουγδιὰς. ἧς διὰ μέσης ἑλίσσεται ἱερὸς ὦξος.
ὅς τε λιπὼν ἠμωδὸν ὄρος, μετὰ κασπίδα βάλλει
τὸν μέτ' ἐ[illegible] ἰαξάρτης [illegible]

Τόξα σάκαι φορέοντες, ἃ μή κέτις ἄλλος ἐλέγχοι
ὀξαλέης. οὐ γάρ σφιν θέμις ἀνεμώλια βάλλειν.
καὶ Τόχαροι, φροῦροί τε, καὶ ἔθνεα βάρβαρα σηρῶν
οἵτε βόας μὲν ἀναίνονται καὶ ἴφια μῆλα
αἰόλα δὲ ξαίνοντες ἐρήμης ἄνθεα γαίης,
εἵματα τεύχουσι πολυδαίδαλα τιμήεντα
εἰδόμενα χροιῇ λειμωνίδος ἄνθεσι ποίης
κείνοις, οὔτι κεν ἔργον ἀραχνάων ἐρίσειεν
ἄλλοι δὲ σκύθαι εἰσὶν ἐπήτριμοι, οἵτε νέμονται
ἐσχατιάς, περὶ δέ σφι δυσήνεμος ἐκτέταται χθὼν
χειμερίοις ἀνέμοισι κεκλιμένη ἠδὲ χαλάζαις.
Τόσσοι μὲν φῶτες περὶ κάσπια κύματ' ἔασι.
Φράζεο δ' ἐκ κόλχων καὶ φάσιδος ἐς δύσιν ἤδη,
ἀξείνου παρὰ χεῖλος ἐπιλαδὸν ἔθνεα πόντου,
ἄχρι θρηϊκίου στόματος τόθι χαλκὶς ἄρουρα.
βύζηρές τοι πρῶτα καὶ ἀγχόθι φῦλα βεχείρων
μάκρωνες, φίλυρες, καὶ οἳ μόσσυνας ἔχουσι
δουρατέους. τῶν δ' ἄχρι πολύρρηνες τιβαρηνοὶ
τοῖς δ' ἔπι καὶ χάλυβες στυφελὴν καὶ ἀπηνέα γαῖαν
ναίουσι, μογεροῦ δεδαηκότες ἔργα σιδήρου,
οἵ ῥα βαρυγδούποισιν ἐπ' ἄκμοσιν ἑστηῶτες,
οὔποτε παύονται καμάτου καὶ ὀϊζύος αἰνῆς.
Τούσδε μετ' ἀσσυρίης πρόχυσις χθονὸς ἐκτετάνυσται
ἔνθα δ' ἀμαζονίδεσσιν ἀπ' ἄρεος ἀρμένοιο,
λαικὸν ὕδωρ προΐησιν ἐνυάλιος θερμώδων.
ὅς ποτ' ἀλωομένην ἀσωπίδα δέκτο σινώπην,
καί μιν ἀκηχεμένην, σφετέρῃ παρενάσσατο χώρῃ
ζηνὸς ἐφημοσύνῃσιν, ὃ γὰρ φιλότητος ἀρανῆς
ἰσχανόων, πάτρης ἀπενόσφισεν οὐκ ἐθέλουσαν.

ἐκ τῆς καὶ πολίεθρον ἐπώνυμον ἄνδρες ἔχουσι.
κείνου δ' αὖ ποταμοῖο παρὰ κρυμώδεας ὄχθας
τέμνοις κρυστάλλου καθαρὸν λίθον, οἷά τε πάχνην
χειμερίην. δηρὶς δὲ καὶ ὑδατόεσσαν ἴασπιν.
ἶρις δ' ἐξείης καθαρὸν ῥόον εἰς ἅλα βάλλει.
τῷ δ' ἐπιμορμύρουσι ῥοαὶ ἅλυος ποταμοῖο.
ἑλκόμεναι βορέην δεκαραμβίδος ἐγγύθι ἄκρης.
ἀρξάμεναι τὸ πρῶτον ἀπ' οὔρεος ἀρμενίοιο.
παφλαγόνες δ' ἐπὶ τῇσιν ἐπ' ἠιόνεσσι νέμονται
καὶ μαριανδυνῶν ἱερὸν γένος. ἔνθ' ἐνέπουσι
τοῦ δαίου κρονίδαο μέγαν κύνα χαλκεόφωνον,
χερσὶν ἀνελκόμενον μεγαλόφρονος ἡρακλῆος,
δεινὸν ἀπὸ στομάτων βαλέειν σιαλώδεα χυλόν.
τὸν μὲν ἐδέξατο γαῖα καὶ ἀνδράσι πῆμ' ἐφύτευσεν.
ἄγχι δὲ βιθυνοὶ λιπαρὴν χθόνα ναιετάουσι,
ῥῆβας ἔνθ' ἐρατεινὸν ἐπιπροΐησι ῥέεθρον,
ῥῆβας ὃς πόντοιο παρὰ στομάτεσσιν ὁδεύει,
ῥῆβας οὗ κάλλιστον ἐπὶ χθονὶ σύρεται ὕδωρ
τόσσοι μὲν πόντοιο περικτίται ἄνδρες ἔασι.
κεῖνα δέ τοι σκυθίης προλελεγμένα φῦλα πέλονται.
νῦν δ' αὖ παραλίης ἀσίης πόρον ἐξενέποιμι,
ὅς ῥά τε πρὸς νότον εἶσιν ἐφ' ἑλλήσποντον ὁδεύων
καὶ ποτὶ μυκάλην νότιον ῥόον αἰγαίοιο.
μέσφ' αὐτῆς συρίης τε καὶ ἀῤῥαβίης ἐρατεινῆς.
χαλκηδέες μὲν πρῶτα παρὰ στόμα γαῖαν ἔχουσι,
ὕδασ' ἐς ἀντιπέρην βυζάντιον εἰσορόωντες.
βέβρυκες ἐπὶ τοῖσι καὶ οὔρεα μυσίδος αἴης.
ἧχι περ ἱμερόεντα κίος προΐησι ῥέεθρα.
τῷ ποτ' ἐπὶ προχοῇσιν ὕλαν ἀπενόσφισε νύμφη,

ὀτρηρὸν θεράποντα πελωρίου ἡρακλῆος.
ἔνθεν εἰς ἑλλήσποντον ἐπιτρέχει ἄσπετος ἀγκὼν
βαιοτέρης φρυγίης. ἑτέρη δέ τοι ἔνδοθι κεῖται
εὐρυτέρη γεγαυῖα παρ' ὕδασι σαγγαρίοιο.
ἀλλ' ἤτοι μεγάλη μὲν ἐπ' ἀντολίην τετάνυσται,
ἱππόβοτος λιπαρή τε. πρὸς δ' ἑσπερίην δ' αὖ ἴδοιο
τὴν ἑτέρην, ἣ κεῖται ὑπὸ ζαθέας πόδας ἴδης,
ἴλιον ἠνεμόεσσαν ὑπὸ πλευρῇσιν ἔχουσα.
ἴλιον, ἀγλαὸν ἄστυ παλαιγενέων ἡρώων.
ἴλιον, ἣν ἐτέλεσσε ποσειδάων καὶ ἀπόλλων.
ἴλιον, ἣν ἀλάπαξαν ἀθηναίη τε καὶ ἥρη,
ξάνθῳ ἐπ' εὐρὺ ῥέοντι καὶ ἰδαίῳ σιμόεντι.
τήνδε μετ' αἰολίδος παραπέπταται ἤθεα γαίης
αἰγαίου παρὰ χεῖλος ὑπὲρ μέγαν ἑλλήσποντον.
τῇ δ' ἐπὶ ναιετάουσιν ἀγαυῶν παῖδες ἰώνων.
ἀγχιάλου γεγαότες τῶν χθονὸς, ἧς διὰ μέσσης
μαίανδρος λιπαρῇσι κατέρχεται εἰς ἅλα δίναις
μιλήτου τέ μεσηγὺ καὶ εὐχώροιο πριήνης.
τάων ἀμφοτέρων γε βορειοτέρην ἐσίδοιο
παραλίην ἔφεσον μεγάλην πόλιν ἰοχεαίρης.
ἔνθα θεῇ ποτὲ νηὸν ἀμαζονίδες τετύκοντο,
πρέμνῳ ἐνὶ πτελέης, περιώσιον ἀνδράσι θαῦμα.
μηονίη δ' ἐπὶ τῇσιν ἐπ' ἀντολίην τετάνυσται
τμώλῳ ὑπ' ἠνεμόεντι. τόθεν πακτωλὸς ὕδωρ
χρυσὸν ὁμοῦ δίνῃσιν ἐφελκόμενος κελαρύζει.
τοῦ δ' ἂν ἐπὶ πλευρῇσι καθήμενος εἴαρος ὥρῃ
κύκνων εἰσαΐοις λιγυρὴν ὄπα, τοί τε καθ' ὕλην
ἔνθα καὶ ἔνθα νέμονται ἀεξομένης ὑπὸ ποίης.

πολλοὶ γὰρ λειμῶνες ἐν ἀσίδι τηλεθάωσιν
ἔξοχα δ' ἀμπεδίον μαιάνδριον. ἔνθα καΰστρου
ἤσυχα καχλάζοντος ἐπιῤῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ.
οὐμὴν οὐδὲ γυναῖκας ὀνόσσεαι, αἳ περὶ κεῖνο
θεῖον ἕδος χρυσοῖο κατ' ἰξύος ἅμμα βαλοῦσαι
ὀρχεῦνται, θηητὸν ἑλισσόμεναι περὶ κύκλον
εὖτε διωνύσοιο χοροστασίας τελέθουσι.
σὺν καὶ παρθενικαὶ νεοθηλέες οἷά τε νεβροὶ
σκαίρουσιν τῇσιν περὶ σμαραγεῦντες ἀῆται
ἱμερτοὺς δονέουσιν ἐπὶ στήθεσι χιτῶνας.
ἀλλὰ τὰ μὲν, λυδοῖσι μετ' ἀνδράσι μέλονται.
πρὸς δ' ἄλλα κεκλιμένοι λύκιοι χθόνα ναιετάουσι
ξάνθου ἐπὶ προχοῇσιν ἐϋῤῥεῖτου ποταμοῖο.
ἔνθα βαθυκρήμνοιο φαείνεται οὔρεα ταύρου,
παμφυλίων καὶ μέχρι. κράγον δέ ἐφημίζουσι.
κεῖθι δ' ἂρ ἀθρήσειας ὑπεὶρ ἅλιον πτολίεθρον
ἄσπενδον, ποταμοῖο παρὰ ῥόον εὐρυμέδοντος.
ἔνθα συοκτονίῃσι διωναίην ἱλάονται.
ἄλλαι δ' ἑξείης παμφυλίδες εἰσὶ πόληες.
κώρυκος, πέργη τε, καὶ ἠνεμόεσσα φάσηλις.
τῆ δε πρὸς ἀντολίην μεσάτην χθόνα ναιετάουσι
ἴδριες ἐν πολέμοισι λυκάονες ἀγκυλότοξοι.
τοῖς δ' ἐπὶ πισιδέων λιπαρὸν πέδον ἧχι πόληες
τερμησός, λύρβη τε, καὶ ἣν ἐπολίσσατο λαὸς
πρίν ποτ' ἀμυκλαίων ὁμώνυμος ἐν χθονὶ σέλγη
κεῖθεν δ' εἰς αὐγὰς σκολιὸν περιτέμνεται οἶμον
πολλὸν ἔσω βεβαῶτα περίδρομος ἀμφιθέει τε
γείτων ἀξείνοιο πολυκλύστοιο θαλάσσης.

κεῖνός τοι κιλίκων περισύρεται ἔθνεα κόλπος
μακρὸς ἐπ' ἀντολίην. ἀσίης δὲ στεινάκα λαοῖσι.
καὶ τῷ μὲν, πολέων ποταμῶν ἐπιμίσγεται ὕδωρ,
τηλόθεν ἐρχομένων, πυράμοιό τε καὶ πινάροιο
κύδνου δὲ σκολιοῖο μέσην διὰ ταρσὸν ἰόντος
ταρσὸν ἐϋκτιμένην. ὅθι δή ποτε πήγασος ἵππος
ταρσὸν ἀφεὶς χώρῳ, λίπεν οὔνυμα τῆμος ἀφ' ἵππου
ἐς διὸς ἱέμενος πέσεν ἥρως βελλεροφόντης
κεῖθι δὲ καὶ πεδίον τὸ ἀλήϊον, οὗ κατὰ νῶτα
ἀνθρώπων ἀπάνευθεν ἀλώμενος ἐνδιάασκεν.
πολλαὶ δ' ἑξείης κιλίκων γεγάασι πόληες,
λυρνησσός, μαλλός τε καὶ ἀγχιάλεια, σόλοι τε.
αἱ μὲν, ἐν ἠπείρῳ. αἱ δ' αὐτῆς ἄγχι θαλάσσης.
τῆς δ' ἔπι κομμαγηνὸν ἕδος. συρίης τε πόληες,
θινὸς ἐπὶ στρεπτῆς περιμήκεος. ἀμφὶ γὰρ ὁλκὸς
ἐς δύσιν ἔστραπται πολιῆς ἁλὸς ἄχρικολώνης,
οὔρεος ἀγχιάλοιο βαθυκρήμνου κασίοιο.
ῥηϊδίως δ' ἄν τοι λοιπὸν πόρον αὐδήσαιμι,
γαιάων ἀσίης. ὅδε τοι λόγος ἐν φρεσὶν ἔστω.
μὴ δ' ἀνέμοις φορέοιτο πονηθέντων χάρις ἔργων
εἰ γὰρ δὴ σάφα τήνδε καταφράσσαιο κέλευθον,
ἦ τάχα κεν ἄλλοισιν ἐπισταμένως ἀγορεύοις,
καὶ ποταμούς. πολίων τε θέσιν. καὶ γαῖαν ἑκάστην
σχῆμα μὲν οὖν πισύρεσσιν ἐπὶ πλευρῇσι τετύχθαι
πεπταμένον δολιχοῖσιν ἐπ' ἀντολίην πεδίοισιν.
οἶσθα μὲν ἐν πρώτοισιν ἐμεῦ εἰπόντος ἀκούσας
πᾶσαν ἕως ἰνδῶν ἀσίην ὄρος ἄνδιχα τέμνειν.
κεῖνό τοι ἐν πλευροῖσι βορειότερον τελέοιτο.

μεῖλος δ' ἑσπέριον παραὶ ῥόον πέλει αὐτὰρ ἑῷον
ἰνδικὸς ὠκεανός. νότιον δ' ἁλὸς, οἶδμα τ' ἐρυθρὸν
φράζεο δ' ὡς ὑπὸ πέζαν ἐπ' αὐτὰς ἵξομαι ἤδη,
ἀρξάμενος συρίηθεν ὅθεν λίπον οὐδ' ἀνέμοιτο
μύθου ἅτε ψαυσθέντος ἀνὴρ ἐπιμωμήσαιτο.
ἀλλ' ἤτοι συρίη μὲν ὑπεὶρ ἁλὸς εὐρύθεν ἕρπει,
ἐς νότον ἀντολίην τε πολύπτολιν αἶαν ἔχουσα,
ἣν κοίλην ἐνέπουσιν ἐπώνυμον. οὕνεκ' ἄρ' αὐτὴν
μέσσην καὶ χθαμαλὴν ὀρέων δύο πρῶνες ἔχουσιν,
ἑσπερίου κασίοιο καὶ ἠώου λιβάνοιο.
καὶ τὴν μὲν πολλοί τε καὶ ὄλβιοι ἄνδρες ἔχουσιν
οὐχ ἅμα ναιετάοντες ὁμώνυμοι. ἀλλὰ διαμφίς.
οἱ μὲν, ἐπ' ἠπείρῳ, τοί περ σύριοι καλέονται.
οἱ δ' ἁλὸς εὐθὺς ἐόντες, ἐπωνυμίην φοίνικες
τῶν δ' ἀνδρῶν γενεῆς, οἱ ἐρυθραῖοι γεγάασιν.
οἱ πρῶτοι νήεσσιν ἐπειρήσαντο θαλάσσης.
πρῶτοι δ' ἐμπορίης ἁλιδινέος ἐμνήσαντο.
καὶ βαθὺν οὐρανίων ἄστρων πόρον ἐφράσσαντο.
οἵ τ' ἰόπην καὶ γάζαν ἐλαΐδα τ' ἐνναίουσι,
καὶ τύρον ὠγυγίην. βηρυτοῦ τ' αἶαν ἐραννήν,
βύβλον τ' ἀγχίαλον καὶ σιδῶνα ἀνθεμόεσσαν.
ναιομένην χαρίεντος ἐφ' ὕδασι βοστρηνοῖο,
καὶ τρίπολιν λιπαρήν, ὀρθωσίδα τε, μάραθόν τε
λαοδίκην. ἣ κεῖται ἐπὶ ῥήγμεσι θαλάσσης.
καὶ ποσειδήϊα ἔργα καὶ ἱερὰ τέμπεα δάφνης.
ἧχι περ ἀντιόχοιο ἐπώνυμος ἀντιόχεια
αὐτὰρ ἐνὶ μέσσῃσιν ἀπαμείας πτολίεθρον.
τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην κατασύρεται ὑγρὸς ὀρόντης

ἄσπετος. ἀντιόχοιο μέσην διὰ γαῖαν ὀρίζων.
πᾶσα δέ τοι λιπαρή τε καὶ ἄλβιος ἔπλετο χώρη
μῆλά τε φερβέμεναι, καὶ δένδρεσι καρπὸν ἀέξειν
Τῆς δ' ἂν ἴδοις προτέρω νοτιώτερον οἶμον ὁδαίων
ἀῤῥαβικοῦ κόλπου μυχάτον πόρον ὅστε μεσηγὺ
εἰλεῖται. συρίης τε καὶ ἀῤῥαβίης ἐρατεινῆς.
τυτθὸν ἐπ' ἀντολίην τετραμμένος ἄχρι σιλανῶν.
κεῖθεν δ' ὀλβίστων ἀράβων περιμέκλιται αἶα
πολλὸν ἀνερχομένη διοσσῇ ζωσθεῖσα θαλάσσῃ.
περσίδι τ' ἀραβίῃ τ'. ἄνεμον δέ τοι ἔλαχ' ἑκάστη.
ἀῤῥαβίη ζέφυρον. περσὶς δ' εὔροιο κελεύθους.
πέζα δέ οἱ νοτίη τετραμμένη ἀντολίηνδε,
κλύζετ' ἐρυθραίοις ὑπὸ κύμασιν ὠκεανοῖο,
καὶ τῆς τοι θεσίας μυθήσομαι. ἔξοχα γάρ μιν
πασάων πολύολβα καὶ ἀγλαὰ φῦλα νέμονται.
ἄλλο δέ τοι καὶ θαῦμα μέγ' ἔξοχον ἔλαχ' ἐκείνη.
αἰεὶ κηόεσσα θύεις ὑπὸ λαρὸν ὄδωδεν.
ἢ θύου, ἢ σμύρνης, ἢ εὐόδμου καλάμοιο.
ἢ καὶ θεσπεσίοιο σταζομένου λιβάνοιο.
ἢ κασίης. ἐτεὸν γὰρ ἀνὰ χθόνα λύσατο κείνην
ζαὶς αὐτὸν διόνυσσον ἐϋῤῥαφέος παρὰ μηροῦ.
τῷ καὶ γειναμένῳ κηώδεα γείνατο πάντα.
μῆλα δὲ καὶ τῆμος λασίοις ἐβαρύνετο μαλλοῖς
ἐννομῷ. αὐτόματοι δὲ κατέῤῥεον ὕδασι λίμναι.
ὄρνιθες δ' ἑτέρωθεν ἀοικήτων ἀπὸ νήσων,
ἦλθον φύλλα φέροντες ἀκηρασίων κιναμώμων,
αὐτὰρ ὁ μὲν νεβρίδας ἐπωμαδίας ἐτάνυσσε.
κισσῷ δ' ἱμερόεντι καλὰς ἔστεψεν ἐθείρας.

ἀκροκάλιξ δ' οἴνῳ πλεκοὺς δ' ἀνεσείσατο θύρσους
μαιδιόων, καὶ πολλὸν ἐπ' ἀνδράσιν ὄλβον ἔχευε
τοὔνεκεν εἰσέτι νῦν, λιβάνῳ κομόωσιν ἄρουραι.
οὔρεα δὲ χρυσῷ. ποταμοὶ δ' ἑτέρωθι θυηλαῖς.
αὐτοὶ δ' ἐνναέται, μάλα πίονα δῆμον ἔχουσι
χρυσείοις πετάλοισιν ἀγαλλόμενοι μαλακοῖσι.
ἀλλ' ἤτοι πρῶτον μὲν ὑπὲρ κλιτὺν λιβάνοιο
ἀφνειοὶ ναίουσιν ἐπωνυμίην ναβαταῖοι.
ἄγχι δὲ χαλβάσιοί τε καὶ ἀγρέες. οἷς ἔπι γαῖα
χατραμὶς ἐνναίει, κατεναντία περσίδος αἴης.
αὐτὰρ ἐρυθραίης πλαγερὸν ναίουσι θαλάσσης,
μινναῖοί τε σάβαι τε, καὶ ἀγχίγυοι κλεταβηνοὶ
τόσσα μὲν ἀῤῥαβίην περιώσια φῦλα νέμονται.
ἄλλα δέ τοι καὶ πλεῖστα. πέλει πρὸ γάρ ἐστι μεγίστη
τῆς δὲ πρὸς ἀντιπεραίαν ὑπαὶ ῥιπὴν ζεφύροιο
λυπρὸν ὀρεσκόων παραφαίνεται οὖδας ἐρεμβῶν
οἳ βίον ἐν πέτρῃσι κατωρυχέεσιν ἔθεντος
γυμνοί, τε κτεάνων ἐπιδευέες. ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
εἴδει θαλπομένοισι μελαίνεται αὐαλέος χρώς.
αὔτως δ' οἷά τε θῆρες ἀλώμενοι ἄλγε' ἔχουσιν.
οὐχ ὡς ἁβροβίων ἀράβων γένος. οὐ γὰρ ἐν ὄλβῳ
ἴσην μοῖραν ἅπασιν ἐπ' ἀνδράσι θήκατο δαίμων.
Αὐτὰρ ὑπὲρ λιβάνοιο πρὸς αὐγὰς ἠελίοιο
τῆς ἑτέρης συρίης δολιχὴ μηκύνεται αἶα.
ἑλκομένη καὶ μέχρι ἁλικλύστοιο σινώπης.
τῆς δ' ἤτοι μέσσης μὲν ἐπ' ἠπείροιο βαθείης
καππαδόκαι ναίουσι δαήμονες ἱπποσυνάων
ἀσσύριοι δ' ἁλὸς ἄγχι παρὰ στόμα θερμώδοντος

τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην ὀρέων ἀπὸ παιπαλοέντων
φαίνεται τ' ἀπειρεσίου ποταμοῦ ῥόος εὐφρήταο·
ὅς δή τοι πρῶτον μὲν ἀπ' οὔρεος ἀρμενίοιο
μακρὸς ἐπὶ νότον εἶσι. πάλιν δ' ἀγκῶνας ἑλίξας
ἀντὴν ἠελίοιο μέσην βαβυλῶνα περήσας
περσίδος ἐς ἁλὸς οἶδμα, θοὴν ἀπερεύγεται ἄχνην
ὑψαλέης προχοῇσι τερηδόνος ἐγγὺς ὁδεύων.
τοῦ δὲ μετ' εἰς αὐγὰς ποταμὸς ὤκιστος ἁπάντων
τίγρις ἐυρρείτης φέρεται ῥόον ἶσον ἐλαύνων.
τόσσον ἄνωθεν ἰών, ὅσσον ἕβδομον ἦμαρ ὁδεύσας
ἴφθιμος καὶ κραιπνὸς ἀνὴρ ἀνύσειεν ὁδίτης.
ἔστι δέ τις κατὰ μέσσα περίτροχος ὕδασι λίμνη
οὔνομα θωνῖτις. τῆς ἕλκεται ἐς μυχὰ τίγρις.
δύνων πολλὸν ἔνερθεν. πάλιν δ' ἐξαῦτις ἀνασχὼν
ὀξύτερον προΐησι κάτω ῥόον. οὐκ ἂν ἐκείνου
ἐν πᾶσιν ποταμοῖσι θοώτερον ἄλλον ἴδοιο.
ὅσση δ' εὐφρήτου καὶ τίγριος ἔνδοθι γαῖα,
τήνδε περικτίονες μέσσην ποταμῶν ἐνέπουσιν
οὐ μέν τοι κείνης γε νομὰς ὠνόσσατο βούτης.
οὐδ' ὅς τις σκολιοῖσι κερώνυχα πᾶνα γεραίρων,
μήλοις ἀγραύλοισιν ἐφέσπεται. οὐδὲ μὲν ὕλην
παντοίην φυτοεργὸς ἀνὴρ ἀθερίσσατο καρπῶν
τοίη ἐπὶ κείνης αἴας ἄροσις πέλει. ἐν μὲν ἀέξειν
ποίην. ἐν δὲ νομοὺς εὐανθέας. ἐν δὲ καὶ ἀνδρῶν
φύτλην. καλλίστην τε καὶ ἀθανάτοισιν ὁμοίην
τῆς μὲν, πρὸς βορέην, λιπαρὴν χθόνα ναιετάουσιν
ἀνέρες ἀρμένιοί τε καὶ ἀγχέμαχοι ματιηνοὶ
οὔρεσι κεκλιμένοι ποταμοῦ πρόπαρ εὐφρήταο

κίονες. ἀφνειοί τε. καὶ ἄρεος οὐ δεδαῶτες.
πρὸς δὲ νότον, βαβυλὼν ἱερὴ πόλις. ἥν ῥά τε πᾶσαν
τείχεσιν ἀῤῥαγέεσσι σεμίραμις ἐστεφάνωσεν.
αὐτὰρ ἐπ' ἀκροπόλει μέγαν δόμον εἵσατο βήλῳ
χρυσῷ τ' ἠδ' ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ ἀσκήσασα.
καὶ τῆς τοι πεδίον πελώριον. ἔνθά τε πολλοὶ
ἀκρόκομοι φοίνικες ἐπηρεφέες πεφύασι.
ναὶ μὴν καὶ χρυσοῖο φέρει χαριέστερον ἄλλο.
ὑγρῆς βηρύλλου γλαυκὴν λίθον. ἣ περὶ χῶρον
φύεται ἐν προβολῇς ὀφιήτιδος ἔνδοθι πέτρης.
αὐτὰρ ὑπὲρ βαβυλῶνος ὑπὸ πνοιὴν βορέαο.
κισσοὶ μεσσαβάται χαλωνῖται τε νέμονται.
ἀλλ' ὁπότ' ἀρμενίων ὀρέων προπάροιθεν ὁδεύσης
εἰς αὐγὰς, τότ' ἔπειτα μηδικὰ τέμπεα δήεις.
τῶν μὲν, πρὸς βορέην ἐριθηλέαν γῆν ἔχουσι
γηροί τε. μάρδοι τε, καὶ ἀνέρες ἀτροπατηνοί.
πρὸς δὲ νότον ναίουσιν ἀγαυῶν ἔθνεα μήδων
κείνης τοι γενεῆς ἐρικυδέος ἐκγεγαότες
αἰήταο θυγατρὸς ἀμύμονος ἡρωΐνης.
αὕτε γὰρ ἀκταίοιο παρὰ ῥόον ἰλισσοῖο
φάρμακ' ἐμήσατο λυγρὰ γόνῳ πανδιονίδαο.
αἰδοῖ μὲν χῶρον κεῖνον λίπεν. ἐς δὲ βαθεῖαν
πλαζομένη κατὰ φῶτας ὁμώνυμον ἵκετο γαῖαν.
οὐ μὲν ἑκὰς κόλχων. κόλχων μὲν γαῖαν ἱκέσθαι
οὔ οἱ ἔην. μῆνιν γὰρ ἑοῦ δειδίσσετο πατρός.
τοὔνεκεν εἰσέτι νῦν πολυφάρμακοι ἄνδρες ἔασι
χώρην ναιετάοντες ἀπείριτον. οἱ μὲν, ἐπ' αὐτὰς
πέτρας. αἳ φύουσιν ἀφεγγέα ναρκισσίτην.

οἵ δ᾽ ἐκὰς ἐν λασίῃσι νενασμένοι εἰαμένῃσι
ποίας. καλὰ νέμοντες. ἄδην βεβριθότα μαλλοῖς
Ἴσσον ἐπ᾽ ἀντολίην τετραμμένοι ἄγχι πυλάων
κασπιάδων. αἵ τ᾽ εἰσὶ βαθυνομένας ὑπὸ πέτρας
κληῖδες γαίης ἀσιήτιδος ἧχι κέλευθος
ἐκτέταται ἐς βορέην τε καὶ ἐς νότον ἐρχομένοισιν.
ἢ μὴν ἐς ὑρκανίους. ἠδ᾽ ὄρεα περσίδος αἴης.
ἀλλ᾽ ἤτοι πυλάων μὲν ὕπαι πόδα κασπιάδων,
πάρθοι ναιετάουσιν ἀρήϊοι ἀγκυλότοξοι,
παντοίου πολέμοιο δαήμονες. οὐ γὰρ ἀρότρῳ
αὔλακ᾽ ἐπιθύνουσι διασχίζοντες ἀρούρας
οὐδέμεν ἠνέοισιν ἅλα τμήγουσιν ἐρετμοῖς.
οὐδὲ νομῷ φέρβουσι βοῶν γένος. ἐκ δὲ γενέθλης
νηπίαχοι τόξοισι καὶ ἱπποσύνῃσι μέλονται.
αἰεὶ δ᾽ ἠχήεσσαν ἀνὰ χθόνα δοῦπος ἀκόντων
ἠὲ βελέων. πάντῃ δέ τ᾽ ἀελλοπόδων δρόμος ἵππων
θυνόντων. οὐ γάρ σφι θέμις δόρποιο πάσασθαι
πρὶν πολέμου μόχθοισι κάρην ἱδρῶτι παλῦναι
φέρβονται δ᾽ ἄγρῃσι δορικτήτου βιότοιο.
ἀλλ᾽ ἔμπης κατὰ δῆριν ἀμαιμακέτους περ ἐόντας
αὐσονίου βασιλῆος ἐπεπρήϋνεν ἀκωκή.
εἰ δέ σε καὶ πέρσας ἰδέειν γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ,
ἀφραδέως ἄν σοι καὶ τῶν γένος αὐδήσαιμι.
καὶ πόρον ἀενάων ποταμῶν ὀρέων τε κελεύθους.
μοῦνοι γάρ τ᾽ ἀσίης βασιλήτατον ἔθνος ἔχουσι
μοῦνοι δ᾽ ἄσπετον ὄλβον ἐνὶ μεγάροισιν ἔθεντο
ὁππότε μηονίην καὶ σάρδιας ἐξαλάπαξαν.
χρύσεά τοι κείνων μὲν ἐπὶ χροῒ τεύχεα φωτῶν

χρύσεα δ' αὖθ' ἵπποισιν ἐπὶ σομάτεσι χαλινά.
χρυσῷ δ' ἀμφὶ πόδεσσιν ἐκοσμήσαντο πέδιλα.
τόσσος γάρ σφιν ὄλβος ἀπείριτος. ἀλλά τοι εἴη
περσὶς ὅλη μεγάλοισι περίδρομος οὔρεσι γαῖα
κασπιάδων πυλάων νοτιώτερον οἶμον ἔχουσα.
ἑλκομένη καὶ μέχρις ὁμωνύμου ἀμφιτρίτης.
τριχθὰ δέ μιν ναίουσι διαςαδόν. οἱ μὲν, ὑπ' ἄρκτους
τοξοφόρων σκιεροῖσι παρήμενοι οὔρεσι μήδων.
οἱ δὲ, μεσήπειροι. οἱ δ' ἐς νότον ἄχρι θαλάσσης
πρῶτα σάβαι. μετὰ τοὺς δὲ πασαργάδαι. ἄγχι δὲ ταοκοί.
ἄλλοι δ' οἳ ναίουσι διάνδιχα περσίδα γαῖαν.
καὶ τὴν μὲν, πολέες ποταμοὶ περιπαίνουσι
τῇ καὶ τῇ σκολιῇσιν ἐλαυνόμενοι προχοῇσι,
χωρὶς μὲν κόρος ἐστὶ μέγας. χωρὶς δὲ χοάσπης
ἕλκων ἰνδὸν ὕδωρ παρά τε ῥείων χθόνα σούσων,
τοῦ δ' ἂν ἐπὶ πλευρῇσιν ἴδοις ἐρατεινὸν ἀχάτην
κείμενον οἷα κύλινδρον ἐπὶ χθονός. ὅν ῥά τ' ἀπὸ πέτρης
χειμερίου ποταμοῖο κάτω σύρουσι χαράδραι.
αἰεὶ δ' αὖ λιαροῖο γεγηθότες ἐξ ἀνέμοιο
καρποὶ, τηλεθάουσιν ἐπήτριμοι ἀλλήλοισι,
φράζεο δ' εἰς αὐτὰς λοιπὸν πόρον ἀσίδος αἴης.
ἔνθεν γάρ τοι πέζα τελείεται ἠπείροιο
ἤτοι μὲν παρὰ χεῦμα τὸ περσικὸν ὠκεανοῖο,
καρμανοὶ ναίουσιν ὑπ' ἠελίῳ ἀνιόντι.
περσίδος οὐκ ἀπάνευθε διάνδιχα γαῖαν ἔχοντες
οἱ μὲν ὑπειράλιοι. οἱ δ' ἔνδοθεν, ἠπειρῶται,
τῶν δὲ, πρὸς ἀντολίην γεδρωσῶν ἕλκεται αἶα
γείτων ὠκεανοῦ μεγακήτεος, οἳ πρὸς αὐγὰς

ἰνδὸν πὰρ ποταμὸν νότιοι σκύθαι ἐνναίουσιν.
ὅς ῥά τ' ἐρυθραίης κατεναντίον εἶσι θαλάσσης
λαυρότατος ῥόον ὠκὺν ἐπὶ νότον ὀρθὸν ἐλαύνων
ἀρξάμενος τὰ πρῶτ' ἀπὸ καυκάσου ἠνεμόεντος
δισσὰ δέ οἱ στόματ' ἐστί. μέσην δ' ἐπιδέδρομε νῆσον
νῆσον τὴν καλέουσιν ἐπιχθόνιοι παταλήνην.
κεῖνός τοι πολέων ἀποτέμνεται ἔθνεα φωτῶν
ἤτοι μὲν δύνοντος ἐπὶ κλίσιν ἠελίοιο,
ὠρείτας τ' ἄραβάς τε, λινοχλαίνας τ' ἀραχώτας
ἀτραΐδας θ', ὅσσους τε παρὰ πτυχὶ παρνησοῖο
ξυνῇ ὁμῶς μάλα πάντας ἐπωνυμίην ἀριηνὰς.
οὐ χθόνα ναιετάοντας ἐπήρατον. ἀλλ' ὑπὸ λεπτῇ
ψάμμῳ πεπληθυῖαν τ' ἐν ῥώπεσσι δασεῖαν.
ἀλλ' ἔμπης ζωῇσιν ἐπαρκέες εἰσὶ κέλευθοι.
ἄλλον γάρ σφιν ὄλβον ἀκήρατον αἶα κομίζει.
πάντῃ γὰρ λίθος ἐστὶν ἐρυθροῦ κουραλίοιο.
πάντῃ δ' ἐν πέτρῃσιν ὑπὸ φλέβες ὠδίνουσι
χρυσείης κυανῆς τε καλὴν πλάκα, σαπφείροιο
τὴν ἀποτεμνόμενοι, βιοτήσιον ὦνον ἔχουσι.
πρὸς δ' αὐγὰς ἰνδῶν, ἐρατὴ πέπταται αἶα
πασάων πυμάτη, παρὰ χείλεσιν ὠκεανοῖο
ἥν ποτ' ἀνερχόμενος μακάρων ἐπὶ ἔργα καὶ ἀνδρῶν
ἠέλιος πρώτῃσιν ἐπιφλέγει ἀκτίνεσσι
τῆς γαίης ναέται μὲν ὑπὸ χρόα κυανέουσι
θεσπέσιον λιπόωντες. ἐειδομένας δ' ὑακίνθῳ
πολλάκις φορέουσιν ἐπὶ κράτε σφιν ἐθείρας.
τῶν δ' οἱ μὲν χρυσοῖο μεταλλεύουσι γενέθλην.
ψάμμον ἐϋγνάμπτοισι λαχαίνοντες μακέλῃσιν.

οἱ δ' ἴσους ὑφόωσι λινεργέας. οἱ δ' ἐλεφάντων
ἀργυφέους πελαθέντας ὑποξύουσιν ὀδόντας.
ἄλλοι δ' ἰχνεύουσι ποταμῶν προβολῇσιν ἀμαύρων
ἠπὲ βηρύλλου γλαυκὴν λίθον ἢ ἀδάμαντα.
μαρμαίροντα. ἢ χλωρὰν διαυγάζουσαν ἴασπιν.
ἢ καὶ γλαυκιόωντα λίθον καθαροῖο τοπάζου
καὶ γλυκερὴν ἀμέθυσον ὑπήρεμα πορφυρέουσαν
παντοῖον γὰρ γαῖα μετ' ἀνδράσιν ὄλβον ἀέξει.
ἀενάοις ποταμοῖς καταῤῥυτὸς ἔνθα καὶ ἔνθα.
καὶ μὴν καὶ λειμῶνες ἀεὶ κομόωσι πετήλοις.
ἄλλοθι μὲν γὰρ κέγχρος ἀέξεται. ἄλλοθι δ' αὖτε
ὕλαν τηλεθόωσιν ἐρυθραίου καλάμοιο.
φράζεο δ' ὥς τοι σχῆμα καὶ ὡς ποταμοὺς ἐνέποιμι
οὔρεά τ' ἠνεμόεντα καὶ αὐτῆς ἔθνεα γαίης,
ἤτοι μὲν πισύρεσσι ποταμῶν πλευρῇσιν ἄρηρεν
πάσῃσι λοξῇσιν ἀλίγκιον εἴδεϊ ῥόμβου.
ἀλλά τοι ἑσπερίοις μὲν ὁμούριος ὕδασιν ἰνδὸς
γαῖαν ἀποτμήγει νότιον δ' ἁλὸς οἶδμα τ' ἐρυθρῆς
γαίης δ' εἰς αὐγάς. ὁ δὲ καύκασος ἐς πόλον ἄρκτων
καὶ τὴν μὲν, πολλοί τε καὶ ὄλβιοι ἄνδρες ἔχουσιν.
οὐχ ἅμα ναιετάοντες ὁμώνυμοι. ἀλλὰ διαμφίς.
κεκριμένοι. ποταμοῦ μὲν ἀπειρεσίου πέλας ἰνδοῦ
δαρδανέες. τόθι λοξὸν ἀπὸ σκοπέλων ἀκεσίνην
συρόμενον δέχεται πλωτὸς νήεσσιν ὑδάσπης.
τοῖς δ' ἔπι καὶ κώφης τρίτος ἔσσεται ἀργυροδίνης.
τῶν δὲ μέσοι ναίουσι σάβαι καὶ τόξιλοι ἄνδρες
σκόθροι δ' ἑξείης. τῶν δ' ἔσσεται ἄγρια φῦλα
πευκαλέων. μετὰ τοὺς δὲ διωνύσου θεράποντες

γαγγαρίδαι ναίουσιν. ὅθι χρυσοῖο γενέθλην
δαιδαλέην ὕπανίς τε φέρει θεῖός τε μέγαρσης
λαβρότατοι ποταμῶν. ἀπὸ δ' οὔρεος ἠμωδοῖο
ὀρνύμενοι προῤῥέουσιν ἐπὶ γαγγίτιδα χώραν.
πρὸς νότον ἑλκόμενοι περὶ τέρματα κωλίδος αἴης
ἣ δ' ἤτοι προνένευκεν ἐπ' ὠκεανὸν βαθυδίνην
ἠλίβατος ταχινοῖσι δυσέμβατος οἰωνοῖσι,
τοὔνεκά μιν καὶ φῶτες ἐπικλείουσιν ἄορνιν.
ἔσι δέ τίς γε θνητός ἐυῤῥείτην παρὰ γάγην
χῶρος ἱμήεις τε καὶ ἱερός. ὅν ποτε βάκχος
θυμαίνων ἐπάτησεν. ὅτ' ἠλλάσσοντο μὲν ἀβραὶ
λινάων νεβρῖδες ἐς ἀσπίδας, ἐς δὲ σίδηρον
θύρσοι μαιμώωντο καὶ ἐς σπεῖρημα δρακόντων.
ζωστῆρες θ' ἕλικές τε πολυγνάμπτοιο ἑλίνου.
ἦμος ὅτ' ἀφραδίῃσι θεοῦ ἀτίησαν ἑορτήν,
τοὔνεκα νυσαίην μὲν ἐφημίξαντο κέλαθον.
κόσμῳ δ' ἐστήσαντο σὺν ὕδασιν ὄργια πάντα.
αὐτὸς δ' ὁππότε φῦλα κελαινῶν ὤλεσεν ἰνδῶν
ἠμωδῶν ὀρέων ἐπεβήσατο. τῶν, ὑπὸ πέζαν
ἕλκεται ἠώοιο μέγας ῥόος ὠκεανοῖο.
ἔνθα δύο στήλας ἐρείσας περὶ τέρματα γαίης
καγχαλόων μετὰ χάρμα κατήλυθεν ἰσμηνοῖο.
τόσσοι μὲν κατὰ γαῖαν ὑπέρτατοι ἀνέρες ἐασιν
ἄλλοι δ' ἔνθα καὶ ἔνθα κατ' ἠπείρους ἀλόωνται
μυρίοι. οὓς οὐκ ἄντις ἀειφραδέως ἀγορεύσοι
θνητὸς ἐών. μοῦνοι δὲ θεοὶ ῥέα πάντα δύνανται
αὐτοὶ γὰρ καὶ πρῶτα θεμείλια τορνώσαντο.
καὶ βαθὺν οἶμον ἔδειξαν ἀμετρήτοιο θαλάσσης.

αὐτοὶ δ᾽ ἔμπεδα πάντα βίῳ διετεκμήραντο.
ἄστρα διακρίναντες. ἐκληρώσαντο δ᾽ ἑκάστῳ
μοῖραν ἔχειν πόντοιο καὶ ἠπείροιο βαθείης.
τῷ ῥα καὶ ἀλλοίην ῥυσμοῦ φύσιν εἴλαχ᾽ ἑκάστη.
ἡ μὲν γὰρ λευκή τε καὶ ἀργινόεσσα τέτυκται.
ἡ δὲ, μελαντέρη. ἡ δ᾽ ἀμφοτέρων λάχε μορφήν.
ἄλλη δ᾽ ἀσσυρίης ἐναλιγκίη ἄνθεσι μίλτου.
ἄλλαι δ᾽ ἀλλοῖαι. τὼς γὰρ μέγας ἐφράσατο ζεύς.
οὕτω δ᾽ ἀνθρώποις ἑτεροῖα πάντα τέτυκται.
ὑμεῖς δ᾽ ἤπειροί τε καὶ εἰν ἁλὶ χαίρετε νῆσοι
ὕδατά τ᾽ ὠκεανοῖο, καὶ ἱερὰ χεύματα πόντου,
καὶ ποταμοί, κρῆναί τε, καὶ οὔρεα βησσήεντα.
ἤδη γὰρ πάσης μὲν ἐπέδραμον οἶδμα θαλάσσης
ἤδη δ᾽ ἠπείρων σκολιὸν πόρον. ἀλλά μοι ὕμνων
αὐτῶν ἐκ μακάρων ἀντάξιος εἴη ἀμοιβή.

Τέλος τῆς τοῦ Διονυσίου περιηγήσεως.

Σοῦδας.

Διονύσιος βυζάντιος, ἐποποιὸς, περιήγησιν τῶν ἐν τῷ βοσπόρῳ ἀνάπλου. περὶ θρήνων. ἔστι δὲ ποίημα μεστὸν ἐπικηδείων.

Εὐστάθιος.

Ὁ δὲ Διονύσιος λίβυς μὲν ἱστορεῖται τὸ γένος, συγγράψαι δὲ καὶ ἄλλα βιβλία λέγεται, λιθιακά τε, καὶ ὀρνιθιακὰ καὶ βασσαρικά. ὧν τὰ μὲν λιθιακὰ ἐνεκρίθησαν καὶ αὐτὰ διὰ τὴν τοῦ χαρακτῆρος ὁμοιότητα, τὰ δὲ βασσαρικὰ διὰ τὴν τραχύτητα, οὐκ ἄξια τούτου κριθέντα, εἰς τὸν σάμιον ἀνήχθησαν διονύσιον. τὰ δὲ ὀρνιθιακὰ εἰς ἄλλον τινὰ φιλαδελφέα διονύσιον. ὃν διὰ λέξεως ἀκυρολογίαν ἐπεκάλουν ὑπόκεου.

DIONYSII AFRI ORBIS AMBITVS RHEMNIO FANNIO GRAMMATICO INTERPRETE.

NATVRAE GENITOR QVAE MVNdum continet omnem,
ANNVE REX COELI, POSITVM TELluris et undæ
In quas imperium mortalibus ipse dedisti;
Materiæ tantæ me promere carmine digno.
INcipiens terræ tractus, pontiq; meatus
Et fluuios canere, atq; urbes populosq; p orbem
Discretos, late refluum memorare parabo
Oceanum, tellus quo cingitur æquore tota,
Insula ceu sese diffundens littore uasto,
Non tamen assiduo, teres undiq; margine circum
Clauditur hæc bifido, sed brachia littore pandens
Arctatur rapidos cursus ad solis utrinq;
Assimilis fundæ, sed quãuis corpore toto
Vna sit hæc, homines tris dicunt esse diremptas.
Et primam libyen, post europen, asiamq;
Sed libyam europæ discernit finibus amplis
Linea, quam obliquant gades atq; hostia nili.
Qua boreæ excurrit memphitis terra sub axes,
Atq; locum nouit spartano fama canopo.
Sed terras aquilo qua frigore damnat iniquo
Europen asiæ tanais disiungit ab oris
Sauromatas linquẽs. scythiam qui gurgite uasto
Præstringit, præcepsq; ruit mæotida poscens

At medius finis iam iā decliuis ad austrum est
Quas hellesponti fauces dixere priores.
Sed magis australis sunt. terminus hostia nili
Per mare sic fluuiosq; patens discernitur orbis.
Ast alii terris malunt discernere terras
Finibus ast asiæ latus arctum, lingua supernis
Caspia, quam mediam faciunt, atq; æquore ponti
Euxini locus hic discrimen dicitur esse
Europæ atq; asiæ disiungens rursus arua.
Ast alius finis longissimus exit in austros,
Qui secat ægypti terras, æquorq; sabæum.
Separat hic libyen asiæ confinia rumpens.
Talia mortales perhibent discrimina terræ.
Circuit oceani gurges tamen undiq; uastus,
Qui quāuis unus sit. plurima nomina sumit,
Finibus hesperiis atlanticus ille uocatur
At boreæ qua gens feruens arimaspa sub armis
Dicitur ille piger nec non saturnius idem.
Mortuus ast aliis, minimo quod lumine solis
Perfruitur, tarde radios nam suscipit ortus.
Nubibus et crassis premitur, nimbis'q; grauatur.
Vnde autem primo conscendit lumine titan
Eoūq; uocant, atq; indum nomine pontum.
Sed qua deuexus calidum polus excipit austrum,
Aethiopumq; simul pelagus, rubrumq; uocatur.
Qua deserta patet tellus ardore perusta.
Circuit oceanus sic totum maximus orbem
Nominibus uariis celebratus. et æquore tanto
Hinc atq; inde sinus penetrabilis efficit ille

Exiguos multos dirimēs mare, quatuor amplos
Perfecat hesperium primus qui porgitur undis,
Pamphiliūq; latus libye portendit ab oris
Hic minor est reliquis, maior quem caspia tellus
Suscipit intrantem uastis aquilonis ab undis
Nomine saturni. quod tethys possidet æquor
Caspius iste sinus simul hyrcanus'q; uocatur.
At duo qui ueniunt australis ab æquore ponti,
Hic supra currens mare persidis efficit altum
E regione situs, qua caspia uoluitur unda.
Fluctuat ast alter, panchæa'q; littora pulsat
Euxini contra pelagus protentus in austros
Hosce sinus perhibens, quos tethyos efficit unda
Maiores nam sunt alii, multi'que minores.
NVnc maris hesperii lustrabo carmine tractus
Flexibus in uariis quo frangitur æquore pontus
Astringens pelago terras circūfluus illis
Montibus et radens suppostas urbibus oras,
Adsis o numen studiorum præsul et artis
Ordine principium capiens atlantis ab unda
Herculeo celebrant quam metæ munere gades,
Cæliferasq; tenet stans altas monte columnas.
Est primus nastis qui pontus hibericus undis
Diuidit europen libya cōmunis utriq;,
Hinc atq; hinc stelæ sunt, ambæ littora cernunt
Hæc libyes, hæc europes aduersa tuendo.
Gallicus hunc gurges qui celtica littora pulsat,
Excipit, hūc sequitur lygurum cognomine dictus
Qua domini rerum terris creuere latinis,

Ad petran leucén aquilonis ab axe reductus
Quæ freta ſicaniæ concludit littore curuo
Inſula ſed cyrnos propriis pulſatur ab undis
Intra ſardoum pelagus celtũq; refuſis.
Inde ſalis tumidus tyrrheni uoluitur æſtus.
Ad partes uergens auſtrales. excipit illum
Sicaniæ gurges ſolis deflexus ad ortus,
Qui procul effuſus pachyni tenditur oris
Ad creten, ſummã qua prominet æquore rupem,
Qua gortyna potés, mediis qua phæſtos in aruis
Arietis hanc rupem ſimulantem uertice frontem
Pro merito graii κριοῦ dixere μέτωπον.
Hoc mare gargani concludit iapygis ora.
Illinc incipiens extenditur adria uaſtus
Ad boream penetrans pelago, ſoléq; cadentem.
Ionius pariter ſinus hic perhibetur ab orbe.
Diuidit et geminas diuerſis partibus oras,
Quas tamen extremas cõiungit terminus unus.
Ad dextram partem protenditur illyris alma,
Poſt hanc dalmatiæ populorum martia tellus,
Ad leuam auſoniæ porrectus continet iſthmos.
Quem tria circũdant maria undiq; littore curuo
Tyrrhenum, ſiculum, nec nõ ſimul adria uaſtus.
Finibus at propriis exceptant ſingula uentos
Tyrrhenũ zephyro, ſiculum ſed tunditur auſtro,
Adria ſuccurrens æoo frangitur euro,
Aſt poſt ſicaniam tractu diffunditur alto
Ad ſyrtim pelagus libycis quæ cingitur oris,
Maiorem poſtquam minor excipit, æquora lõge,

Atq; ſinu gemino reſonantia littora pulſant,
Finibus a ſiculis cretæum tenditur æquor,
Ad ſolis ueniens ortus ſalmonida poſcens.
Dicitur eous qui cretæ terminus eſſe.
Poſt hanc eſt geminū mare uaſtū fluctibus atris,
Fluctibus hiſmarici boreæ quod tunditur atris,
Quod ruit aduerſus celſæ de partibus arcti.
Quod prius eſt,phariū phibent,hoc littora tāgit
Præcipitis caſii montis.poſt unda ſecunda
Sydoniū eſt pelagus,penetrat qua gurgite pōtus
Iſſicus arctoas ad partes æquore uergens,
Non longe rectus, cilicum nam frangitur oris.
Hinc zephyros poſcēs ueluti draco flectit undis.
Quod iuga montiuagus uaſtat, ſyluas'q; fatigat,
Partibus extremis pamphylia clauditur iſto,
Atq; chelidoniæ rupes cinguntur eodem.
At procul hūc zephyrus finit patareide ſumma.
Poſt hæc arctoas ad partes aſpice rurſus
Aegeum, ſuperat qui fluctibus æquora cuncta,
Diſperſas uaſto ſporadas qui gurgitē cingit.
Terminat hūc imbros,pariter tenedos'q; coercēs.
Anguſta trahitur qua fauce propontidis unda,
Aſia quam ſupra populis diſtenditur amplis.
Ad notiam partem qua latus ducitur iſthmos
Threicius ſequitur poſt boſporus hoſtia ponti,
Hoc nullum perhibent terras anguſtius orbis
Eſſe fretum dirimēs, hic ſunt ſymplegades arctæ.
Panditur hic ponti pelagus titanis ad ortus,
Quod petit obliquo boream,ſolemq; meatu

Hinc atq; hinc medio percurrunt æquore colles,
Vnus qui ueniens asiæ de parte carambis
Dicitur australi, sed contra finibus alter
Prominet europæ, hunc κριοῦ dixere μέτωπον
Ergo conueniunt aduersi gurgite tanto
Distantes, quantum ternis transire diebus
Eualeat nauis, bimarem sic æquore pontum
Aspicias similem cornu quod flectitur arcus
Neruo curuati distento, dextera neruum
Assimulat, recto trahitur nam linea ductu,
Extra quam boream quo scandit sola carambis
Sed formam cornu geminatis flexibus edit.
Littus quod pontum cingit sub parte sinistra
In quam mæotis penetrans aquilonis ad axes,
Quam scythicæ gentes circundant undiq; ripis
Et matrem ponti perhibent mæotidis undam.
Scilicet hic ponti uix exit gurgite multo
Cimmeriũ torrens per bosporon, hic ubi taurum
Cimmerii gelidis habitant sub finibus unum.
Hæc maris est species, splẽdẽs hæc forma pfundi,
NVnc tibi telluris regiones carmine pandam,
Vt cernas animo non uisas lumine terras.
Atq; docens alios lauderis pectore docto.
Incipiens libye tenuisq; a tethyos undis
Oceanus, tyrias qui pulsat gurgite gadis
Tenditur ad notias partes et solis ad ortus.
Et messis formam reddit messoribus areis.
Quã tradunt terræ non æqua margine cinctam.
Terminat hæc fines rubri prope littora ponti.

Latos æthiopum populos, quos possidet alter
Quem calidis iuxta terris pascuntur erembi
Hos pelli similes pardi dixere priores.
Nãq; solum squallens urbes distinguit opacas.
Hac sitis, hac humor latos uariatur in agros.
Sed summam libyen habitant ad tethyos undas
Alcidæ qua sunt statuæ maurusia plebes.
Post hos imensæ nomadum de semine gentes
Atq; masæsylii, nec non masylia proles,
Saltibus hos duris asper siluis'q; uagantes
Victus alit sæua quæsitus cæde ferarum,
Silicet ignaros terras proscindere aratris
Agricolasq; boues plaustris domitare sonoris,
Nãq; errant nemorum per dumos more ferarum
Quos prope tenduntur fines carthaginis altæ
Perpetuas tyriis celebrat quæ condita laudes.
Qua regnans felix dido per sæcula uiuit,
Atq; pudicitiam non perdit carmine ficto
Hanc minor insequitur syrtis, maiorq; secunda
Qua tumor imensus tyrrheni pellitur æstus,
Accessu'q; furit siccisq; receptus harenis.
Ast inter syrtis urbs est quam nomine dicunt
Esse neapolin, hanc supra iustissima fertur
Hospitiis gaudens gens degere lotophagorũ,
Hos licet ad fines desertas cernere terras
Extinctis populis nasamonum marte latino.
Asbystæ post hos terrarum rura tenentes
In medio summis libycis et gentibus hammon.
Nec non cyrene clarorum mater equorum,

Vrbis amyclææ proles quam condidit olim.
Marmaridæ,post hos ægyptia flumina uertunt
Getuli'q; super sunt uicini'q; nigretes,
Continuo post hos sequitur φαυρούσια tellus.
Hanc habitant iuxta garamantes debrite clari
Quæ superat cunctas urbs miro munere fontis,
Frigore qui noctis feruet calefactus et umbris
At solis friget radiis glacialis et igni.
Omnibus extrema populis clauduntur in ora
Aethiopes, libyes ubi finit littore cerne
Oceanum nimio quæ pulsat sole calentem.
Nec longe feruent blemyorum collibus agri
Hinc fluuii pinguis descendunt flumina nili
Partibus a libycis.qui currens solis ad ortus
Siris ab æthiopum populis cognomine fertur,
Versum cultores nilum dixere syenes,
Hinc Boreæ currens ad partes flumine pingui
Fertilis ægypti terras fœcundat opimas,
Septenoq; ferit pellæum gurgite pontum,
Non alius tantum fluuiorum ditat harenas,
Atq; trahes limum complectitur ubere campos,
Hic latis libyen asiæ disterminat oris,
Hæc ortus cernit,uidet austros illa calentes.
Hunc habitant iuxta sapientum corda uirorum.
Disposuere uias qui uitæ mente potenti,
Et primi dederant sulcos et semina terris,
Obliquos solis tractantes pectore cursus,
Horum telluris fines nunc carmine dicam
Et formam celebrat,quã gloria magna per orbem

Hæc igitur latis diffusa patescit in aruis
Fertilis et superans alias pinguedine glebæ,
Marginibus laterum formatur at undiq; ternis
Lata quidem boreæ sub littore tenditur oris,
Ast ortus angusta petit,summã q; syenem,
Quam celsi mediã montes utrinq; coercent,
Irrigui per quam descendunt flumina nili,
Hanc habitant homines multi pariterq; opulenti
Qui ueteris claræque colunt sub mœnia thebes,
Quam perhibent cetum portas habuisse priores
Filius auroræ Memnon qua regna tenebat.
Hic sunt et septem mediis in finibus urbes.
Quas celebrat totum discurrẽs fama per orbem.
Et quicũque maris uiuunt prope littora uasta.
Qua lacus est ingens liquidæ serbonidos undæ,
« Ad cuius zephyrum macedũ sunt mœnia regis.
Et pharos idothees scopuli pallenidis alti.
Post urbs sub casio pellusi uergit ad ortus.
Nauigiis populus duris quam possidet aptus.
Non tamen est libyes ponendus finibus iste,
Scilicet æoas nili qui continet oras,
Nili quem circum floret mirabilis arbor,
« Extinguit que sitim pomo,cui nomen adypsos.
Hæc facies libyes. hic claudit terminus illam.
Sunt tamen hic aliæ gentes, quæ littore summo
Tethios aut mediis habitant telluris in aruis
Et gratas circum ripas tritonidis undæ.
« Hic lapis heliotropius est qui nomine uero
Dicitur,inuertit radios nam solis in unda,

Si quis eum fusa labris immergat ahenis
Sanguineiq; rubens resplendet luce coloris
Purior at soli renitet nudatus ab undis
SI placet europes quoq; me nunc dicere formam,
Haud taceã, similis libyæ est,sed uergit ad arctos,
Finibus et pariter distentis pergit ad ortus.
Linea nãq; asiæ similis disiungit utranq;.
Hæc notias spectat, partes aquilonis at illa,
Ast ambas unam si terras esse putemus,
Assimulent conum laterum compagibus æquis,
Cuius ad occasus est summum,lata sub ortu.
Sic europa tibi facili dignoscitur arte.
Ad cuius summum prope metas herculis alti.
Magnanimæ gentes,dederat quis nomen iberus.
Ad spatium multum terrarum rura colentes
Oceanum boreo contingunt frigore durum
Scrutantur q; decus pulchrum sapientibus auri.
Quos tamẽ haud maculat p̃sens,nec deiicit absẽs,
Qua sunt germani bellaces, atq; britanni
Saltibus hercyniis germania subiacet atrox.
Hæc tergo similis taurino dicitur esse.
Et pascit uolucres mirum fulgentibus alis,
Quis ducibus noctu cernuntur flexa uiarum.
Pirrhenes sequitur mons,post hunc celtica tellus
Eridani fontis contingens rauca fluenta.
Hic phaethonta suum caræ luxere sorores.
Hic electra legunt alnis stillantia celtæ
Succina quæ memorant mellis uini ue colore,
Quæ paleas rapiunt tractu,frondesque caducas.

Post hos tyrrheni, quos iuxta solis ab ortu
Incipiunt alpes, quibus exit gurgite uasto
« Oceani rumpens glatialis littora Rhenus.
Hunc prope consurgit fons istri flumine longo
« Qui poscens ortum, euxini percurrit in undas
Irriguam peucen amplexus gurgite quino,
Cuius in arctoas est partes barbara tellus
Innumeras gentes gremio complexa reducto,
Cui finem faciunt mæotidis hostia uastæ.
Hinc sunt germaniq; truces, et sarmata bellax
Atq; getæ, nec non basternæ semina gentis.
Dacorumq; manus et martia pectora alani.
« Atq; δρόμον tauri retinentes fortis achilli
Angustum et longum, mæotidis hostia iuxta.
« Hos equites supra celeres funduntur alani,
Atq; melanchlænum populus metuendus in arcu
« Post hippemolgi sunt, hippopodesq; potentes,
« Atq; gelonus cum Neuris pictiq; agathyrsi,
Hic ubi descendit porrecta borysthenis unda
« Euxinũq; subit κριοῦ prope tracta μέτωπον
E regione iacet locus hic symplegados arctæ
« Hic sunt aldesci quoq; panticapiq; fluenta,
Diuidui currunt rhipæis montibus ambo,
Immiscent qua se ponti glacialibus undis.
« Nascitur electrum præfulgens luce nitenti
Mense solet primo qualis splendescere luna
« Hos adamanta legunt iuxta algentes agathyrsi.
Tot dirimit gentes aquilonis partibus ister.
« Huius ad australes terras gerrhæq; feroces

Noriciiq; colunt bellaces pannonii'q;,
Et mysi thracum boreis in finibus orti,
In quorum terris,quas ponti perfluit unda,
Ignipotens oleo cómixto gignitur hærba,
Medica cui nomen, cuius compescere flammas
Si quis aqua cupiat,plus ignem pascit in illa,
Pulueris hunc iactus potis est extinguere solus.
Thraces arant post hos latissima rura tenentes
Quæ torrens stringit finitq; propontidis unda,
« Atq; hellesponti fauces ægeus,et altis
« Nascitur hic scopulis pallenes gemma refulgens
Asterium perhibent, stellis certare putatur
Et flammæ similis splendenti lumine lychnis.
Hic ripas istri porrectas undiq; stringunt,
EVropæ reliquas nunc partis aspice ternas,
Phoebeos uergens quibus eminet illa sub ortus,
« Prima est hispanum quæ frangit littora pontum.
« Altera tyrrhenum quæ pulsat molibus æquor,
Tertia quæ graios circúflua gurgite pascit.
Sed tamen oceanum contingit iberica tellus.
Occiduum calpen,qua summam sustinet unam
« Herculis e stelis quam supra diues et alta
« Tartesus,cempsiq; sedent qui collibus imis
Pyrrhenes, cælum qui tangit uertice summo.
Ast ambas intra tellus iacet ausonidarum,
Limite quam recto mediam secat Apenninus,
Qui mons incipiens boreis ex alpibus altus
In freta sicaniæ porrectas terminat oras,
Hunc urbes circum populi gétes'q; frequentant,

Quos breuiter retegã nostro tibi carmine cũctos
Tyrrheni primum fortes, iuxta'q; pelasgi
Cyllenes quondam, propria qui sede relicta
Tyrrhenis socias petierunt nauibus arces.
Hos prope sunt omni superantes laude latini.
Quorũ per terram discurit in æquora thybris
Regius, irriguo dirimit qui gurgite romam,
Romã quæ genitrix regum dominatur in orbem.
Post hos pingue solum sequitur campania diues.
Hic ubi parthenopes domus est castissima, frugũ
Fertilis. hanc pontus propriis exceperat undis,
Ad noton est longe supra sirenida rupem
Peucentis silari gurges spectabile flumen.
Hunc habitant prope lucani bruti'q; coloni
Ad leucopetram longissima rura tenentes.
Hinc est ad boream zephyri quæ summa uocatur,
Sub quã sunt locri celeres, qui tempore prisco
Illuc reginam propriam uenere secuti.
Ausoniãq; tenet, qua currit flumen halecis.
Moenia cernuntur metaponti deinde, crotonq;
Quam pulcher gratã præterfluit æsarus urbem.
Vlterius pergens hinc templa lacinia cernes,
Post hæc est sybaris, periit quæ numinis ira
Præponens hominum tumulos cælestibus aris.
Ponere qui priscis ausi certamina soli,
Samnitis medio complectitur itala tellus
In gremio, marsosq; simul. tunc deinde tarentum
Tangitur æquoribus, quod muniuere lacones.
Continuo calabræ telluris rura sequuntur,

« Vsq; hyrii summam se tendit iapigis ora;
Qua salis adriaci trahitur uastissimus æstus,
Atq; sinum penetrans aquileium colligit undas,
Alta tegestræon postremæ mœnia terræ,
Qua sinus ionius finitur gurgite lasso,
Hi sunt ausoniæ populi gentesq; potentes.
Flexilis hinc pontus conuertens uergit ad ortus
Atq; liburnorum terras hyllis'q; feroces.
Bulimeon pariter præstringens littora currit.
Et uenit illyrias late porrectus ad arces.
Quas tollunt montes excelsa ceraunia summas.
Cernitur hic tumulus qui cadmi dicitur esse,
« Harmoniæq; simul, nãq; hic serpentibus illi
Corpora post tempus longum mutasse feruntur
In senio.postquam patriam thebasq; relinquunt,
« Hinc illos aliud posuerunt numina monstrum
Nãq; duo tumuli concurrunt peste futura.
Significant quotiens sæuissima damna colonis.
Hæc regio fontem mirandæ concipit undæ
Quem merito ueteres dixerunt nomine sacrum,
Nam gelidus superat cunctarũ frigus aquarum,
Accensasq; faces si quis prope duxerit undam
Extinguit flammas,recipit sed rursus easdem,
Admoueat dextra cum extinctam lãpada fonti.
« Sed supra thracen,quaq; oricon accipit austros,
Principium terræ doctissima græcia sumit,
« Ascendens multum, geminatoq; æquore cincta
« Aegæo siculo'q;. mouent qua flamina uenti
« Diuersi,siculum zephyrus tenet,eurus ad altum

Aegeum, sequitur pelopis post insula lata
Consimilis folio platani quod muris acutam
Aequiparat caudam. cuius iacet isthmos imago
Hellados ad boream sibimet confinia iungens.
Latior at tellus folium, ceu flexile circum
« Cingitur æquoribus. zephyrūq; triphyllidis arua
Excipiunt, per quam descendit flumine pulchro
« Alpheus, qui meseni discinditur undis
Eurotæ, terris ambo nascuntur aseis.
« Hic tamen eleos, at diuidit ille laconas.
Hic mediis habitant latæ telluris in aruis
« Arcades apidanees sub scopulos erimanthi
« Qua melas atq; crathis fluuii, qua currit iaon
« Tenditur atq; uetus qua longo gurgite ladon.
Hic merulos perhibent albos mirabile dictu,
Hic nasci linum, qui tacto accensus ab igni
Extingui nequitur, quem graii nomine uero
« Asbestum memorant, ferri nitet ille colore.
Iuxta est argiuum tellus pariter'q; laconum.
« Ortus argiui, uerguntq; lacones ad austros.
Aequoribus geminis isthmos pulsatur utrinq;
Hoc ephyren cōtra ē, zephyrus sed uerberat illud
« Eurus in imensum qua mergitur unda profundū
« Nomine quam danai dixere saronida prisco.
Attica sed tellus post isthmon solis ad ortum est.
Hinc orithyiam boreas rapuisse puellam
Traditur. hic ilissos aquis deuoluitur amnis.
« Boætum sequitur finis, qua dicitur unda
Esse potestatis diuersæ. nāq; duobus

Fluminibus uertit ueruecum lana colorem,
Hoc fulcat niueas, hoc albat gurgite nigras.
« Locridis inde solum sequitur regionis, et ora
« Tessalis, et tellus macedum cum mœnibus altis
Sub cuius scopulos tangentes uertice cælum
« Speluncæ ueteris seruant insignia cladis,
Finibus in mediis terrarum, nãq; uidentur
« Ostrea muricibus siccata latentibus esse,
Diluuium latebras dederat quod piscibus illas.
Concipit et parit hic naturæ munere gemmam,
Quam pæaniten perhibent, prægnantibus ista
Auxilium confert facilis releuamine partus.
Cernitur hinc niueas attollens uertice rupes
Aemus threicius, quem contra tenditur agris
Ad zephyrum regio dodones lata feracis
Ad cuius notias partes sub rupe aracynthi
« Aetolæ gentis sunt belli laude potentis
Campi, quos medios acheloia persecat unda,
Et mare trinacrium perrumpit echinidas intra
Regna cephallenæ prope sunt sapientis Vlyssi
« Ista galactiten ripis ostendit in altis
Vberibus prodest, necnon infantibus idem,
Et si quis terat hunc, albescit lacte liquescens.
« Hunc fluuium iuxta præclaros solis ad ortus
« Phocis ad arctoos uentos extenditur ingens
Donec contingat calida hostia thermopylarum
Sub iuga parnassi cephissos gurgite magno
Quam mediã dirimit. descẽdens murmure uasto
Qua tẽplum phœbi memorabile, delphica sedes.

NVnc magno nobis sunt insulæ ore canendæ,
Quas homines toto dispersas æquore cernunt.
Est igitur ponto tellus circũflua prima
Cui nomen gadis, stelas hæc herculis inter
A tyriis colitur cotinusa uocata uetustis.
Continuoq; iacent gymnasiæ, has balearas
Romani memorãt, hinc frangitur æquore ebusos
Sardiniæ, postquam pelago circũflua tellus
Fontibus e liquidis. præbet miracula mundo,
Quod sanant ægros, pãdunt damnantq; nefando
Periuros furto, quos tacto flumine cæcant.
Post quam non longe cernuntur littora cyrni,
Corsida quam pariter geminato nomine dicunt,
Hanc solã perhibent catochiten gignere terram,
Corporibus lapis hic, ceu glutine tectus, adhæret.
Nulla tamen tellus altissima robora sylua
Sic habili generat, dehinc rupes æolidarum,
Quas septẽ numero phibent cognomine plotas,
Quippe uiam ratibus pelago dant undiq; uasto,
Trinacriæ post hos moles distenditur ampla
Cardinibus ternis, laterum quam terminat actus
Procurrens pachyno longe claustrisq; pelori
Exterrensq; rates lilybæi cautibus aspris,
Eminet ad zephyrũ lilybe, pachynusq; sub ortum
Aspicit ausoniam, boreæq; pelorus ad axes,
Qua mare uix superãt, haud æquũ mille periclis
Angustum rapido quod frangit gurgite saxa.
Traditur hic pelagi diruptas uiribus olim
Excepisse fretum terras cogente ruina.

Plurima sunt istic rotum memoranda per orbem.
Dianæ fons est camerina gignitur unda,
Quē si quis manibus nō castis hauserit unquam
Lætifico tristis non miscet pocula baccho.
Hæc eadem montem mirandam sustinet ætnam,
Vertice qui summo rigida niue temperat ignem
Nec superat flammæ frigus, nec frigora flammas.
At salis hic agragas miracula possidet unus
Naturas in quo proprias mutare uidetur
Ignis et unda, salem nāq; illum soluere flamma.
Vnda solet crepitus illi coniuncta mouere.
Hic et halesinus fons est mitissimus undis
Tibia quem extollit cantu saltare putatur
Musicus et ripis lætans excurrere plenis.
Cernitur egregius lapis hic, cui nomen Achates,
Hoc dederat fluuius, cuius generatur ad undas
Hanc simulacra uides uenis ostendere gemmam.
Aequoris ad siculi quod uastis funditur undis
Ad noton est pontus libyæ, syrtis'q; uadosa
Maior, at ulterius si pergas, cerne minorem
Occiduam iuxta quam meninx insula fulget,
Et cercina simul libyca statione patentes
Adria quas penetrat, uenias si parte sinistra
Atq; legas calabrum littus, tunc insula magni
Ostendit sese diomedis nomine dicta,
Quo profugus quondam uictor concesserat ille
Coniugis incestæ per fraudes ægialiæ.
Ionium pergens absirtidas æquor ad ortus
Circuit, has olim colchi tenuere feroces.

Lassi dum frustra medeæ furta sequuntur.
« Continuo post hasce libyrnidas aspicis altas.
Ad notias partes, hinc sæua ceraunia nautis,
Insulæ ambraciæ contra cernuntur in alto.
Et corcyra potens. ithaces atq; aspera tellus
Et quas oblimat riuis acheloius amnis.
Flumine torrenti præcelsam chalcida linquens
« Sed multæ amnissi boreæ sub parte uidentur
« Aegila'q;, inde cythera, calabria dura colonis
« Ad notias uergit sed carpathus, hac prope crete
« Pinguis et umbrosis extendens collibus idam,
Ante ortus solis perhibent quam fulgere sole.
« Gignitur hic alimos, quā si quis mordeat herbā;
Compescit damnum'q; famis rabiem'q; diurnam.
« At rhodos ægyptum contra iacet insula diues,
« Nubila ab hac nūq̄ uerterunt lumina solis,
« Nam purus caræ potitur telluris. ad ortus
« Posthac sunt ternæ circa pātateide summa;
« Fama chelidonias celebrat quas nomine terras
« Suniados contra qua summum rupis. abantas
« Supra sunt salamis, nec non ægina. Sed ortus
« Cernentem cyprum pontus pamphilius ambit,
« Nec procul est arados phœnices æquore cincta.
Aegei uero diuersis partibus alti.
« Ad fauces arctas multæ sunt, sestos abydos
« Confines asiæ dextra, europesq; sinistra,
« Ad boream quæ se pertendunt ordine longo.
Europes macris contingit abantias oram,
Et celsam scyrus peparethus, sacra'q; lemnos.

Fertilis atq; thasos. simul imbros, post corybantũ
Mœnibus antiquis samothracia cernitur alta.
« Ast aliæ partem, qua tangunt æquora primam
Delon circũdant, has dicunt cycladas esse.
« Continuo sporadas ceu stellas aspicis almas.
« Ionidasq; simul, quas inter caunus et altæ
Sunt samus atq; chius celebratæ nomine claro.
Aeolicæ post, et lesbus Tenedusq; sequuntur
Et sinus inde Melas helles prorumpit in æquor,
Păditur hinc pelagus, tumidaq; propõtide feruet
Ad boream, saxisq; uiget proconesus in illa
« Est etiam leuis euxini in partibus una,
Quã λευκὴν perhibẽt. aduersa borysthenis amnis,
Pascit aues quoniam multas candore niuali.
Hic animas perhibent heroum laude potentes
Degere securas uirtutis munere pulchro.
Cimmerium recta, sed si quis bosporon ibit,
Cernitur hinc dextra uastæ mæotidis unda
Insula mole grauis trans alopecea lata.
Postquam phænagoren, hermonassamq; nepotes.
Egregiæ quondam coluerunt gentis ionum
Insulæ hæ celebres pelagi sunt nomine claro.
Ast alias refluum circundat tethyos æquor,
Quarum demonstrem positum regionis ad oras.
« Aethiopes habitant erythiam pectore iusti
« Atlantem iuxta longæui scilicet illos
« Macrobios græci dixerunt, finibus olim
« Venit hyperboreis quæ gens post fata perempti
Geryonis, domuit quem uirtus herculis ingens.

Sed summam contra sacrum cognominè, dicunt
Quam caput europæ, sunt stanni pondere plenæ
Hesperides, populus tenuit quas fortis iberi.
Ast aliæ oceani iuxta boreetidas actas
Sunt geminæ rheni'q; britannides hostia cernūt.
Hic etenim lasso perrumpit tethya cursu.
Has tamē haud habeat spatio superare per orbē
Insula, perfulget nigro splendore gagates,
Hic lapis ardescens haustu perfusus aquarum,
Ast oleo perdens flammas, mirabile uisu.
Attritus rapit hic teneras ceu succina frondes.
Nesiadum spatio nec distant littora longo
In quibus uxores amnitum bacchica sacra
Concelebrant, hederæ foliis tectæ'q; corymbis,
Non sic bistonides absinthi ad flumina Thraces
Exertis celebrant clamoribus εἰραφιώτην,
Non sic, præerupto, qua currit gurgite ganges,
Indi solemnes epulas peragunt dionyso.
Oceani tranans hic nauibus æquor apertum
Ad thylen uenies, quæ nocte die'q; relucet
Titanis radiis, cum curru scandit ad axes
Signiferi boreas succendens lampade partes,
At nauem pelago flectenti aquilonis ab oris
Ad solem calido referentem lumen ab ortu
Aurea spectetur tibi pinguibus insula glebis.
Hinc tepidos prorā conuertens nauis ad austros
Taprobanē uéiet. generat quæ magna elephātes,
Per fines asiæ, iacet hæc sub sydere cancri
Littoribus cuius saliunt densissima cete,

Quæ pascit uastum mare rubrum,mõtibus æquã
Tenditur horribilis,quorũ per terga per harmos
Spina ferens cladem,fatum'q; sub ore feroci,
Quippe solent pariter nauem sorbere uirosq;
Nã mala tã pelagus quã terra merentibus offert.
« Vlterius pergas si post carmanida summam
Ogyris occurrat,qua dicitur esse sepulchrum
Regis erythræi,dederat qui nomina ponto.
Persicus inde sinus penetratur,et icaron offert
Insula,quæ fertur nimium placare dianam.
Tot sunt ingentes quas cingit tethyos unda
Insulæ,ast aliæ diuersis partibus orbis
Dispersæ plures, fama latuere minores
Auris difficiles nautis uel portubus aptæ,
Quarũ nõ facile est mihi promere nomina uersu.
ASt asiæ fines amborum linea monstrat
« Et formam contra positarum in imagine coni.
Paulatim trahitur tamen hæc orientis ad oras,
« Oceanus stelas bacchi qua tangere fertur
Finibus indorum postremis, gurgite torrens
Qua ganges liquido nyssæos irrigat agros,
Non tamen est spacio similis telluris apertæ
Scilicet ambabus penetrabilis unus in illis
« Finditur ocerni sinus,et disterminat ambas.
« Ast asiæ gremio triplex mare confluit undis
Hircanum pariter persum simul atq; sabæum
« Hæc noton,at boreos hircanum uergit ad axes.
Gurgitis euxini uicinum multa uirorum
Milia,quod circum degunt per littora ponti.

Amborum medius campis discernitur isthmos.
Ast asiam qui mons excelsus diuidit omnem
Incipit a mediis terræ pamphylidis oris,
Et longis sese spatiis producit ad indos,
Nunc obliqua means, nunc recto limite currens
Vertice quē toruo perhibēt cognomine taurum,
Cornua nam summus scopulis imitatur acutis
Multifidusq; suos huc colles spargit et illuc.
Ex hoc innumeri descendunt fontibus amnes
In partes euri zephyri boreæq; uel austri.
Quis memorare queat fluuiorum nomina cūcta?
Non tamen est unum montis cognomen ubiq;
Sed uarii flexus uariantur nomine multo.
Singula sed propriis sunt nomina nota colonis.
Nunc igitur gentes illum populosq; tenentis
Qui celebres memorem: sed fælix numen adesto.
Mæotæ primi tangunt mæotidis undas.
Sauromatæq; truces gēs aspera martis in arm
Sanguis amazonidum fortis quos protuli ...lim.
Sauromatis mixtæ quæ thermodonte ...icto
Ingentes genuere uiros, belloq; p...entes,
Innumeras habitant qui sylua gurgite uasto,
Inter quas danais mæotidi ... intima pulsat
Europen fluuio dirime...s, asiamq; reflexo.
Europen zephyris ... iam sub partibus ortus
Caucasiis exit ... uius fons montibus altis
Murmure cum uasto scythiæ per plana refusus.
Hunc tamen immenso torrentem flumine uertit
In glaciem boreas horrendo flamine sæuus.

Heu miseros homines. habitant qui finibus illis
Aere damnati tristi, nimioq; rigore,
Quo pereunt pecudes pariter populiq; uirorum
Ni propere linquant sua rura furentibus euris
Hi tanain habitāt fluuium prope sauromatarum
Cui sunt uicini sindi quoq; cimeriiq;
Post hos cercetii, iuxta quos axenus altis
Fluctuat æquoribus, necnon oretæq; feroces
Et qui troianæ post proelia gentis achæi
Ascalaphi regis, uictricia signa sequentes
Dispulsi uentis istas uenere sub oras.
Post hos eniochi genuit quos græcia tellus
Et zygii iuxta uiuunt regione sub una
Intima sed ponti post fines tyndaridarum
Aegypto missi colchi tenuere coloni,
Caucasii montis prope collem et caspia ponti
Littora, qua celeres descendunt phasidos undæ,
Circæosq; secant campos, atq; æquora ponti,
Nascitur armenii fluuius qui uertice montis,
Ad cuius partes boreas et solis ad ortus
Euxinum diuimens, et caspia littora late.
Diffusus spatium per longum panditur isthmos,
Quem iuxta terras habitant orientis iberes,
Pyrrhenes quondam celso qui monte relicto
Huc aduenerunt hyrcanis bella ferentes.
Hic camaritarum gens est charissima baccho,
Fluctibus hanc propter persæuit caspius æstus.
Vndiq; quem tereti concludit margine tellus.
Sed mare non ualeat tribus illud mensibus ulla

Scilicet immensum, nauis transire profundo.
Non tamen exacuit pars una sub axibus æquor
Qua tractim refugæ miscetur tethyos undæ,
Multa quidem generat uiuis miracula rerum,
Gignit enim egregiam crystalli põdere gẽmam,
Atq; malos lemures quod pellit munus iaspis
Nocturni manes fugitant quem mẽbra tuentem.
Hoc igitur pelagus quæ gentes undiq; cingunt
Incipiens numerem primis aquilonis ab oris,
Quæ uergũt zephyro, q̃s caspia littora claudũt.
Primi sunt scythiæ populi saturnia iuxta
Aequora uiuentes, hyrcaniq; hostia ponti,
Quos supra grypes ditissima rura smaragdo,
Qualem non alius terrarum possidet orbis,
Atq; aurum sibimet defendunt pondere puro
Omnia sed duri superans audacia lucri,
Aduersus uolucres heu cõmouet arma uirorum,
Prœlia nam faciunt arimaspi grypibus hostes,
Hic et crystalli pellucet maxima moles.
Hinc Vnnus sequitur,post fortis caspia proles.
Hinc sunt albani bellaces marte feroci,
Vnde canes nati superant genus omne ferarum,
Magnus Alexander missum sibi uiderat inde
Victorem Barri q; canem, rabidi q; leonis.
Post hos calcantes durissima rura cadusi
Et prope sunt mardi, sequiturq; hyrcania plebes,
Hinc apyri, per quos mardus deuoluitur amnis
Dercebius bibit hũc præter bactrusq; fluentem,
Per quos hyrcanum currens descendit in æquor

Sed bactri mediis habitant telluris in aruis
Parnessum late prope montem rura tenentes.
Dercebii uero sub caspia littora uergunt.
Post hos massagetæ,trās flumen araxis ad ortum
Hospitibus sæui cunctis belloq; feroces,
Non bacchi donum,cereris nec munera norunt,
Sed lac cōmixtum potant cum sanguine equino.
Hos iuxta boream uergit chorasmia proles
Sugdias hanc sequitur, rapidus quā diuidit oxus
E modum montem,qui linquens caspida rumpit.
Inde sacæ nimium certis gens mira sagittis
Flumen iaxarrem iuxta quibus arua coluntur.
Et tochari,phruriq; et proles barbara serum
Illis nulla boum pecoris nec pascua cura.
Vestibus utuntur,texunt quas floribus ipsis
Quos tenuant lectos discretis finibus illi.
Ast alia scythiæ gens est externa per arua
Quos prope sunt tristes uentis et frigore terræ
Nāq; niues semper pulsant has grandine mixtæ,
Caspius his populis lustratur pontus et oris.
Aspice post colchos nunc,et post phasidis undas
Occasum uersus populos in littore ponti
Euxini,damus hos usq; ad calcedonis ora,
Bosporus angustat scopulis quæ thracius urgens
Byzares primi quos iuxta terra bechirum.
Macrones post hos pariter, phylíresq; sequūtur.
Mossyniq;,domos præbent quis lignea tecta
Turribus arboreis habitantes unde uocantur,
Hinc pecorum est diues nimirum gēs tibarenum.

Hic prope sunt chalybes durissima rura colêres,
Quos labor exercet sæuus, ferriq; metalla.
Vicinos istis campos, terramq; patentem
Assyrii complent populi, qua gurgite uasto
Inter amazonidas thermodon martius amnis
Armenium linquens mōtem descendit in æquor
Huc quondam asopi deuenit alumna synope,
Ex qua cognomen cæperunt mœnia clara.
Illius fluuii rigidas prope frigore ripas
Inueniês lapidem crystalli pondere puro
Consimilemq; gelu, necnon splendore nitenti,
Gemma micans illic perlucet iaspidis albæ.
Iris continuo liquidus percurrit in æquor.
Post halys est fluuius, boreæ qui currit in oras
Atq; carambidis irrumpit prope littora pōtum,
Armeniis primas qui montibus accipit undas.
Paphlagones post hos, mariandyniq; sequuntur,
Bithyniq; uiri pinguissima rura colentes,
Qua rhebas pulcher gratissima flumina uoluit
Rhebas qui rapidi decurrit ad hostia ponti.
Nam prius exposita scythicæ sunt semina gentis.
Nunc asiæ regio contingens littora nobis
Dicatur, partes calidas decurrit ad austri
Atque hellespontum transit, syriæque recessus
Poscit et arabiam, quæ florent ubere terræ.
Sunt chalcedonii primi post hostia ponti
Mœnia byzanti qui cernunt optima contra
Romanisque pie regnis dominantia mundo.
Bebrycii post hos, et mysia montibus alta,

Qua Cius egregia decurrens murmurat unda,
Qua nymphas comitē perhibēt rapuisse poteris
Alcidæ puerum, tristissima fata gementis.
Hinc hellespontum pertenditur angulus ingens
Qua breuior phrygiæ pars est, nam latior intus
Sangarii ripis fluuii uicina rapacis,
Tenditur hæc potius titanis pinguis ad ortus,
Altera ad occasus altæ sub montibus idæ,
Altera quæ cecidit præclaro nomine terra,
Ad xanthi liquidas, necnon simoentis ad undas,
Post hæc æoliæ tellus prætenditur oræ
Fluctibus ægæi primis quæ tunditur alti,
Inde tenet terras pelagus prope sanguis ionum
Per quas mæander pinguis descendit in æquor
Inter miletum currens, latam'q; prienem.
Ad latus istorum boreum sunt mœnia clara
Vrbs ephesus, claudit quam grato littore pontus.
Post has meoniæ tellus, quæ uergit ad ortus,
« Et Tmoli colles fluuius quibus aurifer exit
« Pactolus, cuius prope ripas tempore uerno
Si sedeas, dulci capiaris pectora cantu
« Cygnorum, pascunt quos herbæ flumina circum,
Nam florent asiæ per campos plurima prata,
Sed magis ad fluuium mæandri gurgite miti
Quem mixta uoluens se, murmurat unda caystri,
Post hos sunt lycii, quos xanthus diuidit amnis,
Ad mare uergentes, qui tauri cornua cernunt,
Vsq; ad pāphylios, perhibēt quē nomine cragum
Illic aspicies aspendum, mœnia cuius

Eurymedon amnis radit uicina profundo.
« Continuo'q; iacent aliæ pamphylides urbes
« Corycus pergeq; calens, et celsa phaselis.
Hos supra mediis habitant telluris in aruis,
Ad partes ortus gens dura lycaones armis,
Post hos pisidum pinguissima rura coluntur
« Termessus, lyrbe, necnon clarissima Selge
Gentis amyclææ pulcherrima mœnia quondam
Hinc sinus est lõgus cilicum, qui uergit ad ortus,
Euxini penetrans uicinas æquoris oras
Hunc asiæ perhibent angustis partibus esse,
Cui tamen immenso fluuii se gurgite miscent
Per longum pyramus spatium pinarus'q; uoluti,
Flexilis et cidnus dirimit qui flumine tarson.
« Cui posuit nomen audatia Bellerophontis,
« Quando meduseũ ualuit frenare caballum,
« Atq; in equo uolucri per sublimem aera ferri.
Hinc asiæ cilicum sunt celsis mœnibus urbes
Lyrnesus malos'q; simul uicina profundo,
Atq; soli medio terrarum fine locati,
Cõmagêna dehinc regio, syriæ'q; sequuntur
Vrbes dispositæ per longi littora flexus.
Nam casii montis qua prominet ora per æquor
Vergit in occasus diffusis tractibus unda.
Nunc reliquas asiæ partes tibi carmine pandam
Quadrati lateris qua clauditur undiq; forma
Et spatiis campos longis protendit in ortum
Scis et enim memorasse tibi, q; collibus altis
Per totam mediis mons ingens tenditur actu

Quod fines asiæ nigros producit ad indos,
Hoc esto laterum boreum tibi nilus ad oras
Hesperies finit, sed tethys solis ab ortu
Indica cōcludit, rubrum mare terminat austrum.
Aspice nunc igitur dum finem uersibus ortus
Perueniō retegens tibi ueris omnia rebus.
Incipiens syriæ terris, qua parte reliqui
Quæ pelagus supra sub solem uergit ad austros,
Vrbibus et multis habitatur nomine prisco.
« Quæ caua uulgatur, quam κοίλην nomine græco
« Dixerunt ueteres, media est qua collibus altis.
Ast humilem libanus claudit protētus in ortum
Occasum'q; petens casius, multisq; uirorum
Incolitur populis locupletibus alma diremptis.
Nāq; alii mediis habitant telluris in aruis
« Hos syrios proprie perhibent, sed littora iuxta
Phœnices uiuunt ueteri cognomine dicti.
Quos misit quondā mare rubrū laudibus auctos
Chaldæo nimium decoratam sanguine gentem,
Arcanis'q; dei celebratam legibus unam,
Quod pelagus primi tentantes nauibus altis
Disiunctas gentes docuerunt iungere mercem
Et primi stellis numeros nomenq; dedere,
Atq; oculis (mirum) uoces sentire figuris.
« Hi muros iopes, gazamq; et elaida complent,
« Antiquam'q; tyrum, beryti et mœnia gratæ
« Vicinamq; mari byblim, sidona'q; pulchram
Quam iuxta liquido bostrenus gurgite currit
« Et pinguem tripolim, necnon orthosida, sacram

Laodicen pariter positam prope littus amœnum,
Et posidi turres et daphnes optima tempe,
Hic etiam antiochus nomen dedit antiocheæ
Terrarum mediis apameæ mœnia claræ
Ad cuius partes eoas currit orontes.
Antiochi medius dirimit qui gurgite regna,
Hæc omnis pinguis tellus est ubere læta,
Arboribus pariter, pecoriq́ꝫ et cōmoda uiti,
Ad cuius fines ueniens, quos terminat auster
Arrabii cernes extremi littora ponti,
Qui syriam medius disterminat, arabiamq́ꝫ,
Et tangit uergens orientem uersus elanos.
Diues arabs post quos latissima possidet arua
Quæ protenta diu cinguntur ab æquore persico
Arrabioq́ꝫ, ferit zephyrus quod flamine sæuo,
Persica nam flatus æoi littora turbant,
Ora sed hæc austro tendit subiecta per ortus
Fluctibus oceani pulsatur et undiqꝫ rubri.
Hanc quoqꝫ describam tenui ratione recensens,
Pascit nam populos felices diuite terra,
Floribus et uariis miracula præbet odoris.
Nāqꝫ thyo, myrrhaqꝫ uiget cum turis odore
Et casia, necnon et cannæ dulcis odore.
Cinama præterea iucundæ naribus auræ
Fertilis hæc generat tellus, auriq́ꝫ metalla,
Vestibus auratis quare gens utitur illa.
His pueros seruans molochites splendet harenis,
Androdamasqꝫ lapis compescens pectoris iras.
Sed libani montis sunt post decliuia primi

Fœlices opibus nabatæi nomine dicti.
Chalbasii post hos atq; agrees, inde propinquat
Chatramis, atq; sacæ contra sunt persidis æquor
Minnæiq; maris prope rubri littora uiuunt.
Atq; sabæ post hos. necnon habitant cletabeni,
Arrabiæ populi celebres hi nomine claro.
Sunt tamen et plures alii, nam maxima tellus
Trans istam zephyri sub partes degit erembum
Speluncis, genus infœlix et rebus egenum
Qui solis radiis nigrescunt corpus adusti
Dispersi'q; dolent lustrantes more ferarum.
Non arabis similes opulentis, scilicet æqua
Omnibus esse potest nũquam fortuna bonorum.
post libani montis populi sunt solis ad ortus
Alterius syriæ, quæ tendit adusq; synopen,
Cappadoces mediis habitant in finibus. huius
Terminus assyrios, sed claudit ponticus ille
Thermodon, pelagi qua pulsat gurgite fluctus.
Cuius ab eoo decurrit limite uastis
Viribus euphrates descendens montibus aspris
Armeniæ, longusq; noton pertendit, et inde
Ad solem flexus babylonis diuidit urbem,
Littora deinde ruens perrumpit persidis undæ
Extrema fluuii sub parte teredona radens.
Huius ad auroram ripis deuoluitur altis
Tigris. aqua superãt quem flumine nulla rapaci,
Sed tantum superat, quantũ uix septimus ortus
Conficiat pedibus spatii properantibus ire.
Atq; lacum medius thonites intrat, et exit,

Nec uiolatur aqua, quāuis penetrabilis illa,
Ocyor atq; uadis emergens cedit amaris.
Hoc tamen omne solū fluuius quod cingit uterq;
Indigenæ populi pro re dixere medamnem,
Quod medias amnes has terras flumine cingunt
Agricolis pariter pastoribus atq; feracem,
Vbere nam læto florenti semina cuncta
Herbarūq; thoris et gramina læta uirescunt,
Et uariis rami complentur fructibus alti,
Gens quoq; præfulget claris in laudibus illa
Nam peperit multos celsa uirtute potentes
« Atq; adeo similes dis immortalibus illos,
« Quā iuxta armenii pugnant aquilonis ad axes,
« Et fortes prope quos sæuit mauors, matieni.
Quos prope cōcludunt euphraten collibus altis
Montes diuitiis pariter belloq; potentes,
Ad partes austri babylon, quam mœnibus olim
Mirandis posuit, firmis'q; semyramis urbem,
« Cuius in arce domum splendentem fecerat auro,
Quam simul argentum uarie decorauit, ebur'q;.
Hoc quoq; pingue solum palmarum diuite sylua,
Quod fert berylli munus pretiosius auro
Berylli lapidem liquidum, glauci'q; coloris,
« Per loca quæ prorsus penetrant ophietida petrā
« At supra babylona uides aquilonis ad oras,
« Cissos, messabatas'q;, chalonitas'q; feroces,
Armenios montes si linquens ibis ad ortus
Medica noscetur tibi tellus, cuius ad axes
« Geri sunt, mardi'q; uiri simul atropateni,

Ad notōn inclinant medorum rura tenentes.
Medea hinc fugiens dederat cognomina terræ,
Hinc medi uarios usus nouere ueneni,
Quorum per multas spatium diffunditur oras.
Hæc generat narcissiten oriente sub ipso,
Qui lapis est fuscus,complent hanc undiq; syluæ
Inter quas homines pecuaria ditia pascunt.
Caspiadas tangunt portas qui solis ab ortu,
Rupibus hæ celsis asiæ sunt claustra potentis.
Qua uia sub boreā duplex se scindit, et austrum;
Hæc regio persas,hyrcanos ducit at illa,
Sub colles imos habitant post caspia claustra
Martia gens parthi telis arcu'q; potentes,
Viuere qui spoliis gaudent raptu'q; nefando,
« Qua propter bellis homines uexantur in orbē,
Atq; optata perit multo pax sanguine mundi.
Post hos est persis circundata montibus altis
Assiduis florens regnis et diuite censu.
Ex quo perdomuit lydorum mœnia sardis,
Cingitur excelsis hæc undiq; collibus omnis
Aduergens austros post caspia claustra petens'q;
Quod pprio pelagus celebrat cognomine latū,
Atq; tripartitis habitatur finibus illa.
Nāq; colunt alii rigidæ sub partibus arcti
Terras quas medi nemorosis montibus umbrant,
Ast alii mediæ uiuunt regionis in aruis
Littora postremi tangunt australia persæ
Prima parte sabæ,mediis'q; pasargada, post hunc
« Tascorum telis habitat gens fortis et arcu.

Quiq; tenent populi diuisos persidis agros,
Amnibus hæc multis recreatur et ubere pigui
« Hinc coros imensus profunditur, inde choaspes
« Fonte cadens indo, qui stringit gurgite susa,
In cuius ripis præclarus fulget Achates,
« Pondere cõsimilẽ quem proterit unda cylindris,
Fertilis hæc tellus fœcundis pascitur auris,
Nam uentis semper florescunt rura secundis,
Hæc eadem gemmis nimium decoratur honestis,
Quarum quis uarias uires, quia nomina dicat?
« Tecolithum memorem iusto cognomine dictum
Qui lapides renum tritus potus'q; resoluit.
« Myrrhitenq; bonum nardi cum reddat odorem,
Hic est ætites, sonitum cui spiritus addit
« Arcanum crepitans prægnantibus utilis ægris,
« Necnon pyrrhites, digitos qui strictus adurit
Gemmaq; quæ radios emittit candida solis
Atq; selenites launaris imagine lucis,
Quod decus et minuit proprii splẽdoris et auget
Respice nunc reliquas asiæ sub finibus oras,
Persidis ad pontum carmani solis ab ortu
Littora pars habitant, mediæ pars limina terræ.
Gedrosi post hos tendunt orientis ad ignem
Oceanum iuxta radiis propioribus, inde
Est scythiæ telus australis flumen ad indum,
Qui ponto rapidus rubro contrarius exit.
Gurgite nam celeri rectus decurrit ad austrum,
Caucasiis oriens primum de montibus altis,
« Diuidua cuius patalene cingitur unda,

Separat inumeras et uasto gurgite gentes,
Ad partes rapidi qua uergunt lumina solis
Oritas aribasq; simul liniq; arachotas
« Vtentes chlenis, atq; atraidas, simul omnes
« Parnasi montis sub celsa rupe arienos
« Nomine communi, qui terras ubere nullo
Florentes habitant, squallet nam sentibus aspris,
« Curalii lapidem qui rubrum littore carpunt
« Sapphiriq; decus nigri flaui'q; coloris
Saxorum cædunt uenis ac merce beati.
« Il quorum terras hinc tethyos æquora claudunt,
Quas primo titan ascendens lumine cernit
Vnde color populis niger est flagrantibus ortus,
Atq; gerunt similis hyacintho fronte capillos.
Effodiunt alii terras, auri'q; metallum,
Ast alii texunt tenuissima tegmina lini,
Vel dentes stringunt elephantis ab ore reuulsos,
Scrutantur ripis alii torrentibus imbri
Berylli gemmas glauci, nitidum'q; adamanta.
Atq; aura uiridi legitur, quæ splendet iaspis.
« Curaliiq; decus liquidi, gratiq; topazi,
« Purpureoq; Amethystos inest suffusa colore.
Diuitias magnas sic tellus illa ministrat.
Assiduis'q; rigant hanc totam fontibus amnes,
Arboribusq; uiget uariis, milio'q; frequenti,
Et pretio rubræ perfloret arundinis illa.
Hinc alii superant procero corpore tantum
« Insiliant ut more equitum, faciles elephantis,
Ast alii uiuunt sapienti pectore nudi,

Luminibusq; uident rectis mirabile ſolem,
Et radios oculis et ſacra mente retractant
Signa'q; concipiunt arcana luce futuri,
Pſittacus hic uiridi decoratus torque rubenti
Naſcitur, humanæ ſimulat qui uerbera linguæ.
Nunc age te fluuios, montes, formam'q; docebo
Ipſius terræ, populos gentes'q; beatas.
Marginibus ternis tellus hæc clauditur omnis
Obliquat'q; latus per cunctas linea partes,
Heſperios fines imanis terminat indus,
At notios pelagus concludit gurgite rubrum,
« Sed ganges ortus, at caucaſus excipit arcton.
Hanc homines habitant multi diteſq; colendam
Nominibus uariis diſcreti et finibus amplis.
« Dardanees ripas contingunt fluminis indi
Hic ubi præcipitem ſcopuli fundunt aceſinem
Huncq; capax claſſis uenientem uoluit hydaſpes
Tertius hos ſequitur ſplendenti gurgite cophes
Toxilus inter quos habitat cum gente ſabarum.
« Hinc ſcothri poſt hos ſunt. peucaleiq; feroces
Gangaridæq; truces, auri qua pondus honuſtum
« Deuolues, hypanis'q; trahit, rapidus'q; megarſus,
Quos capit emodo miſſos gangetica monte
Tellus, porrigitur quæ ad terræ colidis auſtros,
Oceani tangens pelagus ſub collibus altis
Quos uolucres metuunt celeri contingere pēna,
Vnde locis graii poſuerunt nomen Aornin,
« Hic uia quæ nomen celebrat Nyſſæa lyxi.
« Qui ſtelas dederat uictoria finibus illis.

Hic tylos est superans uastræ miracula terræ
Insula,nãq; uiret cunctis in partibus anni
Nec foliis nudat ramos auctunnus in illa.
Assidue'q; tenet flores genus arboris omne.
Hic fulget lymphata adamas qui pectora sanat.
Et prohibens miseris occulti damna ueneni,
Quem minime ualeat ferrum superare nec ignis,
Frangitur hircino maceratus sanguine tantum,
Sed tepido,fractis multis incudibus ante,
Hic iuxta positus Magnetem uiribus arcet
Occultus raptu ferri uel tractibus ante
Ad motum retrahit defendens robore miro.
Hic lychnis lucem simulat splendore lucernæ,
Hinc meruit nomen præclaro nomine dignum.
Tot sunt per terras uulgatæ nomine gentes,
Nam reliquas quæ mẽs ualeat mortalis in orbem
Dispersas numerare tibi sine numine magno?
Quod bene disposuit terras põti q; profundum,
Sideribus uariis decorans cælestia templa,
Et multis recreans uariisq; coloribus arua,
Munera per populos tribuens diuersa uirorum.
Sed uos terrarum tractus gaudete per æuum,
Et quæcũq; mari circundatur insula uasto,
Oceanusq; simul,necnon penetrabilis unda,
Quam gremio tellus sinuoso suscipit alma,
Et montes fluuii atq; lacus, quos continet orbis,
Nam pelagi partes percurri carmine uastas,
Et terræ pariter regiones finibus amplis,
Omnipotẽs pro quo genitor mihi præmia donet.

FINIS RHEMNII FANNII.

Ioãnes Maciochus Clariss. naturæ consulto
Ludouico Bonaciolo Sal.

Allũtur qui nihil existimãt in Dionysio Rhemnioq; inueniri,quod ad te pertineat.Quid.n.esse in bonis disciplinis potest, quod ad Ludouicum Bonaciolũ Clarissimũ nõ pertineat? Qui cũ in omnibus pedẽ nauiter promouerit. Arripuit tamẽ sibi quasi e philosophiæ sacrario peculiarẽ'q; fecit naturæ cõtẽplationẽ; et hæc licet nusq̃ se latius profusius'q;,q̃ in tota hac rerũ mole patefaciat,sunt tamen in Dionysio Rhemnioq; nonnulla, quæ neq; iniquus naturæ iudex ad eã ificietur attinere. Nã et aquarũ,herbarũ'q; ac gẽmarũ uires explicãt, et quibus obesse aut ꝓdesse possint ostẽdũt.Hic.n.legitur Adypsos q palmæ ægyptiæ fructus ẽ,sitim arcere,Alimos quæ in Creta nascitur, famẽ prohibere. E celtico eridano succinũ,qd illi Glessum uocãt,paleas frondesq; ptrahere. In mysia ex herba medica fieri oleum cuius flãmas alunt aquæ,puluis extinguit. Ex arboribus seres lanas depectere.In Arcadia nasci linũ asbestũ a natura sua nomen adeptum,quod minime igne absumatur,ob id a nostris uiuũ nũcupatũ, quo Regũ funebres tunicæ texebãtur,quo cõfectæ mappæ maculas ꝑdũt igni multo q̃ aqua cõmodius. Quin et asbestina tũica circũdata arbor surdis ictibus cædit.Ad tritõida i ægypto lapis heliotropius i labris æneis deiectus radios solis mutare sanguineo repercussũ,sep/tus extra'q; aquam splẽdorem aeris abiicere et auertere. Peaniten cuius nomẽ apud Solinũ corruptum est, gigni in macedonia circa Tyresiæ sepulchrũ,hũc pariẽtibus opi

tulari.Galactitem colore atrum in ripis acheloi fœminis nutrientibus illigatum fœcundare ubera.Catochitem in Corsica naturali lętore et quasi glutine admotas manus rapere et retinere quo ad ostendendum abditam naturæ uim Democritus utebatur, Achatem oculos recreare,siᵗim sedare, Gagatem in Britãnia aqua superfusa ardere. oleo restingui.Beryllũ sexangula spẽ uisum corrigere.Tecolithum quod nomen corruptũ est Plynio,uesicam leuare, calculos soluentem, unde nomen inuenit. Myrrhitem colore myrrhæ, nardi suauitate,parthis familiarem.Aetitem in nidis Aquilæ inuentum, alio lapide foetum cũ crepitu resonare, Pyrrhitem si compressius teneatur manũ adurere. Solis gẽmã cãdidam ad spetiẽ sideris in orbẽ fulgentes spargere radios. Selenitem ex candido trãslucere melleo fulgore imaginẽ lunæ continentẽ,reddereq́ꝫ eam in dies singulos crescẽtis minuentisq́ꝫ numero, Topatiũ in Arabia multo studio quæri unde nomen inuenit,nam troglodytarum lingua τοπάζειν quærendi significationẽ habet, Adamãtẽ uenena irrita facere,lymphatiões abigere,metus uanos expellere a mẽte, magneti ferrum extorquere. Coraliũ fruticẽ esse donec fuerit in aquarum profundis,tactu prope carnulento, Deinde ubi supra attollitur lapidescere, quicq̃d ex eo fit salutare a Zoroastre existimari,typhonibus et fulminibus repugnare excalfaciẽdi siccandi discutiendi humorem extenuãdi duricias molliẽdi uim habere, Sapphiros Medicas optimas,inutiles tamen omnes scalpturæ interuenientibus Crystallinis centris,Virere et sæpe translucere iaspidem etiam si uictus a multis, Antiquitatis tamen gloriã retinere. Amethystũ

ebrietatem arcere, Si lunæ nomen ac solis in eo scribatur, atq; ita collo suspendatur e capillis cynocephali uel hirũdinis plumis ueneficiis resistere, adeuntes reges cõciliare grandinem et pestes frugũ auertere. Molochiten Arabiæ et Persis frequentem contra infantium pericula resistere ingenita ui. Narcissitẽ lapidem fuscum in media uenis hederæ distingui. Androdamantem nitorem argẽti habere, putãt nomen positum ab eo quod impetus hominum et iracundias domet, Quod uero ad aquas pertinet. Ab his fons in Sardinia refertur qui arcessitos furti uel coarguit uel absoluit, Nã quisquis sacramento raptũ negat, oculos aqua perfundit, ubi periuriũ nõ est, clarius cernit, si perfidia abnuit detegitur facinus excitate et captus oculis ad missum tenebris fatetur. In Epiro fontẽ sacrũ sũmæ frigiditatis, si ardẽtem facem immergis, extinguere, si procul ac sine igne admoueas, suopte igenio inflãmare. In Boeotia flumen alterũ ouillo pecori uellus nigrum. Alterũ cãdidum reddere. E Diana flumine ad camarinã, nisi habitus pudice hauserit uinũ et aqua nõ cõmiscebitur in corpus unum. In balesina regione fontẽ alias quietũ et tranquillũ quõ siletur, si personẽt tibiæ exultabũdum ad cantum eleuari et quasi miretur dulcedinẽ uocis ultra margines intumescere, Salem agrigentinũ igni solui, liquore crepitare, ueluti torreaẽ. Quin et circa cyllenẽ merulas sũmi cãdoris uideri, quæ alibi nigræ sunt. Quod et Aristoteles in hist. animalium recensuit, Nec prætermissum ẽ in hercynio saltu aues gigni quarũ pẽnæ p obscurũ emicant, q̃uis densa admodum nocte, quibus ducibus homines loci illius nocturnum iter obeũt fulgore plumarum

uiam premonstrante. Harum uero obseruationū partim autor Dionysius quod et Eustathius in cōmentario comprobat, sed maiore ex parte Rhemnius q plurima quasi superpondium in traslatione addidit. Nos ne omnino ieiuna fieret hæc narratio profusius uberiusq; illa rettulimus ut qui hæc ad philosophum pertinere negant, q̄ fallantur intelligant, uel si eisdem quibus illi philosophum cancellis metiūtur, nos includamus. Cum tamen certum sit philosophiā diuinarū humanarūq; rerū sciētiam esse.

Quā definitionem nisi ab antiquis pridē accepissemus, nūc poteramus tuo exēplo conformare. Sed et reliqua iā perlege. Annotatiūculas.n. et Glossemata quædam in Cœlii tui immo uero nostri libro inuenta quod plena bonæ frugis uiderentur, addenda curauimus. Quæ si probaueris, me fecisse opæp̄tiū. putabo.

Bene uale dulce p̄sidiū meū.

Annotatiunculæ seu Glossemata e libro Cœlii excerpta quæ in margine legebantur.

Κεανοῖο.Oceanus terrã oẽm ambit aquas ĩmittẽs et excipiẽs quæcũq; terrã irrigãt, eũ patrem appellant rerũ qui ex humiditate constare omnia aliiq; suspicantur, a celeritate nomen nactus.ΓΑδειρα.Gadira punica lingua sepẽ significat.Ita.n.legẽda sunt Plynii uerba.hinc Gadir dicta ẽ quasi γῆς δείρη.i.terræ ceruix quã alii tartessũ,cotinusã alii nũcupauit ab oleastri ubertate si Eustathio credimus.Ita certe apud Ruffũ legẽdũ ẽ. ΑΜυκλαίοιο κανώβου.Canopus nauis Menelai gubernator post obitũ phrõtidis loco nomen dedit ibi sepultus.ΙΣθμὸς terrã iter duo maria angusta.hinc p metaphorã Aristoteli παρίσθμιον ea pars iuguli quã latini tõsillas uocãt. ΕΥξεῖνος antea ἄξενος,deinde mollitis gentiũ moribus uel certe ominis gratia euxinus.i.bene hospitalis.ΑΡιμασποὶ Arimaspi lingua scythica unoculi. Nã eorum uoce ἄριμα unũ.σποῦ oculũ dicũt. Herodotus in Melpomene ΠΕπηγότα τε κρόνιόν τε concretũ et saturniũ. Sic Ply.A thyle unius diei nauigatione mare concretũ a nõnullis croniũ appellatur ob hoc hecatæus amalchiũ quod significat cõgelatũ, lĩgua scythica apellauit. Philemon morimarusan hoc est mortuũ mare a cymbris uocari tradit .i.νεκρὸν,distinguũt hæc tamen alii.Ηῶον ἠὼς aurora q̃ peculiari epitheto ab Homero ῥοδοδάκτυλος dicit. ΚΑσπίη celebrãtur portæ caspiæ inter mõtiũ caspiorũ fauces octo miliũ passuũ itinere manu facto Hic olim mathridates fugiens delituit. ΥΡκανίη hyrcani gens asiatica, hostia oxi fluminis tenet,

immanitate sua,tygriũq; ac pãtherarũ qbus regio abun dat,feritate uix adeũda. ὦ Μοῦσαι.Plato ἀπὸ τοῦ μῶσαι qđ ē inqrere. Alii quasi ὁμοιούσας qđ uno oẽs nexu disciplinæ teneanť atq; ita fiat ἐγκύκλοπαιδία. alii a μυέω qđ ē initior dictas putauere.Varroni tres.Hesiodo noué. Aliis q̃tuor. Has antiqtas camenas olympiadas,pegasidas pieridas ar dalidas.libethridas helico niadas.Parnasidas.Pimpleadas Thespiadas.Aonidas.Ilissiadas.Pateidas.Ligyas.Mnemosy nidas.Castalidas.Hippocrẽidas corycidas Iouis filias uoca uit. ΣΤῆλαι. latini pilas,Sed et Ι ly. græca uoce utiť indiffe rẽter.In qua scriptæ sunt inqt stelæ lapideæ litteris inco gnitis ΗΡακλῆος.laborũ metas in Gaditano oceano fixit hercules.Calpin et abylã appellãt Geographi.Illũ Τειάστε ρον λέοντα uocauit lycophron.ΑΤλάντων atlãtes gẽs liby ca a duobus atlãtibus mõtibus dicta.Illic atlãtes et atarã tes esse scribit Rhianus, nũcupationibus rerum carẽr, et somnia nõ uidẽt,cuius rei in ꝓblematis causam q̃rimus, et in selectis plura. Stephanus et Herodotus. Λιγυστιάς li guria a ligysco phaethõtis filio iter Galliã Etruriã macrã et uarum flumen ab imis alpium iugis extenditur, eius caput Genua.ΚΥρνος quæ a nostris Corsica.ΣΑρδόνιος σαρ δὼ insula unde σαρδόνιος.σαρδῷος σαρδονικὸσ deriuatũ hæc a timeo sandaliotis ab effigũ soleæ,A myrsilio ichnusa de uestigii similitudine. ΓΟρτυνα, γόρτυν item dicta a Gorty heroe,Cretæ urbs prius larissa,mox cremnia,demum gor tys appellata. ΦΑῖσος iubet Stephanus in extrema accen tum addi quõ Cretæ urbẽ significamus alioqui propriũ est conditoris nomen nati e Rhopalo Herculis filio. Fuit alia φαῖσος in peloponeso phryxa prius nũcupata. ΚΡιοῦ

μίτωπον.frons Arietis ab effigie.Apud Solinũ Plynii Metaphraſten hæc dictio interuerſa.Pro ea.n.quõ de Gruibus loquitur falſo criũ et methapontũ ſubſtitutũ eſt.AΔρίας Adria urbs prope quã κόλπος ἀδρίας regio armentorũ fecũditate celebris,in qua et gallinas bis die parere putauerit.IΛλυρὶς αἶα.Illyria ab illyrio Cadmõis filio.ΔΑλματία Macedoniæ regio adriaticũ mare ſpectãs. ΣΥρτις dux Syrtes in ora libyæ traduntur,quas uadoſum et reciprocum mare inacceſſas facit.Cuius defectus et incremẽta dephẽdere haud promptũ eſt.ΣΑλμωνίδος de hac Ruffus,Rurſus ab idea ſalmonide porrigit æquor ſe geminũ. Nautæ phariũ dixere profundũ quod procul in Caſiæ uergit cõfinia cautis.De quo loco libentius memini quod luxatus reſtituat. KΑσσίο mons et urbs ægypti dicta a Caſo Cleomachi filio a quo et Iouis Caſii templum,hinc et caſiacas ueſtes uulgo dictas putãt. IΣσικὸς ἰσσὸς a qua ἰσσικὸς κόλπος,urbs inter Syriã et Ciliciã,ubi Alexãder Darium ſuperauit et ob id etiã Nicopolis appellata . KIλικίων Cilicia iuxta taurũ,Syriæ finitima a Cilice agenoris filio. XΕλιδονίων νήσων Chelidoniæ petræ duæ Corydela et Melãipea ΠΑταρνίδα urbs Lyciæ patara a Pataro Apollinis et Lyciæ Xanthi filio.Alexãder Salaciã puellã inquit ex ophionide ferentem Apollini ſacra.(Ea erant Bellaria) et lyras et arcus et ſagittas quibus infantes ludunt,in uia acquieuiſſe.Tum uas depoſitũ.i.paterã ingruens uẽtus in mare deiecit,deflentem puellã itaq; domũ reuertiſſe.At paterã in Lyciorũ cherrhoneſum delatã eſſe cui forte obuius q/dã e ſalacia exul bellaria omnia, quæ in ea erãt cremaſſe. ex eo cherrhõeſus ſacra Apollini, et ex uaſe.i.patara re/

gio patara dicta est. Interpraetatur autẽ paterã graece cistã. ΣΠοράδεσσιν post cycladas insulae sporades inter quas celebres icaros, samos, miconũ, melos, carpathusiã, lemnos. ΤΕνεδον tenedos una sporadum a Tenno Cyeni filio dicta, quasi Τέννου ἕδος. ΙΜβρον Insula Cabiris et Mercurio quem casmilũ uocant sacra, sic eã uocant beati. ΚΥανέας πέτρας saxa cõcurrentia ab aliis symplegades, ab aliis ob colorẽ cyaneae, planctae ab aliis quasi erraticae dictae, eas ueteres uiuas animatasq; putauerũt. ΚΑραμβις Corãbis promõtoriũ Asiae positũ aduersus criu metopũ quod est in Europa hic locus corruptus habet in Strabone lib. iii. ΜΗτέρα πόντου ob hoc Scythae moeotin Temerinda appellant. i. matrẽ maris. ΚΙμμέριοι Eustathius dictos putat quasi τὸν ἀέρι κειμένους. Nã ut inquit Homerus. κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε πόλις τε ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι. οὐδέ ποτ' αὐτοὺς ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν, ἀλλ' ἐπὶ νὺξ ὀλοὴ τέταται δειλοῖσι βροτοῖσι. ΕΡεμβῶν Erembi gens Arabiae, hos graeci inter τρωγλοδύτας. i. specuũ cauatores annumerãt, dicique putant ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν ἔραν βαίνειν, hoc est qd terrã subeãt. ΜΑυρουσίδος Mauritania quae et Maurusia, gens ingẽs Libyae, distinguũtur tamen a Stephano. ΝΟμάδων Numidae q et Nomades a permutãdis papilionibus mapalia sua hoc est domus plaustris circũferentes. ΜΑσσυσύλιοι καὶ μασυλεῖς Massaesylia regio Libyae uicina Mauritãiae Plynius Massaesylios in Tingitania statuit, quo loco quidã falso masylos substituere, quõ masyli diuersi sint, quos et masules uocat Polybius. ΛΩτοφάγοι circa philenorũ aras lotophagi, gens hospitalis. Gustata. n. loto quam nos celtim dicimus nemo inde curat abscedere, testis Homerus l. ix. odysseae.

ΑΣβύσαι ἀσβύστα urbs Libyæ unde ἀσβύσης Callimachus ſ aetiis οἵη τε Ἰείτωνος ἐφ' ὕδασιν ἀσβύσαο. ΛΙβυκοῖο θεᾶ Hamo nē inter cyrenas coli multorū teſtimonio notū eſt, κερατ-ηφόρος .i. corniger a græcis dictus, quod arietina forma effingeret, licet aliis metæ effigiē repſentet, ei cōditū tem plū aureū ſcribit Diodorus. ΜΑρμαρίδαι ad ſyrtē maiorē uſq; porrecti. ΝΙγρῆτες a Nigrite flumine dicti qui Africā ab Aethiopia dirimit, cuius eadē natura cum nilo eſt. Sic apud Ruffum carmē illud reſtituēdū eſt, Et patulis nigre tes finibus errāt. ΦΑυρούσιοι Phauruſii gens libyca, quon/dā perſæ comites fuiſſe dicūtur herculis ad heſperidas fa cientis expeditionē. ΣΙρις multis nominibus nilus dicit. Nā ſiris et aſtapus ab æthiopibus dicit quod illarū gētiū lingua ſignificat aquā e tenebris pfluentē, circa meroen aſtabores .i. ramus aquæ uenientis e tenebris. Dextra aſta/ſpes qd latētis ſignificationē adiicit, collectis deinde aqs nilus, ab aliis gyriſantes, in totum Homero ægyptus, aliis triton, nullas emittit auras. ΣΥήνης ægypto et æthiopiæ tribuit a Syeno Daeti filio, θήβην ἑκατόμπυλον nouē urbes hoc nomine cēſentur prima Boeotiæ. Secūda ægypti quæ et ab Homero ἑκατόμπυλος dicit ppe quā ſpecus (ſi Calli macho credimus) qd aliis qdē diebus multis uētis æſtuat trigeſima quaq; die nihil omnino ſpirās. Tertia theſſaliæ. Quarta ciliciæ. Quinta ioniæ. Sexta atticæ. Septima catao niæ. Octaua Italiæ. Nona ſyriæ. ΜΕμνων Thebis ægyptiis Memnōis ſtatua nigro lapide ita fabrefacta fuit, ut ſurgē te aurora, matrē ſalutare uideret, eadē decedēte cōqueri. ΣΕρβωνίδος Herodotus ægyptū metit a plinthenete ſinu ad ſelbōidis paludem ad quē uſq; mons Caſius extendit.

Inqt.n.μέχει σιλβωνίδος λίμνης. ΕΙδοθέης Idothea Protei filia. Homerus πρωτέος ἰφθίμου θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος εἰδοθέη. ΠΑλλήνδος Pallene urbs Thraciæ a Pallene Sithonis filia Cliti uxore ĩ hac Proteus habitauit ãteq̃ ĩ ægyptũ ꝓficisceret. Ex quo Cicero παλληναῖον θεῖον. Et Verg. Patriãq; reuisit Pallenin. ΒΡεττανοὶ norũt oẽs diuisos toto orbe Britãnos. ΕΡκυνίδ Hercyniũ mõtẽ ĩ Italia statuit Stephanus, esse in Germania notius est q̃ ut ꝓbatiõe idigeat. ΠΥρηναῖον ὄρος Galliã ab Hispania pyrrheneis iugis distingui sciũt oẽs. ΗΡιδανοῖο nõ sat cõueniũt ueteres ubi sit Eridanus, pleriq; in Italia statuũt qui et padus dicat. Alioq magna inter oẽs cõrẽtio. Euripides, ἀρθείην δ' ἐπὶ πόντιον κῦμα τὰς ἀδριηνᾶς ἀκτᾶς ἠριδανοῦ θ' ὕδωρ ἔνθα πορφύρεον σταλάσσουσιν ἐν οἶδμα πατρὸς τάλαιναι κόραι φαέθοντος οἴκτῳ, δακρύων τὰς ἠλεκτροφαεῖς αὐγάς. ΗΛέκτροιο Electrũ nostri succinum uocant, Britãni glessum, alii stillas arborũ, alii auiũ lacrymas, alia alii cõmẽti sunt, quõ ĩ auro qnta argẽti portio ẽ electrũ uocatur, de quo Homerus in Regia Menelai. ΤΥρσηνίδος Italiã geminũ mare alluit hic superũ qđ et adriaticũ dicit. Inde inferũ quod nũc ligusticũ, nunc tyrrhenũ uocatur Stephanus tyrrhenos etiã adriatas nũcupari putat ἀπὸ τυρσηνοῦ κατὰ δωρίδα διάλεκτον. Ex quo ꝑ aphæresin et litteræ additionẽ factus est Tyrãnus. ΑΛπιος alpes quæ ad ripæos usq; mõtes extẽdunt, a perpetuo candore niuium. Nam ἄλφος uitiliginẽ significat. ΡΗνου Rhenus notus Galliæ fluuius quo natos clypeo ĩpositos qua torrentior est amnis, an legitimi sint explorãt celtæ, iccirco a græcis ἐλεγχίγαμος uocatus. ΠΕύκην in Istro isula. ΒΑστάρναι Gens supra istrum, hic locus ad uerbũ refertur a Ste-

phano. Et nos carmen Ruffi ita legimus Sarmata, Germa ni, Geta, Bastarnæq; feroces. ΔΡόμον in mari scythico insu la Achillis, tumulo eius uiri clara, et ab ea peninsula ad formã gladii i trãsuersũ porrecta ab exercitatiõe eiusdẽ cognominata δρόμος ἀχιλλέως. ΑΛανοὶ Alanus mõs sarma tiæ. ΜΕλάγχλαινοι Melanchlæni ab atris, quibus utuntur, uestibus appellati in Põponio et Ruffo hoc nomen cor/ rupte legitur. ΙΠπημολγοὶ ab equorũ mulctrariis dicti. ΑΓάθυρσοι gens intra Aemũ ab Agathyrso Herculis filio uel a Thyrsis Dionysi, ceruleos crines his tribuit Plynius. ΒΟρυσθένης urbs et fluuius ponti prope meotin paludẽ et Tanaín fluuiũ, Sic et hellespontus ante hellen uocaba tur, est et urbs græca occasum uersus, milesiorũ Colonia, quã alii Borysthenẽ i͞pi olbiam uocant. Eã Borysthenes et hypanis celebrẽ faciunt. ΑΛδήσκοιο falso apud Ruffum ar desci legitur. ΠΑντικάπαο Panticapes amnis Nomadas et Georgos disterminat. ΓΕῤῥαι gerrhus βασιλίδας et noma das seperat. ΑΛύβη ὄνομα πόλις Sudas. ΚΕμψοὶ apud Ruf fum sic legẽdum, indeq; Cempsi gens agit in rupis uesti/ gia Pyreneæ. ΘΥβρις a Thybri uel flumine, uel fouea ꝑpe Syracusas, unde ꝑfecti coloni sedes posuere prope albulã in latio, nouamq; nuncupationem imposuere. Vergilius a Thybre Rege Thuscorũ dictum existimauit. ΣΕιρηνίδα πέτρην Ligian, Leucosiam, Parthenopen Sirenas celebrat uetustas, a Parthenopes uero tumulo urbs in opicis Ita/ liæ a Rhodiis cõdita nomen accepit. ΛΕυκὴν πέτρην e rhe gio ad orientem nauigãti promontorium occurrit, quod a colore leucopetram uocant, ubi montis Apenini termi num putant. ΑΛηκος halex rheginũ agrum a locrensi di

sterminat, illud mirum, quod in locrorũ ripa cicadæ sonantius stridẽt, in rheginorũ omnino mutæ. ΛΑκινιάδος ἥρως. Laciniũ mons crotonis uel ab heroe uel a latrone ibi ab hercule interẽpto, quẽ locũ deinde expiatũ iunoni consecrauit. ΣΥβαρις urbs et fluuius Italiæ, quæ deide thurion uocata est, huic olim datũ est oraculũ. felicẽ futurã donec mortales dis nõ ante ferret. Cõtigit autem posterioribus seculis, ut dominus seruũ uerberaret, ille ad Iunonis statuam confugeret, nec tamen impunitatem assequeretur. Mox quõ ad tumulũ patris domini confugisset, uapulare desineret, nec ea tamẽ res a Sybaritis piaculo haberetur, quare a crotoniatibus capta eorũ urbe fidẽ inuenit oraculũ. ΤΑρας urbs et fluuius. Tarentini gens equestri ꝑlio cõmoda, unde ταραντινίζειν, quin et de Tarentinis equitibus lege Aelianũ. ΑΣτυ πυγεραῖον tegestra numero multitudinis urbs illyrii nõ longe ab Aquileia. Dicũt alii Τέργεστρον. ΤΥμβον ἁρμονίης καδμοῖο τε Cadmũ et harmoniam in angues uersos legimus quod.s.a pristina humanitate desiissent, mox et in scopulos relatos leges uel apud Ruffum. ΑΛφειὸς a tollẽdis uitiliginibus, quas græci ἀλφους. ΣΑρωνίδα isthmos Peloponesi hinc Corinthiacum, illinc saronicum sinum habet, lecheæ hinc, cenchreæ illinc ãgustiarum termini. ΙΛισσος urbs et fluuius Atticæ ubi ilissides musæ coluntur. ΑΡάκινθος mons Boeotiæ ex quo Pallas Aracinthis dicta est. ΘΕρμοπυλάων angustiæ calidis aquis scatentes, quo argumento quattuor milia passuum inde Heraclea Trachini dicta est. ΠΛωταὶ, septem Aeoliæ plotæ etiam dicuntur, quarum nomina Lipara, Therasia, Strongyle, Didyme, Ericusa, Phoenicusa, Euonymus.

MHνιγξ prope syrtes Meninx et Cercina ĩsulæ ascribũtur a Straböe. Menix falso scriptũ est apud latinos. AMνισοῖ urbs et fluuius Cretæ, à quo Nymphæ amnisides. POδος insula illustris quæ ophiussa et Aethræa dicta est. In hāc pluisse aurũ fama ē. KYπρος ĩsula ingẽs ĩ sinu Pāphylio à Cypro filia Cinyræ uel a flore cypri ibi nato. Astynomus cyprũ uocari tradit, qđ uehemẽter pulset fluctu. Hæc itē cerastis dicta est ꝙ multa habeat ꝑmõtoria. Quin et cerastias et Amathusia et Meionis et sphecea et acamantis uocitata ē. ABαντιὰς μάκρις utroqꝫ nõmie cẽset Euboea ab Abāte Neptuni filio, gens armis inclyta, quare et chalcis ei nomen inditũ. ΠAπάρινθος una Cycladũ cognomiñe habēs urbē. EΡμώνασσα tenuis insula urbē habēs ĩ cimmerio bosporo ionũ colõiā, hāc Strabo ἑρμώνασσαν κώμην uocat. EΙραφιώτην Bacchum παρὰ τὸ ἐρράφθαι ἐν τῷ μηρῷ τοῦ διός qđ assutus fuerit femori Iouis. TAπροβάνην maxiā insula ĩ mari idico, q̃ olim simũdæ, nũc salicē uocat. Eius lõgitudo septies mille stadiorũ, latitudo quingẽtorũ. Autor Artemidorus. Πυθώεις in mari erythreo insula tumulo erythræ Regis celebrata. ΣΤήλαι θυβαιγενέως διονύσου Bacchus et Hercules suorum laborum metas et monumẽta in extremis orbis partibus statuere. Quos Alexãder imitatus est. NYσαῖον ἀλατωμῶνα hæc ad uerbũ mutuatus est Ruffus, licet locus ille maculosus sit. Decem urbes nyssæ nomine redduntur in helicone in Thracia, in Caria, in Arabia, in Aegypto, in Naxõ in India, in Caucaso, in Libya, ĩ Euboea, in qua die una floret uitis ac racemos expromit, si credimus, nũc de indica agimus quæ in mõte sita est plane florido ut facile liberũ patrē in ea educatũ agnoscas. Erāt et

equi non Nyssæi sed nesæi quos persæ sacrauerāt, sic dicti quoniā pratū est ingēs medicæ regionis νισαῖον nomine ingētes ferēs equos, Autor Herodotus i polymnia. ΜΑιῶται gens scythica magna et frequēs. ΘΕρμώδων. thermodon Araxes antea dictus Cappadociā pfundēs, quattuorq; et centū hostiis i mare se uoluēs. ΤΑναϊς Scythiæ fluuius e Caucasi iugis, Asiā ab Europa dirimēs. Qua mæotidem influit cognominē urbē habet, quā et emporiū a mercatorū frequētia uocant, eū fluuiū alii acesinē, alii iaxarten dixere. Ita.n.iuuat ad rationē græcā barbara nomina traducere. Si credimus Stephano ex auctoritate Nicanoris tradēti, Ηνίοχοι a Castoris et Pollucis aurigis oriūdi. Vñ ēt et Tyndaridæ dicti et Regio dioscuria, uesci carne humana eos putauit Aristoteles. Tollat itaq; deformissiā mēda e Ruffo apud quē legendū est. Heniochi zygiiq; hinc et q regna pelasgū. ΚΑμαρειτῶν Ruffus. Gens camaritarū qui post certamina Bacchum Indica Bassaridū quō duceret agmina uictor. Accepere casis mēsas'q; dedere Lyæo. ΕΜπούσης Empusa mōstrū et terriculamentū nocturnū qđ uno pede niti putabatur. ΚΑδούσιοι inter mare Caspium et pontū. ΒΑκτρων Bactra urbs et regio Scythiæ Asiaticæ supra Syriā, quā Medi tenuerunt, cui et nomen zariaspa. ΜΑσσαγέται gens Scytharū ubi Cyrus periit, uescit sanguine lacti mixto, Lucanus, longa'q; sarmatici soluēs ieiunia belli Massagetes quo fugit equo. ΑΡάξεω Araxes fluuius Armeniæ et Thessaliæ, quo itē nomine Peneus uocatus ē, qđ per abrupta montiū se pruat. Stephanus. Ωξος oxus ex Indiæ mōtibus i mare Caspiū deriuat, et hyrcania usq; ad mare ocho et oxo fluminibus irrigat. ΗΜωδὸν, in Emo

dis mōtibus onesicritus scriptor itinerū Alexādri rettu-
lit dracones gigni et in speluncis enutriri. Prope hos syl
ua ingens inuenitur fœcūda materie. Ex qua Alexander
classem cōstrui iussit. ΔΕρμβίων apud Strabonē Derbicæ,
apud Plyniū derbices legit. Stephanus (licet nomen illud
apud eū mēdosum sit) sic inqt, Derbiccæ gens hyrcanis fi
nitima, Apollonius geminato κκ scribit, Ctesias uero Der
bios uel Terbissos appellat, hi minimū quodq; delictū pœ
na capitis puniūt. Terrā uenerāt, fœmininū animal neq;
edūt neq; sacrificāt. Qui septuagesimū annū excesserint
iugulāt, cognatorū carnes uorāt, anus strangulāt, deinde
sepeliūt, citra septuagesimū annū obeūtes non edunt, sed
humāt. ΙΑξάρτης iaxartes q̄ dictio apud Pōponiū corru
pta est, cū oxo per deserta Scythiæ ex sugdianorū regiōi
bus in Scythicū exit, ille suo fonte grādis, hic incursu alio
rū grādior. ΜΑκρωνες sic Ruffi carmen castigandū, Macro
nes philyresq; et pernix durateū gēs. ΜΟσυνας ultra col
chidē populi feri habitāt q super arboribus ac turribus
habitant, proinde ueteres illos mosynœcos appellauere;
Turres n. Mosyni uocātur, ii ferina carne et arborū fructi
bus uiuūt, atq; ex lignis desiliētes peregrinos adoriūtur
iter agentes. ΑΠυροι apud Strabonem Tapyros legimus,
Qui inter Derbicas et hyrcanos degūt, uiri atras uestes
gerūt, comas pmissas, cōtra mulieres, uestes candidas, co
mas breues. ΚΑραμβίδος post Aegialeū ē carābis pmōto
riū magnū ad septētrionē porrectū. Σινώπην sinopen mi
lesii cōdidere, quæ classe cōparata mari, qd intra cyaneas
est, imperauit, et diu libera tādem pharnaci obtēperauit
hæc Strabo, sed Stephanus, Sinope pclara urbs pōti a Ma

critio coo condita, Autor Phlegon. ΣΑγγαρίοιο sangarius inferioris phrygiæ fluuius. Εφέσοιο ephesus nobilis ioniæ urbs et in sinu palus, quã in Lydia Herodotus statuit. Vo cata est et Smyrna a smyrna Amazone, quin et sarmona et trichia et ortygia, et prelea nũcupata est. Erat in ea tẽ plũ Dianæ. Ab una amazonũ nomẽ nacta quã et reginã et ministrã Dianæ ferũt, eãq; filiã suscepisse Amazonem nomine a quã Amazones. Fuit ea urbs loco cõcauo cõdi ta, propterea obnoxia hyemi innumeris mortalibus cadẽ ribus. Lysimachus in eũ locũ trãstulit, ubi nunc est eamq; ab uxore Arsinoen uocauit, sed eo mortuo pristinã mãsit appellatio. ΑΣπενδον urbs pamphyliæ ab aspẽdo cõdita. ΚΟμμαγηνοὶ Cõmagene Cappadociæ adiacet prope Euphratẽ. ΙΟππην Iope urbs Phoeniciæ prope iamniã, ut phi lon, ut Dionysius palestinã. Nã phœnice palestina. Vocatã aũt ẽ ab iope Aeoli filia Cephei cõditoris et regis uxore. ΒΟστρηνοῖο βόστρα numero multitudinis urbs Arabiæ a qua Bostrenus. Τέμπεα inter ossam et olympũ quinq; miliũ pas suum lõgitudine et ferme sex latitudine attollentibus se dextra ac leua leniter cõuexis iugis conspicuus aquis pe neus allabitur, uiridis calculo amenus circa ripas grami ne, canorus auiũ concentu, amnẽ orcum accipit, nec reci pit olei modo supernatantẽ. Ab eo Thessaliæ loco extera plena amenitatis tẽpea nuncupauimus. ΘΥου exigebant Rhodii a regibus tributa, et Massanas qdem ipsis talenta eboris triginta, Thyi quinquaginta ad simulachrorũ ap paratũ mittebat. ΕΥοδμου καλάμοιο calamus odoratus in Arabia nascitur cõmunis indis atq; Syriæ. Odore aũt præ stat statim e longinquo inuitans, mollio r tactu melior q;

qui minus fragilis et q assulose potius q̃ qui raphani mo
do frãgitur, inest fistulæ araneũ qđ uocãt florẽ, p̃stãtior
cui numerosius.MIννιᾶοι gẽs in ora maris erythrei. σάβαι
urbs magna prope mare rubrũ et munimentũ ad custo
diam.KAππάδοκαι Cappadocia Ciliciæ regio a sinope ad
euarchũ amnẽ q Cappadociã et Paphlagoniã distinguit,
Macedões Cappadociã in duas satrapias a persis diuisam
accipiẽtes in regna distinxerũt, et maiorẽ Cappadociam
quæ taurũ uersus est,ꝑprie Cappadociã nominarũt, alte
rũ uero pontũ. Cæsar ac Senatus Romanus post obitum
Archelai ut ea Romanorũ ꝓuincia esset decreuere,a Cap
padoce amne Cappadoces nomen accepere quom antea
leucosyri dicerentur. ΘΩνῖτις Ruffus eleganter Tigris in
gressum in thonitem paludẽ describit, cuius uerba liben
tius adscribimus, ꝙ locus ille multa castigatione egeat,
eius uerba sũt. Quin et uasta palus medio distẽdit agro.
Maximus hanc fluctu Tigris secat, intrat aperti Terga la
cus,stupet unda silens, tacitæ'q; recũbunt æquora thoni
tes,solidarũ deniq; more riparũ stagni facies icisa qescit.
ΣΕμίραμις Semiramis Assyriis prima imperauit potẽs'q;
admodũ fuit,multosq; homines captiuos duxit, quos me
talla iussit effodere,prima moenibus Niniuẽ, quæ deinde
Babylon uocata est,cinxit,fluminibus claustra posuit, Py
ramides erexit,oceani accolas.i.Aethiopas plustrauit,Eã
alii post obitũ rheã,alii derceto appellauere.MAτιανοὶ Ma
tiane pars Mediæ dicta ẽ Straboni. Stephano. Falso apud
Ruffum Matigeni scriptũ inuenitur.ATροπατηνοὶ.Atropa
tia altera Mediæ pars.Prior.n.ecbatana dicta quæ et Me-
tropolis et regia mediæ a duce Atropato,Apud eundem

Agropiceni deprauato legit. ΠΑρθοι q et πάρθιοι et παρθυαῖοι. Olim gens scythica, sed q̃ deinde ꝓfuga apud Medũ cõsederit, adepta nuncupationẽ e natura terræ, quæ illos excepit, palustris, uel a fuga, quãdo Medi exules parthos uocãt. ΜΗονίην Mæonia Lydia a Mæone flumine Achaida terrã ĩfluẽte. ΠΑσαργάδαι numero multitudinis. Passarga das Cyrus cõdidit, quo loco acie Astyagen supauit, huius aũt urbis nomen ꝑsarũ exercitũ interꝑtamur. ΚΑρμανοὶ Carmania Indiæ regio. ΓΕδρωσῶν Gedrosia regio Indiæ. Patet Stephanus se ignorare, unde Dionysius γεδρωσῶν in clinauerit, apud Polyistorẽ principẽ litterã .c. hoc nomen habet, sed ĩ codice parũ syncero. ΠΑταλήνη Patalene urbs Indiæ. ΑΚεσίνη flumina tot sunt in India quot in reliqua Asia, quorũ omniũ maxima ganges atq; indus, a quo oĩs illa regio nomen accepit. Vtrũq; sane maius q̃ Nilus uel Danubius uel si alterũ alteri iũxeris, quin et aliquãto maior mihi uidetur Acesines Danubio ac Nilo, ubi hydaspe et hydraote et hyphasi receptis indum influit. Arrianus in rebus indicis Autor.

Cœlii Calcagnini obseruatio super Sardanapalo, Tarso, et Anchiale Rhemniãiq; carminis pẽsitatio, e libro ãnotationũ eius excerpta.

NEMO est tã deploratæ desidiæ, qui amore laudis nõ excitari soleat, Nemo tã absolutæ infamiæ, q laudatorẽ nõ inuenerit, quãdo et Smydirides et Margites Thersitesq; atq; illaudatus ille Busiris suos etiã titulos habẽt, erat nobis forte sup ea re sermo inter ami

cos et sodales quosdā bene litteratos. Habet enim nostra ætas multos eius īgēii uiros, q quō nihil dignū laude mo liātur. Laudari tamē sūmope uel fictis īmaginariisq́ȝ lau dibus studeant. Nec defuit q ad eā rē Sardanapali exēplo uteret. Qui quō esset stupris ac segnitie pditissimus, e fla gitio tamen et cōditis una die (si credimus) duabus urbi bus gloriā atq́ȝ existimationē apud posteros aucupabat. Hoc. n. q̄si suæ sapiētiæ testimoniū assyriis litteris, prurie̅ tiq́ȝ oratione tumulo, q in Nini pomerio illi erectus erat, īscribi uoluit, ταῦτ' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγον, καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἔρωτος τερπνὰ πάθον, τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κεῖνα λέλειπται. Σαρδανάπαλος ὁ κυνδαράξεω παῖς, ἀγχιάλην καὶ ταρσὸν ἔδειμεν ἐν ἡμέρᾳ μιῇ ἔσθιε, πῖνε, παῖζε, ὡς τἆλλα τούτου οὐκ ἄξια. i. τοῦ τῶν δακτύλων ἀποκροτήματος. ut scite Arriāus et Sudas iterp̄tant. Erat. n. tumulo statua īposita manus supra caput tollens ac digitos allidens, Quibus uersiculis facile agnoscimus Sardanapalū falsam psuasionē īduisse, ceu īter hominē ac Bruta nihil īteresset. Qđ uero ad urbes attinet, ego istau ratas magis q̄ cōditas existimauerim. Nā et Anchialen īa peti filiā Anchialæ urbi nomen dedisse ī prisca histo. legi mus. Cuius filius Cydnus ppinquū amnē, q Tarsum p̄ter fluit, ex se appellauit, quæ urbs et parthenia āte uocabat ex Parthenio Cydni filio nomē assecuta, quin et Craniā et Hierā et Antiochiā ē̄t dictā accepimus. Tarsus uero a Bel lerophōtis casu, partē. n. pedis ταρσὸν græci nūcupāt q̄si claudicātis Bellerophōtis græci posuerint monumētum, uel q̄ȝ ταρσὸν Pegasū cilices lingua patria appellauerint. Quidā antiqora repetunt. Et qđ mōtes Taurici ex oībus primi post publicā inūdationē orbis sidēte aqua emerse/

rint παρὰ τὸ περσανθῆναι, ὅ ἐστιν ἀναξαρανθῆναι. Tarsũ seu Tersum (utrũq͂.n.dicit̃)appellatã uoluere.Qđ uero ad Anchialen attinet nõ desũt q abdicata ueteri fabula, iis magis accedẽdũ existiment q iõ dictã uoluere qđ ἀγχιάλος, idest iuxta mare ĩ ora Ciliciæ sita sit.Est.n.utraq͂ urbs παραθαλασσία τῆς κιλικίας, ut obiter e Stephano mẽda expũgat̃,apud quem σικελίας p κιλικίας falso scriptũ inoleuit. Quæ nominis rõ uidet̃ Rhemnio Fãnio grãmatico q περιήγησιν Dionysii Afri conuertit,erroris occasionẽ dedisse. Dionysii carmen est. πολλαὶ δ᾽ ἑξείης κιλίκων γεγάασι πόληες λυρνησσός, μαλός τε, καὶ ἀγχιάλεια, σόλοι τε. Hinc Asiæ Ciliciũ sũt celsis moenibus urbes.Lyrnesos,malos'q͂ simul uicina profundo,pro Anchialea.n.urbe uicinã ꝓfundo trãstulit. Quõ et Anchialen et Anchialeã dici uel Stephãi testimonio,q hũc Dionysii locũ noĩatim citat, cõptũ sit, Alioq et Fest.Ruffus q et ip̃e Diõys.uertit,lõge cõmodius id carmẽ exp̃ssit.Lyrnesus'q͂ dehinc,hinc malos et Anchialea. Qđ et ip̃m carmen luxatũ antea ceu alia pleraq͂ i Ruffo a nobis nitori suo restitutũ est.Nec Anchialen mõ et Anchialeã,uerũ et ãchialon apud Arrianũ ĩ secũdo gestorũ Alexãdri agnoscimus,ut minori rep̃hensiõe digni uideãtur. Qui apud Martialẽ eo carmine. Iura uerpe p Anchialũ, Sardanapalũ cõditorẽ Anchiales et peculiare Ciliciũ numen intelligẽdũ putauere.

FINIS.

Ioãnes Maciochus Bondenus imprimebat. Ferrariæ.Die.xviii.Decẽbris.Anno.MDXII.
.Sũma cum diligentia,ut cætera.

